

မင်္ဂလာမောင်မယ်

ရုပ်စုံ

အတွဲ - ၂၆ | အမှတ် - ၅ | ၂၀၁၄ - ခုနှစ် | မေလ

BURMESE
CLASSIC

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
ကယားပြည်နယ်
ပထမဆုရှင် မသီသာထင်

ပန်းတိုင်ချီ

BURMESE
CLASSIC

လျှိုမြောင်ချိုင့်ဝှမ်း သားရဲပြွမ်း
ခရီး လွန်ကြမ်းတမ်း။

ပင်ပန်းဆင်းရဲ မမှုပါ
ကမ်းပါး မတ်စောက်စွာ။

ဆင်းကာတက်ကာ လိမ်ခွေကောက်
ဆူးချုံနွယ်ထဲ ရောက်။

နောက်မတွန့်ပါ အားမာန်ဖြာ
နေပူရှိန်ပြင်း မြေသားမာ။

တွေ့ကြုံလာ အခက်ခဲ
ဖွဲ့လုံ့လ ဆင်နွှဲ။

အားမာန်စွဲနဲ့ ကျော်ဖြတ်ပါ
ဝီရိယနှင့် သတ္တိပါ။

ခိုင်ခိုင်မာ မြတ်စိတ်ဓာတ်
ဖြတ်သန်း မားမားမတ်။

မပြတ်အောင်ပွဲ ဆင်ဖို့ရာ
ယုံကြည်ချက်က အရေးပါ။

ရင်ဆိုင်ကာ ကျော်ဖြတ်မှ
ပန်းတိုင်ရောက်မည် အဓိက။

ဝန်းသို - ညိုမြိုင်

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၁

မာတိကာ

မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်၊ ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ယဉ်ကျေးမွေနှစ် အားသစ်ဆောင်သယ် မင်္ဂလာမောင်မယ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၅၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မေလ

ကဗျာ

ပန်းတိုင်သို့	...ဝန်းသိုညိုမြိုင်	၁
ပန်း	...မောင်ခင်မိုင်း	၁၃
ပန်းတိုင်သို့	...အောင်ထွန်းလင်း	၅၆

သုတ၊ ရသ

ဂုဏ်ထူးရှင်များ	...	၄
မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ	...ဉာဏ်ဝင်း	၇
ဂျပန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရသော		
ကင်းထောက်လူငယ် ၂-ဦး	...နန္ဒာစိုးမြေ	၁၀
ကြမ္မာငင်လာသောအခါ	...ဝဏ္ဏသီရိ	၁၂
မေးလိုရာရာ မြန်မာစာ	...မောင်ခင်မင်(ဇေယျ)	၁၄
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း	...မြင့်သန်း	၁၆
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆုရရှိသူများ	...	၁၇
ကျွန်တော်နှင့် ရေအကျိုး	...ရဲသူရ	၂၀
မြန်မာစကားပုံများ	...	၂၂
အသက်ချင်းလဲသူ	...မင်းယုဝေ	၂၅
မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ	...ဦးထိန်ဝင်း(ထွေ/အုပ်)	၂၈
ပုဆိန်သွေးချိန်	...စည်သူထက်	၃၃
ကျေးဇူးရှင် မင်္ဂလာမောင်မယ်	...ဖြိုးသန့်ကျော်	၃၇
သမိုင်းမဟုတ်သော ဆိုင်ရာ မေးလိုရာရာ		
...သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)		၃၉
လုပ်အားတန်ဖိုး	...စိုးစိုးဌေး	၄၁
သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး	...သန်းမင်းထွဋ်	၄၆
သမ္မာအာဇီဝ	...နုနုရွှေ	၅၇

ထူးထူးခြားခြား

ဖားက မြေကိုမျိုခြင်း	...ကျွန်ထော်-ခင်မိုးအေး	၃၄
သင်သိပါစေ	...ရှိန်မင်းကို	၃၅
အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင်	...အောင်ဟိန်းထက်	၄၃

ကျန်းမာရေး

သင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး		
...ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်		၁၈

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

လမြတ်ကဆုန်	...မလင်းဝတ်ရည်ထွေး	၃၀
------------	--------------------	----

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သိမှတ်စရာ

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစီစာကုံးများ	...အုန်းဝစ်	၄၉
လွယ်ရှင်းရေးသား ပေးစာများ	...အုန်းဝစ်	၅၁
အင်္ဂလိပ်စကားပြော	...အုန်းဝစ်	၅၃

ပုံပြင်

ထူးဆန်းသောမြေအိုးကြီး	...ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း	၅၅
-----------------------	---------------------	----

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

	...မင်းဝင်း	၇၃
--	-------------	----

ဝတ္ထု

ခြေကျိုးငကြိုင်	...ရွှေဒေါင်း	၅၉
-----------------	---------------	----

ယခုလမျက်နှာပုံ

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကယားပြည်နယ်		
ပထမဆုရှင် မသံသာထင်	...အောင်(ကယားမြေ)	၃

အတွင်းရုပ်ပြ

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုး (၃)	...မင်းယုဝေ၊ ကိုဟန်ရွှေ	၆၅
------------------------	-------------------------	----

ပန်းချီ

ပညာရှိကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ		
	...၁၅၊ ၃၄၊ ၄၂၊ ၄၈၊ ၅၄	

အယ်ဒီတာချုပ်	ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ	ဦးအောင်ဝင်း(B.A)
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ	ကိုကျော်လှသန်းဦး(နန္ဒာစိုးမြေ)
အယ်ဒီတာ	ကိုအောင်ထက်
ဖြန့်ချိရေးမှူး	ဒေါ်ယဉ်အိ

ယခုလမျက်နှာဖုံး

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း၊ ကယားပြည်နယ်ပထမဆုရှင် မသံသာထင်

ယခုလမျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသောပုံမှာ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း၊ ကယားပြည်နယ် ပထမဆုရှင် မသံသာထင်၏ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

မသံသာထင်၏ အမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၁-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၅-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၀-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၁-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၀-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၀၃-မှတ်ဖြစ်သည်။

မသံသာထင်ကို အဖ ဦးပြည့်ကြွယ်ငြိမ်း (ပြည်နယ်လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး) (အင်ဂျင်နီယာ)နှင့် အမိ ဒေါ်ခိုင်ခိုင်ဦးတို့က ၁၄-၁၁-၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးချင်းညီအစ်မ ၂-ဦးအနက် အကြီးဖြစ်သည်။

မသံသာထင်သည် ဒုတိယတန်းမှလွဲ၍ ကျန်အတန်းများတွင် နှစ်စဉ် ပညာရည်ချွန်ဆုများ ရရှိခဲ့သည်။ ဘက်စုံထူးချွန်ဆုများလည်း ရရှိခဲ့သည်။ သတ္တမတန်းနှစ်တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ The 2009 Ake grasu haya prize ပေးစာပြိုင်ပွဲ၌ ပြည်နယ်အဆင့် ပထမဆု၊ အဋ္ဌမတန်းနှစ်တွင် My role in creating a peaceful world ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြည်နယ်အဆင့် စာစီစာကုံးပထမဆုနှင့် ပြည်နယ်အဆင့် အင်္ဂလိပ်စာစွမ်းရည် ပထမဆုတို့ ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ပညာသင်နှစ်တွင် ကယားပြည်နယ် ဘက်စုံပညာထူးချွန် လူရည်ချွန်တစ်ဦးအဖြစ် အရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။ ထို့အပြင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲတွင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့သည့်အတွက် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန (နေပြည်တော်)က ပေးသောဆု၊ ကယားပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့က ပေးသောဆု၊ ပြည်နယ်အမျိုးသမီးရေးရာအဖွဲ့က ပေးသောဆု၊

ကယားပြည်နယ်ဂုဏ်ဆောင် မသံသာထင်

အ-ထ-က (၂)၊ လွိုင်ကော်က ပေးသောဆုများကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။ သူကလေး၏ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ခင်ယုမေဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ဗစ်တိုးရီးယားဖြစ်သည်။

မသံသာထင်က ယခုကဲ့သို့ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းမှာ မိဘနှစ်ပါး၏ ပံ့ပိုးကူညီမှု၊ ဆရာသမားများ၏ ဂရုတစိုက် သင်ကြားပြသမှုနှင့် မိမိ၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတို့ ဟန်ချက်ညီညီ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

မသံသာထင်သည် မန္တလေး၊ နည်းပညာတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။ သူကလေးသည် မိဘများနှင့်အတူ အမှတ်-၆၇၊ ဇွေးမယ်နော်လမ်း၊ ဒေါ်ဥရုတိုးချဲ့ရပ်ကွက်၊ လွိုင်ကော်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

အောင် (ကယားမြေ)

ဂုဏ်ထူးရှင်များ

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်သို့ ဂုဏ်ထူးရှင်များကို ပေးပို့ကြသည်မှာ များပြားလွန်းသဖြင့် အားလုံးကို ဖော်ပြနိုင်ရန် အကျဉ်းချုပ်၍ စာတပ်နှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ အောက်ပါတို့မှာ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မနင်းသီတာနွယ်

မနင်းသီတာနွယ်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၀-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၄-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၆-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၄၆-မှတ် ရရှိပါသည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အဌမဆုရှင် ဖြစ်သည်။ သူမကို ဦးဝင်းခိုင် (အင်ဂျင်နီယာ)နှင့် ဒေါ်တင်တင်ချစ်(သူနာပြု)တို့က ၂၉-၁၁-၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ အ-ထ-က(၂)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ ဦးကျော်မြင့် ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်အေးဝင်းခင် ဖြစ်သည်။

မနင်းသီတာနွယ်သည် ဆေးတက္ကသိုလ်တက်ပြီး မျက်စိအထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်ချင်ကြောင်း သိရသည်။

ပေးပို့သူ-ဆွေလှိုင်ထက်(မီးရထား)

မနင်းသီတာနွယ်

မေမင်းသူ ဆုယူနေစဉ်။

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မေမင်းသူ

မေမင်းသူ၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၂-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၆-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၁၀၀-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၅၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ကျော်နှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ ဒဂုံမြို့နယ်၊ အ-ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဒေါက်တာ အောင်ကိုကိုဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်အေးမြခိုင်ဖြစ်သည်။

မေမင်းသူသည် သူငယ်တန်းမှ တတိယတန်း အထိကို အ-ထ-က(၁)၊ လသာတွင် တက်ရောက်ခဲ့ပြီး စတုတ္ထတန်းမှ ဒသမတန်းအထိကို အ-ထ-က(၁)၊ ဒဂုံ၌ ပညာသင်ယူခဲ့ပါသည်။ သူသည် ၂၀၁၂-ခုနှစ်၌ ကျင်းပခဲ့သော ICT Educational Project ပြိုင်ပွဲတွင် ဗဟိုအဆင့် ပထမဆုရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူမသည် ၂၀၁၃-ခုနှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း၌ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဒုတိယဆု ရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ မယမင်းသူသည် ဆေးပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရှိ ရပါသည်။

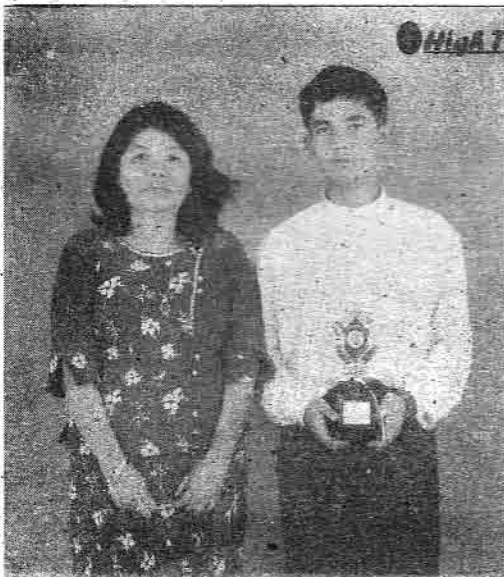
ပေးပို့သူ-ခင်မောင်သန်း(ပညာရေး)

* * *

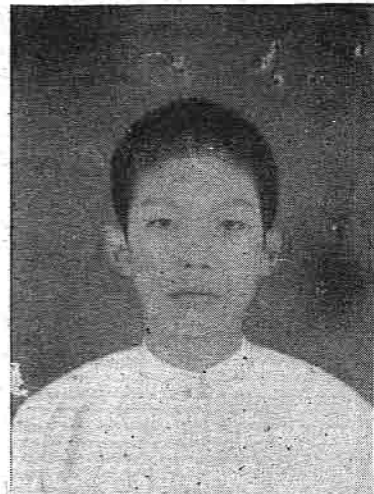
၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်လင်းဇော်ထွန်း

မောင်လင်းဇော်ထွန်း၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၂-မှတ်၊ စာတုဗေဒ ၉၄-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၃-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၂၇-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ဝင်းနှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ် လေ့ကျင့်ရေး ကျောင်းမှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး မှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်း ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်သီတာမြင့် ဖြစ်သည်။ မောင်လင်းဇော်ထွန်းသည် အင်ဂျင်နီယာပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-မင်းထက်ကျော်

မောင်လင်းဇော်ထွန်းကို
မိခင် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်နှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်။

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်သီဟစိုး

မောင်သီဟစိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၈-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၇-မှတ်၊ စာတုဗေဒ ၈၅-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၈၆-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၁၀-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးစိုးတင်နှင့် ဒေါ်ခင်အုန်းမြင့်တို့၏သား ဖြစ်သည်။ ရေစကြိုမြို့၊ အ-ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမ မှာ ဒေါ်ခင်သန်းဝင်း ဖြစ်သည်။ မောင်သီဟစိုးသည် ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက် ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-ငွေရည်ဆန်း(ရေစကြို)

* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မသက်ဝံ့ဦး

မသက်ဝံ့ဦး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၀-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၀-မှတ်၊ စာတုဗေဒ ၉၁-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၀-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၈၈-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၄-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးညွှတ်မျိုးနှင့် ဒေါ်ယဉ်ယဉ်လှ (အ-လ-ပြ၊ ပင်လည်ဘူး)တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ ပင်လည်ဘူးမြို့၊ အ-ထ-ကမှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ ဦးဌေးညွန့် ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်အမာ ဖြစ်သည်။

ဧကီလာမောင်မယ် * ၅

မသက်ဝံဦး

မသက်ဝံဦးကို ကသာခရိုင် အမျိုးသမီးရေးရာ အသင်းက ဆုငွေများ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ မသက်ဝံဦး၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ဆေးပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-မောင်မောင်သန်းညွန့်. (ပင်ထည်ဘူး)
* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မနှင်းဦးဝေ

မနှင်းဦးဝေ၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၂-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၈-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၉-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၈-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၄-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၈၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၆-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးညိုဦးနှင့် ဒေါ်ခင်

၆ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

သီတာထွန်းတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ ဟိုပင်မြို့နယ်၊ အ-ထ-ကမှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ ဦးစံထွေးဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ချိုချိုခိုင် ဖြစ်သည်။

ပေးပို့သူ-ခွဲကြကြအေး(နန်းခွင်)
* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်မင်းသာထက်

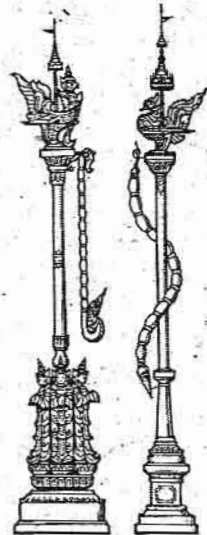
မောင်မင်းသာထက်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၆၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၄-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၅-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၀-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၁-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၄-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းအေးနှင့် ဒေါ်စောရွှင်တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ကန့်ဘလူမြို့နယ်၊ ဇီးကုန်း အ-ထ-ကမှ အောင်မြင်သည်။ ဇီးကုန်း အ-ထ-က၏ တစ်ဦးတည်းသော ၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင်ဖြစ်သည်။ မောင်မင်းသာထက်သည် ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-မြေပြန့်မောင်သန့်.
* * *

မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ

ဉာဏ်ဝင်း

မကောင်းမှုမှာ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ

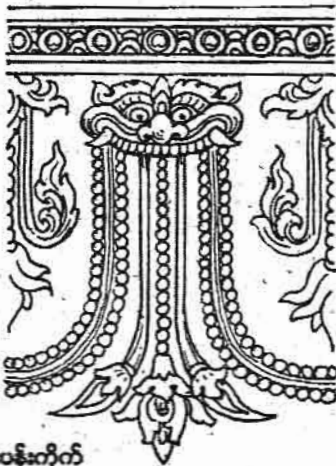
မကောင်းမှုမှာ၊ ပြုဖို့ရာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ။
လူမမြင်ငြား၊ နတ်မြင်ထား၊ မှတ်သားသတိရှိ။
မိမိပြုရာ၊ မကောင်းမှုမှာ၊ မိမိသာရှေးဦးသိ။
ကိုယ့်အပြစ်ကိုပင်၊ ကိုယ်သိလျှင်၊ ဆင်ခြင်သတိရှိ။
(သီလဝိမံသနဇာတ်)

(အရှင်ကောဝိဒဇော၏ သဒ္ဓမ္မကာရီဂါထာညွန့်ပေါင်း၊
ဒုတိယတွဲမှ)

* * *

ဘီလူးပန်းကိုက်

ပန်းခက်၊ ပန်းနွယ်ကိုက်ထားသော ဘီလူးခေါင်းပုံ-
အပြောက်အမွှမ်းကို ဘီလူးပန်းကိုက် ဟုခေါ်သည်။
(မြန်မာ့အနုသုခုမအဘိဓာန်)

ဘီလူးပန်းကိုက်

တံခွန်တိုင်

ဘုရား၊ ကျောင်းအနီးတွင် တံခွန်အဖြစ် စိုက်ထူ
သော၊ ထိပ်၌ ဟင်္သာရုပ်၊ ကရဝိက်ရုပ် စသည် တပ်
ဆင်ထားသော တိုင်လုံးရှည်ကို တံခွန်တိုင် ဟုခေါ်
သည်။

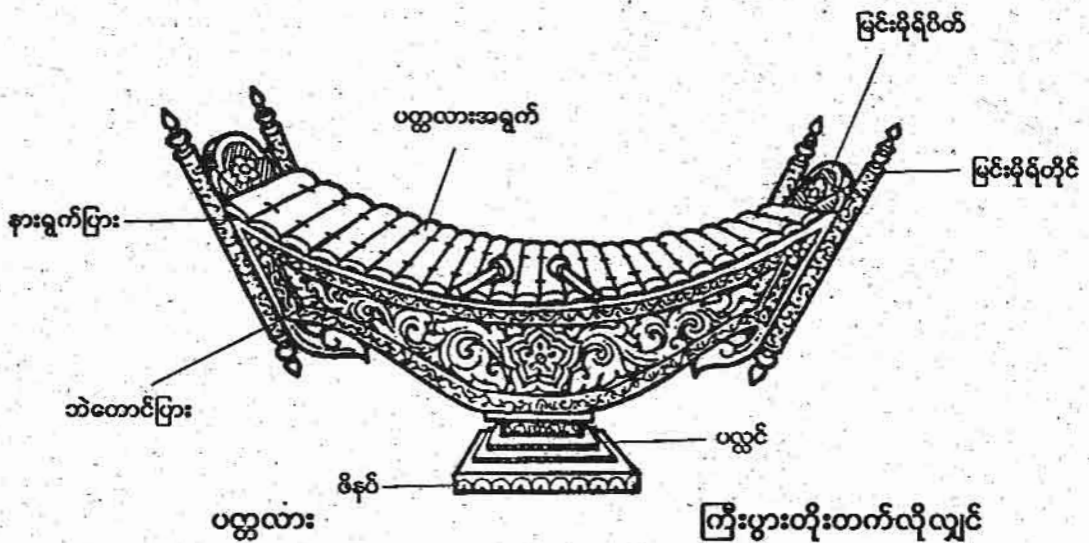
(မြန်မာ့အနုသုခုမအဘိဓာန်)

* * *

ကောင်းသောသဘောမရှိသူ

ဗြူတတ်သော၊ ဇန်တိတတ်သော၊ ကောက်ကျစ်
စဉ်းလဲတတ်သောသူသည် ကောင်းသောစကားကို
ပြောဆိုကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ်အဆင်းလှပကာမျှ
ဖြင့်လည်းကောင်း ကောင်းသောသဘောရှိသည်
မမည်ပေ။

(ဓမ္မပဒ၊ ဓမ္မဇာတ်)

အသံအနိမ့်၊ အမြင့် ကွဲပြားအောင်လုပ်ထားသော
ဝါး သို့မဟုတ် သတ္တုအဆံများကို လက်ခတ်ဖြင့် တီးရ
သည့် တူရိယာတစ်မျိုးကို ပတ္တလား ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

* * *

နားပန်းဆံ

နားပတ်ဝန်းကျင် အနီးအနားတွင် တွဲလျားကျနေ
သော ဆံပင်စုကို နားပန်းဆံဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

ကြီးပွားတိုးတက်လိုလျှင်

- ၁။ ရှိသေလေးစားထိုက်သော ရတနာမြတ်သုံးပါး၊
မိဘ၊ ဆရာသမား၊ အသက်ကြီးသော၊ ဂုဏ်
သိက္ခာကြီးသောသူတို့ကို ရှိသေလေးစားပါ။
- ၂။ ပညာမည်မျှတော်တော်၊ ဥစ္စာမည်မျှပေါပေါ၊
ရုပ်ရည်မည်မျှချောချော မာန်မတက်ပါနှင့်။
- ၃။ လောဘ သိပ်မကြီးပါနှင့်။ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲတတ်
ပါစေ။
- ၄။ သူတစ်ပါးက ပြုဖူးသော ကျေးဇူးတရားကို မမေ့
ပါနှင့်။ ကျေးဇူးသိတတ်ပါ။
- ၅။ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သောအခါ တရားတော်
များကို နာကြားပါ။

အကိုး ။ ။ မင်္ဂလာမုတ်စု

(ဦးတင်ဝင်း၊ ဒိုက်ဦး-သုံးခွ)

* * *

နစ်မွန်းတတ်ကြောင်းတရား

တပည့်မိုက်ကို ပညာသင်ပေးမိခြင်း၊
ယုတ်မာသောမိန်းမကို အိမ်ထောင်ဖက်ပြုခြင်း၊
မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်း

(ဤအကြောင်းများကြောင့်)

ပညာရှိပင်ဖြစ်လင့်ကစား နစ်မွန်းတတ်ချေ၏။

(ထောင့်ဖိုတီ)

ထပ်တူထပ်မျှမရှိသော အရာ ၄-မျိုး

- ၁။ မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်အပ်သော အရာမည်သည် မရှိ။
- ၂။ ဆန်စပါးနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသော ဥစ္စာမည် သည် မရှိ။
- ၃။ ဟဉ္ဇာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှတူညီသော အရောင်အလင်း မည်သည် မရှိ။
- ၄။ မိုးရွာခြင်းနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသောမြစ်မည် သည် မရှိ။

(နေတ္ထိအဋ္ဌကထာ)

(ပိဋကတ်သုံးပုံ သရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

နားပန်

နားအဆင်တန်ဆာတစ်မျိုး၊ နားအဆင်တန်ဆာ ပန်ဆင်ရာ နားအောက်ပိုင်းအစွန်းကို နားပန်ဟုခေါ် သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

* * *

သီလရှိငြား လူအများရှိသေ

သီလရှိလျှင်၊ များလှရှင်၊ ချစ်ခင်လေးစားသည်။ သေပြီးနောက်လည်း၊ အပါယံလွှဲ၊ ရောက်မြဲနတ် တို့ပြည်။

(သီလဝိမံသနဇာတ်)

(အရှင်ကောဝိဒဝေဇ် သဒ္ဓမ္မကာရီဂါထာညွန့်ပေါင်း၊

ဒုတိယတွဲမှ)

စေတနာသုံးမျိုး

- ၁။ ဗုဗ္ဗစေတနာ - မလှူမီ ရှေးအပို၌ဖြစ်သော စေတနာ။
- ၂။ မုဗ္ဗစေတနာ - ပေးလှူနေဆဲခဏ၌ ဖြစ်သော စေတနာ။
- ၃။ အပရစေတနာ - ပေးလှူပြီးနောက်ဖြစ်သော စေတနာ။

(ဇာတ်အဋ္ဌကထာ)

(ပိဋကတ်သုံးပုံ သရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

ကောက်ကျစ်လိမ်လည်ခြင်း ၃-မျိုး

- ၁။ တံစိုးလက်ဆောင်ယူ၍ ကောက်ကျစ်လိမ်လည် ခြင်း။
- ၂။ အတုအယောင်တို့ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ကောက်ကျစ် လိမ်လည်ခြင်း။
- ၃။ အတုဖြစ်သောပစ္စည်းဝတ္ထုတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ ကောက်ကျစ်လိမ်လည်ခြင်း။

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ)

(ပိဋကတ်သုံးပုံ သရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

ဉာဏ်လေး

မြန်မာနိုင်ငံကိုယ်စားပြုအဖြစ် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ သွားရောက်ရသော

ကင်းထောက်လူငယ် ၂-ဦး

နန္ဒာမိုးမြေ

၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက အခြေခံပညာကျောင်းများတွင် ကင်းထောက်လူငယ်သင်တန်းများ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

သင်တန်းများတွင် ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် အမှန်တကယ် အကျိုးရှိမည့် ကင်းထောက်လူငယ်များ တတ်အပ်သည့် ကင်းထောက်လုပ်ငန်းနှင့် နောက်ခံသမိုင်းများ၊ ကင်းထောက်ကတိနှင့် ကျင့်ဝတ်များ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးစံများ၊ တီထွင်လုပ်ကိုင်တတ်မှုပညာများ၊ ခြေကျင်ခရီးထွက်ခြင်းများ၊ တောစခန်းချခရီးထွက်ခြင်းများ၊ ကြက်ခြေနီနှင့် ရှေးဦးသူနာ

(ဝဲမှယာ) မောင်စိုးညီညီအောင်၊ ကျောင်းအုပ်ကြီး ဒေါက်တာအောင်ကျော်လှိုင်နှင့် ဆလိုင်းဟိန်းသူရကျော်

ပြုစုနည်းများ၊ သဘာဝတောတောင်ရေမြေ စူးစမ်းလေ့လာခြင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းနည်းများကို သင်ကြားပေးရန် အခြေခံပညာဦးစီးဌာနက ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ကင်းထောက်မောင်မယ်နှစ်ထောင်ကျော်ကို နေပြည်တော် ဂျမ်ဘိုရီခန်းမတွင် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂-ရက်နေ့မှ ၈-ရက်နေ့အထိ စခန်းသွင်း၍ ကင်းထောက်ပညာများ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ထိုအထဲမှ ဒီမိုကရေစီမဲပေးစနစ်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးကို ရွေးချယ်၍ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ စေလွှတ်သည်။ နောက်ဆုံးအဆင့် ရွေးချယ်ခံရသူနှစ်ဦးမှာ ပြည်မြို့မှ ဆလိုင်းဟိန်းသူရကျော်နှင့် ပုသိမ်မြို့မှ မောင်စိုးညီညီအောင်တို့ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အကြိမ် ၃၀-မြောက် ကျင်းပမည့် အာရှပစိဖိတ်ကင်းထောက်လူငယ် ၄-နှစ်တစ်ကြိမ် တွေ့ဆုံပွဲသို့ သွားရောက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဆလိုင်းဟိန်းသူရကျော်နှင့် မောင်စိုးညီညီအောင်တို့သည် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၉-ရက်နေ့မှစ၍ ဗညာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အစီအစဉ်ဖြင့် အ-ထ-က(၁)၊ လမ်းမတော်တွင် စခန်းဝင်၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ဂျပန်ဘာသာတို့ကို နေ့ညမပြတ် သင်ယူခဲ့ရသည်။

၂၃-၇-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် သူတို့နှစ်ဦး ဂျပန်နိုင်ငံသို့ စတင်ထွက်ခွာသွားကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးကို ဦးဆောင်သူအနေဖြင့် ဒေါက်တာအောင်ကျော်လှိုင် (ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ နေပြည်တော် အ-ထ-က-၅) လိုက်ပါခဲ့သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ ကင်းထောက်အဖွဲ့အစည်းမှ တာဝန်ရှိသူများက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၃၆-နိုင်ငံမှ ကင်းထောက်လူငယ်ပေါင်း ၂၀၀၀၀-ကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုကြ

မောင်စိုးညီညီအောင်နှင့် ဆလိုင်းဟိန်းသူရကျော်တို့ ဂျပန်နိုင်ငံရောက် အမှတ်ထရ

သည်။ ၎င်းကင်းထောက်လှူငယ် ၂၀၀၀၀-ကို သုံးဖွဲ့ ခွဲ၍ ဂျပန်နိုင်ငံရှိ အထင်ကရနေရာများသို့ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးကြသည်။ ဆလိုင်းဟိန်းသူရကျော်နှင့် မောင်စိုးညီညီအောင်တို့က ဖုန်အိုကာအုပ်စုအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရသည်။ ထိုအဖွဲ့ထဲတွင် ပါဝင်သော နိုင်ငံများ မှာ မြန်မာ၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ မော်ဒီးဘက်စ်၊ နယူး ဇီလန်၊ ဂန်ဘီယာ၊ ဒီအာဂွန်ဂို၊ မာလာဝီ၊ အိန္ဒိယ၊ ကင်မရွန်း၊ မွန်ဂိုလီးယားတို့ဖြစ်သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ ကင်းထောက်အဖွဲ့အစည်းက နိုင်ငံ ပေါင်း ၃၆-နိုင်ငံမှ ကင်းထောက်လှူငယ်များကို ဖုန် အိုကာမြို့ရှိ လူငယ်ဗဟိုဌာနတွင် တစ်လနီးပါး တည်းခို ရန် နေရာပေးခဲ့သည်။ ကျွေးမွေး၊ သွားလာနေထိုင် စရိတ် အားလုံးတာဝန်ယူခဲ့သည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ကူမာမိုတိုပြတိုက်၊ ဂျမ်ဘိုရီ ဖွင့်ပွဲ၊ ကူမာမိုတိုမြို့ရှိ ဂျပန်သူရဲကောင်း ဆာမူရိုင်း နန်းတော်ကြီး၊ နိပွန်ဂျမ်ဘိုရီဖွင့်ပွဲ၊ Inspire Japan

2013 ဖွင့်ပွဲ၊ ဒီတာနူချာမြို့ရှိ ထင်ရှားသောနေရာများ၊ စွန်ပစ်ပစ္စည်းများမှ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ် သည့် Recycle Factory စက်ရုံများ၊ ရာမကူချီမြို့ရှိ ထင်ရှားသောနေရာများ၊ သိပ္ပံဆိုင်ရာပြခန်းများ၊ ဂျပန် နိုင်ငံ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လူမှုကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့ ရုံးများ၊ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ဟိရိုရှီးမားမြို့ အဏုမြူဗုံးကြဲခံရ သည့် ဇေ-နစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်နေ့ ကျင်းပရာ နေရာများသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ကြသည်။

ဂျပန်ဘုရင်၏ သားတော်နှင့်လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ရ သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ညစာအတူစားပြီး မီးပွဲပွဲပြုလုပ်ကျင်းပရာတွင်လည်း ပါဝင်ခဲ့ရသည်။

ကျန်ရက်များတွင် ကင်းထောက်အချင်းချင်း တွေ့ ဆုံမိတ်ဆက်ခြင်းများ၊ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခြင်း များ၊ လိပ်စာလဲလှယ်ခြင်းများ၊ နိုင်ငံအလိုက် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံ ဖလှယ်ခြင်းများ၊ ဘတ်ကက်

ကြမ္မာငင်လာသောအခါ

ဝတ္ထုသိရီ

လင်းတဟူသော ငှက်မျိုးသည် အလွန်တရာ အမြင်စွမ်းအားကောင်းလှ၏။ ထိုကဲ့သို့ အမြင်စွမ်းအား ကောင်းလွန်းလှသော လင်းတတို့သည် ဗာရာဏသီ ဗြဟ္မတော်ကြီးပေါ်၌ ပတ်ချာလှည့်ဝဲယှက်ကာ အစာရှာဖွေ လေ့ရှိကြ၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင်ကား လင်းတတို့သည် ဗာရာဏသီဗြဟ္မတော်ထဲ၌ လူတို့လှမ်းထားသော အဝတ် များကို သုတ်ချီ၍ လာခဲ့ကြ၏။ ရနိုင်သမျှ သုတ်ချီ လာခဲ့သော အဝတ်များကို ဗာရာဏသီဗြဟ္မထံမှာပင် ရှိနေသော သူဌေးတစ်ဦး၏အိမ်ဝင်းထဲသို့ ပစ်ချခဲ့ကြ လေသည်။

ဤသို့ပြုလုပ်သော လင်းတများထဲတွင် ဘုရား အလောင်းတော် လင်းတပျိုလည်း ပါဝင်၏။ သူသည်

အမိအဖဖြစ်သော လင်းတအိုများကို ပြုစုလုပ်ကျွေး နေသူဖြစ်၏။ ထိုနေ့တွင်ကား လင်းတပျိုသည် လူတို့ ထောင်ထားသော ကြော့ကွင်းမှာ မိသွားသဖြင့် အမိ အဖများထံ အစာချီ၍ မပို့နိုင်တော့ပေ။

လူတို့သည် ဖမ်းမိထားသော လင်းတပျိုကို ပြည် ရှင်မင်းထံဆက်သရန် နန်းတော်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့ ကြ၏။ ဤတွင် လင်းတတို့ထံမှ အဝတ်များရရှိထား သော သူဌေးက မြင်သွားကာ လင်းတကို မသတ်ရန် တောင်းပန်ပြီးလျှင် နန်းတော်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့၏။

ပြည်ရှင်မင်း၏ရှေ့တော်သို့ ရောက်၍ အမေး အစစ်ခံရသောအခါ အလောင်းတော်လင်းတပျိုက -

“အရှင်မင်းမြတ်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟာ မြို့ရွာကို မဖျက်ဆီးကြပါ။ လူတို့ကို အနှောင့်အယှက်မပေးကြ

။ အဘောကစားခြင်းများ၊ ချက်စ်ကစားခြင်းများ၊ ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆလှိုင်းဟိန်းသူရကျော်နှင့် မောင်စိုးညီညီအောင် တို့သည် ၂၀-၈-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံ သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဆလှိုင်းဟိန်းသူရကျော်သည် ပြည်မြို့၊ အ-ထ- က(၁)မှ သတ္တမတန်းကျောင်းသားဖြစ်သည်။ ဦးမြင့်

၁၂ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

ကြည် (မွန်ဟိန်းဆေးဆိုင်)နှင့် သူနာပြုဆရာမကြီး ဒေါ်ခိုင်လှဌေးရီတို့၏ သားဖြစ်သည်။

မောင်စိုးညီညီအောင်သည် ပုသိမ်မြို့၊ အ-ထ- က(၆)မှ သတ္တမတန်းကျောင်းသားဖြစ်သည်။ ဦးတင် နိုင်ထွန်းနှင့် ဒေါ်ခင်စိုးအောင်တို့၏ သားဖြစ်သည်။

နန္ဒာမိုးမြေ

ပါ။ လူတို့လှမ်းထားတဲ့ အဝတ်တွေကို သုတ်ချီတာက ကျွေးဇူးဆပ်ဖို့သာ ဖြစ်ပါတယ်တုရား” ဟု လျှောက်တင် သည်။

“အံ့မယ် လင်းတများက ကျွေးဇူးဆပ်ရတယ်ဆို တာ ဆန်းလှပါကလား။ ကဲ ကျွေးဇူးဆပ်ပုံကို ဆိုစမ်း ပါဦး။”

“ဒီလိုပါ အရှင်မင်းမြတ်၊ တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဗာရာဏသီမြို့တော်ဝန်းကျင်မှာ အစာရှာနေတုန်း မိုးကြီး ရွာချလာပါတယ်။ မိုးရောလေပါ သည်းထန် လွန်းလို့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်း နေကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဒုက္ခရောက်နေတုန်းမှာ အခု ကျွန်ုပ်တို့နဲ့အတူပါလာတဲ့ သူဌေးက အချမ်းအဏ်က သက်သာအောင် ကူညီပါတယ်။ သူ့အလုပ်သမားတွေ ကို မီးဖိုကြီးတွေဖိုပေးဖို့ စေခိုင်းပါတယ်။ နောက်ပြီး တော့ သုသာန်မှာ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ ခွားသေကောင်ရဲ့ အသားတွေကိုယူပြီး အကျွေးခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီကျွေးဇူး ကို ဆပ်တာပါတုရား။”

“အေး ကျွေးဇူးဆပ်တာကတော့ ကောင်းတဲ့အလုပ် ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ လင်းတဆိုတာ အင်မတန် အမြင်အား ကောင်းပါရဲ့နဲ့ အခု အသင်လင်းတရဲ့ ခြေထောက်နဲ့ စွပ်မိခဲ့တဲ့ ကြော့ကွင်းကြီးတစ်ခုလုံးကိုတောင်မှ မမြင် ရဘူးဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။”

ဤသို့ ပြည့်ရှင်မင်းက တအံ့တဩနှင့် မေးလိုက် သောအခါ ဘုရားအလောင်းတော် လင်းတပျိုက ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆို၍ လျှောက်တင်၏။ ထိုဂါထာ ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်မှာ -

“အရှင်မင်းမြတ်၊ သတ္တဝါတစ်စုံတစ်ယောက်မှာ ပျက်စီးဖို့ ကြမ္မာငင်လာပြီဆိုရင်၊ သေချိန်ကျရောက် လာပြီဆိုရင် ကိုယ့်ကို ရည်စူးပြီးထောင်ထားတဲ့ ပိုက် ကိုလည်း မမြင်နိုင်တော့ပါ။ ကြော့ကွင်းကိုလည်း မမြင် နိုင်တော့ပါဘုရား” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ သာယာပြေစရာ အကျိုးသင့်၊ အကြောင်း သင့် တင်လျှောက်သောစကားကို နှစ်သက်လှသဖြင့်

ပြည့်ရှင်မင်းက အလောင်းတော်လင်းတပျိုကို လွှတ် စေ၏။ အတူလိုက်ပါလာသော သူဌေးကလည်း ရရှိ ထားသည့် အဝတ်များကို ပိုင်ရှင်များအား ပြန်၍ပေး လေသည်။

(ငါးရာငါးဆယ်၊ ဒုကနိပါတ်၊ သန္တဝဂ်၊ ဝိဇ္ဇာဝဂ်)

ဝတ္ထုသီရိ

ပန်း

- တစ်ပွင့်နှစ်စမ်း
- ပန်းပွင့်သိန်းသန်း
- ပြန်လည်လန်းဆန်းနိုင်တဲ့ ပန်း။
- တစ်ပွင့်ကြွေစမ်း
- ပန်းပွင့်ကုဋေ
- ပြန်လည်ဝေဆာနိုင်တဲ့ ပန်း။
- တစ်ပွင့်ခြောက်စမ်း
- ပန်းပွင့်အနန္တ
- ပြန်လည်လှပနိုင်တဲ့ ပန်း။
- ပန်းရဲ့ဝိရ
- ပန်းဗိဇာ
- ပန်းဘဝကို မပန်းတဲ့ ပန်း။

မောင်ခင်မိုင်း (ဇော်ဟန်)

မေးလိုရာရာ ပြန်မာစာ

မောင်ခင်မင် (ခန့်ဖြူ)

သည်နှင့် ဇာတ်အသုံး

မေး ။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

‘သည်’ နှင့် ‘၏’ အသုံးကွဲပုံကို သိလိုပါသည်။
ကျေးဇူးပြု၍ ဖြေကြားပေးပါရန်။

မင်းထက်ကျော်၊ တောင်ဒဂုံ။

ဖြေ ။ ။ ဒီမေးခွန်းက လွယ်သလိုလိုနဲ့ ဖြေရခက်တဲ့ မေးခွန်းပါ။ ‘သည်’ ရော ‘၏’ရော ကြိယာနောက်ဆက်ပစ္စည်းတွေပါပဲ။ မြန်မာဝါကျတွေဟာ ကြိယာနဲ့ အဆုံးသတ်ရတာမို့ ‘သည်’ နဲ့ ‘၏’ ကို ဝါကျအဆုံးသတ်ပစ္စည်းတွေလိုလည်း ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီပစ္စည်း ၂-ခုစလုံးကို ပြုလုပ်ပြီးကြောင်း (အတိတ်ကာလ) ကို ပြရာမှာရော၊ ပြုလုပ်နေကြောင်း (ပစ္စုပ္ပန်ကာလ) ကို ပြရာမှာရော သုံးပါတယ်။ မြန်မာစာအရေးအသားပေါ်စတုန်းကတော့ ကြိယာအဆုံးသတ်ပစ္စည်းအဖြစ် ‘၏’ ကို အသုံးများတယ်။ ‘သည်’ ကို မတွေ့ရဘူး။ ‘သည်’ ကို နောက်တော်တော်ကြာမှ ကြိယာအဆုံးသတ်ပစ္စည်းအဖြစ် သုံးတာတွေ့ရတယ်။ အဲဒီလို ကွဲပြားတာကလွဲပြီး ‘သည်’ ကို ဘယ်နေရာမှာ သုံးရမယ်၊ ‘၏’ ကို ဘယ်နေရာမှာ သုံးရမယ်ဆိုတာမျိုး တိတိကျကျသတ်မှတ်ဖို့ ခက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဖြေရခက်တဲ့ မေးခွန်းလို့ ပြောတာပါ။

စာရေးဆရာတွေရဲ့ လက်ရာတွေကိုကြည့်ရင် ‘သည်’ တွေချည်း သုံးတာရှိသလို ‘၏’ တွေချည်းသုံးတာလည်းရှိကြောင်း၊ ‘သည်’ နဲ့ ‘၏’ ကို ရောသုံးတာ

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ‘သည်’ နှင့် ‘၏’ အသုံး
- ◆ မြန်မာစာပါမောက္ခများ တို့ ပါဝင်သည်။

လည်းရှိကြောင်း တွေ့နိုင်ပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ အကြိုက်ကိုလိုက်ပြီး အသုံးကွဲတာလို့ ပြောရမှာပဲ။ ပြောနိုင်တာကတော့ ‘၏’ က အသံပြတ်တောက်တယ်။ ‘သည်’ က အသံပြေတယ်။ ဒီတော့ အခိုင်အမာ ပြတ်ပြတ်သားသား ဖော်ပြချင်ရင် ‘၏’ ကိုသုံးတာ အကြောင်းအရာနဲ့ လိုက်ဖက်ဆီလျော်ပြီး ပြတ်သားတဲ့လေသံ ထင်ရှားပေါ်လွင်ပါတယ်။ ‘သည်’ ကိုသုံးတာကတော့ ပုံမှန်သုံးတဲ့ သဘောပါပဲ။

* * *

မြန်မာစာပါမောက္ခများ

မေး ။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

မြန်မာစာသင်ကြားသည့် ကာလတစ်လျှောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော မြန်မာစာပါမောက္ခနာမည်များကို သိလိုပါသည်ရှင်။

သက်ထက်ဝို၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြေ ။ ။ သမီးက မြန်မာစာပါမောက္ခနာမည်တွေကို စိတ်ဝင်စားတယ်လို့ထင်တယ်။ အရင်တုန်းကတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နဲ့ မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှာပဲ မြန်မာစာပါမောက္ခရှိတာမို့ အစဉ်အဆက် ပါမောက္ခအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးအရေအတွက် စုစုပေါင်း ၁၀-ယောက်လောက်ပဲ

ရှိပါတယ်။ နောက်တော့ တက္ကသိုလ်တွေ၊ ဒီဂရီကောလိပ်တွေ တိုးပွားလာပြီး တက္ကသိုလ်တစ်ခုမှာ မြန်မာစာ ပါမောက္ခ ၂-ယောက်စီရှိပါတယ်။ ဌာနမှူးအဖြစ် တစ်ယောက်က ဆောင်ရွက်ရတယ်။ ခုဆိုရင် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနအောက်မှာတင် တက္ကသိုလ်၊ ဒီဂရီကောလိပ် ၄၀-ဝန်းကျင်ရှိနေတာဆိုတော့ (ဒီပြင်ဝန်ကြီးဌာနတွေမှာလည်း ရှိသေးတယ်) မြန်မာစာပါမောက္ခအရေအတွက်ဟာ ရာဂဏန်းနီးနေပြီ။ အစဉ်အဆက် အငြိမ်းစားယူသွားတဲ့ ပါမောက္ခတွေပါဆိုရင်တော့ တစ်ရာကျော်နေပြီပေါ့ကွယ်။ အဲဒီပါမောက္ခအားလုံးရဲ့ နာမည်တွေ ဖော်ပြဖို့တော့ မလွယ်လှဘူးပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သမီးသိဖို့ကောင်းတဲ့ ထူးခြားတဲ့၊ ဝိသေသရှိတဲ့ မြန်မာစာပါမောက္ခတချို့ရဲ့ နာမည်တွေကို ပြောပြပါမယ်။ ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်ကို သမီးကြားဖူးမှာပါ။ ဆရာကြီးဟာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာန ပါမောက္ခအဖြစ် ဆောင်ရွက်တယ်။ အဲဒီဌာနမှာ မြန်မာစာနဲ့ ပါဠိဘာသာတွေ သင်ကြားပေးတယ်။ မြန်မာစာဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ၁၉၄၁-ခုနှစ်မှာ မြန်မာစာဌာန သီးခြားပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်ဟာ မြန်မာစာဌာနကို စတင်ဖွဲ့ထောင်ပေးတဲ့ ပါမောက္ခကြီးပါပဲ။

မြန်မာစာဌာန သီးခြားဖြစ်လာချိန်မှာ ပထမဆုံး ပါမောက္ခက ဆရာကြီးဦးဖေမောင် ဖြစ်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ်မောင်သန့်စင်ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည်နဲ့ ခေတ်

စမ်းကဗျာတွေ ရေးဖွဲ့ခဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ။ ဆရာကြီးရဲ့ နောက်မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာပါမောက္ခကတော့ ဆရာကြီးဦးဝန် (မင်းသုဝဏ်)ပါပဲ။ ၁၉၆၄-ခုနှစ်မှာ အဓိကဘာသာစနစ်သစ် စတင်ချိန်မှာတော့ မြန်မာစာပါမောက္ခဟာ ဆရာကြီးဦးမောင်မောင်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ 'တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး' ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည်နဲ့ စာတွေအများကြီးရေးခဲ့တယ်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှာတော့ ပထမဆုံး မြန်မာစာပါမောက္ခအဖြစ် ဆရာကြီးဦးချမ်းမြက ဆောင်ရွက်တယ်။ 'မြကေတု'ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည်နဲ့ စာတွေရေးခဲ့တယ်။

အမျိုးသမီးထဲက ပထမဆုံး မြန်မာစာပါမောက္ခကတော့ ဆရာမကြီးဒေါ်သန်းဆွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှာ မြန်မာစာပါမောက္ခဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ယူရတယ်။ မြန်မာစာပါရဂူတန်းတွေ စတင်ချိန်မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနမှာ ဦးခင်အေး(ဒေါက်တာခင်အေး)နဲ့ မန္တလေးတက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနမှာ ဒေါ်နုနုကြည်(ဒေါက်တာနုနုကြည်)တို့လက်ထက်မှာ မြန်မာစာပါရဂူဘွဲ့ရပညာရှင်တွေကို စတင်မွေးထုတ်ပေးပါတယ်။ ပထမဆုံး မြန်မာစာပါရဂူဘွဲ့ရတဲ့ ဒေါက်တာအောင်မြင်ဦးဟာ အခု ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာနမှာ ပါမောက္ခဌာနမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။ ကဲ ဒီလောက်ဆိုရင် သမီးသိချင်တာတွေ သိရပြီထင်ပါရဲ့။

မောင်ခင်မင် (ဝနုဖြူ)

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာရုသူများအတွက်

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်တိုက်စားလွယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဝတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၀၀၈၅၀ နှင့် ၀၁ - ၈၆၁၉၄၂၂၊ ၀၁-၈၆၁၉၄၁၁ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ်

ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာဖတ်ပရိသတ်များ စိတ်ဉာဏ်ရွှင်လန်းကွန်မြူးနိုင်စေရန် ပန်းချီ၊ ကာတွန်းဆရာများ ရေးဆွဲသည့် သရုပ်ဖော်ပုံများကို သက်ဆိုင်ရာ သရုပ်ဖော်ပုံစာနှင့်အတူ လစဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။

မည်သူမဆို ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသည့် သရုပ်ဖော်ပုံစာမှအပ ဖော်ပြပါပုံနှင့် ဆီလျော်သော ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသလို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာများက စစ်ဆေးရွေးချယ်ပြီးလျှင် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်၌ ဖော်ပြပါမည်။ ဖော်ပြရာ၌ ပေးပို့သူ၏အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာတို့ကိုပါ တိကျစွာဖော်ပြပါမည်။ ထို့ပြင် ရွေးချယ်ခံရသူများထံသို့လည်း ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါမည်။

သရုပ်ဖော်စာကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကရွေးချယ်ရာ၌ (၁) ဟာသပါဝင်မှု၊ (၂) သရုပ်ဖော်ပုံနှင့် ဆီ

လျော်သော အကြောင်းအရာပါဝင်မှု၊ (၃) စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာ ရေးသားနိုင်မှုတို့ကို အဓိကထား၍ ရွေးချယ်ပါမည်။ အကြောင်းအရာချင်းတူညီနေလျှင် စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာရေးနိုင်သူကို ဦးစားပေးပါမည်။

ယခုလ သရုပ်ဖော်ပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

(ပုံ-၉၁) “သားသမီးက အလိုလိုက်ရင် ရောင့်တက်တတ်လို့ မိန်းမကိုပဲ အလိုလိုက်မယ် ဗျာ။”

(၁) ပုံ(၉၁)အတွက် သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ဆုရဟာသပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

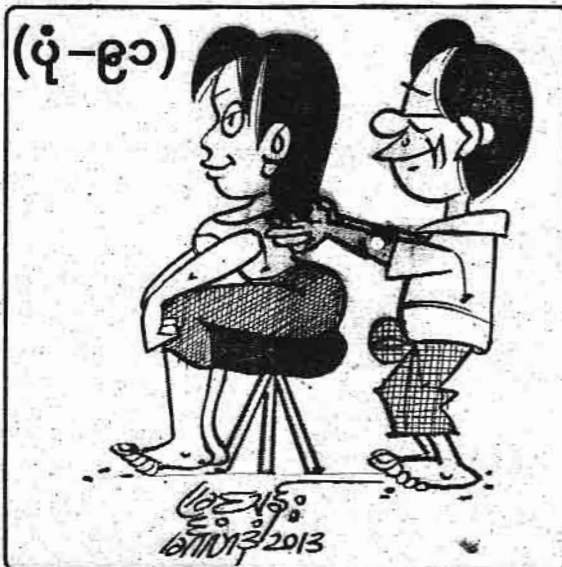
(၂) စာအိတ်ပေါ်တွင် “မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်(ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း)၊ တိုက်(၈/၄)၊ ပ-ထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊(၆-မိုင်ခွဲအနီး)၊ သ-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်” ဟု လိပ်စာတပ်၍ ပေးပို့ရပါမည်။

(၃) ပေးပို့ရာ၌ မိမိယှဉ်ပြိုင်သည့် ပုံနှိပ်တိုက်ကို ထည့်ရေး၍ တစ်ဦးလျှင် ပုံစာတစ်မျိုးစီသာ ပေးပို့ရပါမည်။

(၄) စာစောင်၌ပါသော ပုံကို ဖြတ်တောက်ပူးတွဲ ပေးပို့ရန်မလိုပါ။

(၅) စာအိတ်ပေါ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ ကပ်၍ ပေးပို့ပါ။ တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ မကပ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ဟာသဉာဏ်စမ်းများကို လုံးဝ လက်ခံစဉ်းစားမည် မဟုတ်ပါ။

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆူရိုသမ္မာ

(ပုံ-၈၄)

ဖော်ပြပါပုံသည် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် (အတွဲ-၂၅၊ အမှတ်-၁၀၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်၊ ပုံ-၈၄)တွင် ဖော်ပြထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

“ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လို အဝတ်အထည်တွေကို ဝတ်ပါသလဲ။”

“သမီးက လုံခြုံမှုရှိတဲ့ အဝတ်အထည်တွေကိုပဲ ဝတ်ပါတယ်။”

ထိုပုံအတွက် ဉာဏ်စမ်းလိုသူ ၂၅၇-ဦးတို့က မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကျက်စားသလို ဟာသ သရုပ်ဖော်ပုံစာများ ပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းတို့အနက် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ဦး၏ ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့က အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသောပုံစာများအတွက် ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါသည်။

(၁) “သမီးက ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကို ဘာကြောင့်စီးရတာလဲ။”

“အရပ်ပုလို့ပေါ့ရှင်။”

မရင်အေးဦးမိုး၊ လမ်းရွာကျေးရွာအုပ်စု၊ ပခုက္ကူမြို့နယ်။

(၂) “ပရိသတ်အတွက် စကားလက်ဆောင် ပြောပါဦးခင်ဗျာ။”

“မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။”

မသင်းသီရိဆွေ၊ အဋ္ဌမတန်း(က)၊ မြို့မ အ-ထ-က (ခွဲ)၊ နတ်တလင်းမြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း။

(၃) “မင်းသမီးနဲ့ အင်တာဗျူးရတာ အင်မတန် ပွင့်လင်းမြင်သာမှု ရှိလိုက်တာ။”

(က) မယွန်းသက်ပိုင်၊ စေတနာ-ဆန်စက်၊ ၁-ရပ်ကွက်၊ ဆွာမြို့၊ ရေတာရှည်မြို့နယ်။

(ခ) မကေခိုင်ထက်၊ MK Mobile ဖုန်းဆိုင်၊ မီးသတ်တိုက်တန်း၊ အရာတော်မြို့၊ မုံရွာခရိုင်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

(၄) “ညီမလေးရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတွက် ဒီဇိုင်းနာက ဘယ်သူလဲ။”

“သမီးရဲ့သူဌေး (ဘော့စ်) ကိုယ်တိုင်ပါပဲရှင်။”

မအေးသံသာလင်း၊ ဘူတာအနီး၊ ကျွန်းကုန်းကျေးရွာ၊ တောင်ငူမြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

(၅) “ညီမက ဒီလို ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမျိုး ဘာကြောင့် ဝတ်ရတာလဲ။”

“ပေါင်နဲ့ ခြေသလုံးတွေမှာ ပွေး၊ ဝဲ၊ ယားနာ၊ အမာရွတ်တွေကင်းရှင်းကြောင်း ပြချင်လို့ပါ။”

မအိ၊ ၁၅၊ ဗိုလ်လရောင်လမ်း၊ ဗိုလ်ထွန်းဖဲရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့။

သင်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး

ဒေါက်တာ မေဝင်းအောင်ခင်

ယောက်ျားအင်္ဂါ ရောင်ရမ်းခြင်း

မေး ။ ။ ဒေါက်တာခင်ဗျား။

ကျွန်တော့်အသက်က ၆၆-နှစ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ယောက်ျားအင်္ဂါမှာ မကြာမကြာယားယံပြီး အနည်းငယ် ရောင်နေပါတယ်။ ဆေးတစ်လုံး၊ နှစ်လုံးလောက် ထိုးပြီး စားဆေးတွေစားတဲ့အခါ တစ်လ၊ နှစ်လခန့် ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်။ နှစ်လခန့် ကြာရင် ပြန်ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

ကျေးဇူးပြုပြီး ရောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်တွေကို ညွှန်ကြားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဦးတင်အောင်၊ ကလေးမြို့။

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ♦ ယောက်ျားအင်္ဂါရောင်ရမ်းခြင်း
- ♦ ဆေးထိုးရာမှ ခြေထောက်ထုံသွားခြင်းတို့ ပါဝင်သည်။

ဖြေ ။ ။ ဒီလိုဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ အသက်ကြီးမှလား၊ ငယ်စဉ်ကတည်းကလားဆိုတာ သိဖို့လိုပါတယ်။ ဆေးတစ်ခါ၊ နှစ်ခါထိုးတာက ဘာဆေးတွေလဲ။ Penicillin ဆေးတွေလား။ ဦးတင်အောင်ရဲ့ အလုပ်အကိုင်၊ အနေအထိုင်နဲ့လည်း ဆိုင်

(၆) “အခုခေတ် မီဒီယာတွေ သုံးနှုန်းတဲ့ စကားတွေထဲက အကြိုက်ဆုံးစကားကို ပြောပြပေးပါလား။”

“ပြည်သူတွေ မြင်သာထင်သာရှိအောင် လုပ်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ စကားကို အရမ်းပဲ ကြိုက်ပါတယ်ရှင်။”
မရွှေရည်ဝင်း၊ တစ်ဆင့်-ဦးဇော်ဝင်း၊ တော်ဝင်သူစာပေ၊ ဒီပဲယင်းမြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

(၇) “ကျွန်မကို အင်တာဗျူးဖို့လာတာဆို ဘာလို့ မပျိုးသေးဘဲနဲ့ ကြည့်နေတာလဲ။”

(က) ဦးအောင်မြင့်၊ တစ်ဆင့်-ကိုသီဟစိုး+မအေမီမျိုးဝင်း၊ LA ဆေးဆိုင်၊ ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ ဥသျှစ်ပင်မြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး(အနောက်ပိုင်း)။

(ခ) မောင်မြင့်သိန်း၊ အမှတ် ၂-ရပ်ကွက်၊ ကွက်သစ်

(၁)၊ ပေါက်ခေါင်းမြို့။

(၈) “သမီး၊ မြန်မာဝတ်စုံ ဘယ်အခါမျိုးမှာ ဝတ်ခဲ့ပါသလဲ။”

“သမီး မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက ဝတ်ခဲ့ပါတယ်။”
ဦးမြဖေ(ပြဒါးလင်းမြေ)၊ တစ်ဆင့်-တင်စိန်(စာ၊ နယ်၊ ဇင်း)၊ ရွာငံမြို့၊ ရှမ်း/တောင်။

(၉) “အခုတစ်လော ဘယ်လိုကားမျိုးတွေ အမှိုက်များလဲ မင်းသမီး။”

“မြန်မာ့ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ကျူးတဲ့ဇာတ်ကားတွေ အများဆုံးရှိကြပါတယ်ရှင်။”
မောင်ချမ်းငြိမ်းစိုး၊ မြစ်ကြာကျောင်းတိုက်၊ သောတာပန်ရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။

နိုင်ပါတယ်။ ယားယားပြီးမှ ရောင်တာဆိုတော့ ကုတ်တာ၊ ဖွဲတာလည်း လုပ်မိလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ယားတာအပြင် တခြား အောင့်တာရော ဖြစ်သေးလား။ အူကျတာဆိုရင်တော့ ဝမ်းချုပ်လို့ညှစ်တဲ့အခါ၊ ချောင်းအလွန်အမင်းဆိုးတဲ့အခါမျိုးတွေမှာ ပိုကျလာတတ်ပါတယ်။ ဒါတွေသိထားတော့ ဆင်ခြင်နိုင်တာပေါ့။

ယားယားပြီးမှ ရောင်တာဆိုရင် ဦးတင်အောင်အနေနဲ့ ပိုးတွယ်တဲ့ရောဂါတစ်ခုလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဦးတင်အောင်ရဲ့ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှုနဲ့လည်း ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ လုံချည်ပုဆိုးကိုရေချိုးပြီးတိုင်း လဲမလဲ၊ သန့်ရှင်းအောင် လျှော်ဖွပ်ခြင်းရှိမရှိတို့နဲ့လည်း ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်ပုဆိုး တစ်ယောက် အလွယ်တကူယူဝတ်လေ့ရှိသလားဆိုတာလည်း သတိထားရပါမယ်။

ဦးတင်အောင်အနေနဲ့ ဆရာဝန်တစ်ဦးဦးကို ပြရင်တော့ ကပ်ယံအိတ်ရောင်တဲ့ Hydrocoele ရောဂါလား၊ အူကျတဲ့ Hernia လားဆိုတာ သေသေချာချာသိရပြီး ကုပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဆရာမအနေနှင့် မမြင်ရဘဲ ရှောင်သင့်၊ ဆောင်သင့်တာ ပြောရရင် အားလုံးနဲ့ အကျုံးဝင်တာမျိုး အကြံပြုပါမယ်။ Flumox 500 မီလီဂရမ် တစ်လုံး ၄-

ကြိမ်၊ Danzen တစ်လုံး ၃-ကြိမ်၊ Loridin တစ်လုံး ၁-ကြိမ်နဲ့ Cevit တစ်လုံး ၂-ကြိမ်ကို တစ်ပတ်ခန့် ဝယ်သောက်ကြည့်ပါ။ သွေးစစ်ကြည့်ဖို့လည်း လိုလိမ့်မယ်။ တချို့ ကပ်ယံအိတ်ရောင်တာ ဆင်ခြေထောက်ရောဂါပိုးကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အခုရေးပြထားတဲ့ ဆေးတွေ သောက်ပါ။ အလေးမတာတို့၊ ရေဖူးလေးလေးမတာတို့ ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဝမ်းမချုပ်အောင်၊ ချောင်းမဆိုးအောင် ဆင်ခြင်နေထိုင်ပါ။ ဒါတွေနဲ့မှ မသက်သာရင်တော့ ပြည်သူ့ဆေးရုံရှိရာသွားပြီး ဆရာဝန်တစ်ဦးဦးနဲ့ ပြပါလို့ အကြံပြုချင်ပါတယ်။

* * *

ဆေးထိုးရာမှ ခြေထောက်ထုံသွားခြင်း

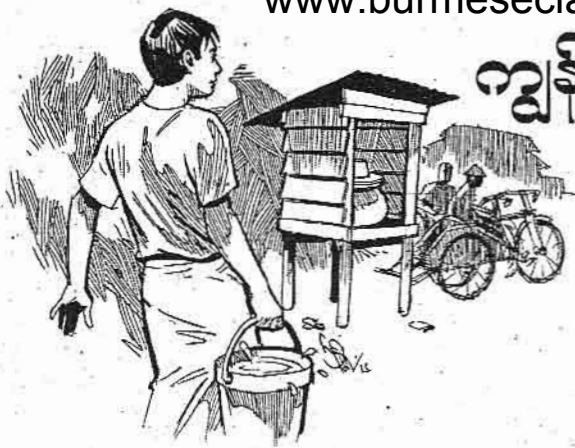
မေး ။ ။ ဒေါက်တာခင်ဗျား၊

ကျွန်တော့်အသက် ၃၅-နှစ်ပြည့်ပြီးပါပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့ ၄-နှစ်ခန့်က ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ နီးစပ်ရာဆရာဝန်နဲ့ တင်းမီးမှာ ဆေးထိုးခံခဲ့ပါတယ်။ အကြောအခြင်တွေ ထူပူပြီး ဆေးထိုးတဲ့ဘက်က ခြေထောက်တစ်ခြမ်းမှာ ထုံခဲနေပါတယ်။ ရာသီဥတုအေးလာရင် မျက်ခုံးတွေ လေးလံတင်းကားပြီး၊ နေပူပြန်တော့လည်း ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေ အလွန်အကျွံ ထွက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မလန်းမဆန်း ဖြစ်နေရပါတယ်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်တော်အရောဂါကို ဘယ်လိုကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးညွှန်ပြပေးပါရန် အထူးမေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မောင်ဝင်းမျိုး၊ ပင်တင်းကျေးရွာ၊ ခင်ဦးမြို့နယ်။

ဖြေ ။ ။ ဆေးထိုးခံရပြီး ဘယ်လောက်ကြာမှ အခုပြောတဲ့လက္ခဏာတွေ စတွေ့တာလဲ မဖော်ပြထားဘူး။ ချက်ချင်းဆိုရင် ဆရာဝန်ကို ပြန်ပြီး ညွှန်ကြားမှုခံယူသင့်တယ်။ အကြောတစ်ခုခု ထိချင်လည်း ထိသွားနိုင်ပါတယ်။ Physical Medicine ဆိုတဲ့ အကြောအဆစ်သန်မာအောင် လေ့ကျင့်ကုသပေးတဲ့ ပညာရှင်

ကျွန်တော်နှင့် ရေအကျိုး

ရဲသူရ (ပုတီးကုန်း)

ကျွန်တော် ၇-တန်းကျောင်းသားအရွယ်က ဖြစ်ပါသည်။ ဖခင်အိမ်ကြီးမူကြောင့် ဘာသာရေးလိုက်စားမှုနှင့် အလှူအတန်း ပြုမှုဘက်တွင် ထိုအရွယ်ကပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။

ဖခင် ဥပုသ်စောင့်သွားတိုင်း လိုက်သည်။ ဘုရားကျောင်းကန် သန့်ရှင်းရေးသွားလုပ်လျှင်လည်း အမြဲပါသည်။ ဖခင်အလှူဒါနပြုရာတို့တွင်လည်း တတ်အားသရွေ့ လုပ်အားပါဝင်ခဲ့သည်။ ဖခင် ရက်ရောစွာ အလှူပြုသည်တို့ကို မကြာခဏ မြင်တွေ့နေရ၍ ကျွန်

တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အလှူအတန်းပြုချင်စိတ် ပေါ်မိပါသည်။ သို့သော် ကျောင်းသားအရွယ်သာ ရှိသေးသည့်ကျွန်တော့်အတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများသော အလှူအတန်းကြီးမျိုး ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လှူဒါန်းနိုင်မည့် အလှူကို ရှာဖွေရာ မကြာမီ အတွေးပေါ်လာသည်။ ဤသည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ရေလှူခြင်းအလှူပင် ဖြစ်ပါသည်။

☞ တွေ့ဆေးရုံတွေမှာရှိပါတယ်။ လေ့ကျင့်ခန်းတော့ မှန်မှန်ယူဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ တော်တော်နဲ့တော့ သိသာမယ်မထင်ဘူး။

ခြေထောက်တစ်ဖက် ထုံခဲ့နေတယ်ဆိုတော့ ထုံတာရော၊ ကိုက်ခဲ့တာပါ ပါတယ်ထင်ပါတယ်။ ဆေးအနေနဲ့ကတော့ Bx ဆေးပြားတစ်လုံး ၂-ကြိမ်၊ Bevit တစ်လုံး ၂-ကြိမ်၊ Calcivita ၁-လုံး ၁-ကြိမ်လောက် ပုံမှန်သောက်ကြည့်ပါ။ ကိုက်ခဲ့တဲ့အတွက် muscol ဆိုတာလည်း အစာစားပြီး တစ်ပြားလောက်ထည့်သောက်ကြည့်ပါ။

အေးလာရင် မျက်ခုံးတွေ လေးလံတင်းကားတာတို့၊ နေပူရင် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျတာတို့က ဆေးထိုးတာနဲ့တော့ ဆိုင်မယ်မထင်ဘူး။ သွေးပေါင်ချိန်ကို

ပုံမှန်စစ်ဆေးဖြစ်သလား။ သွေးတိုးလို့ နားထင်ကြောကြီးတွေတင်းတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

နေပူရင် ချွေးထွက်တော့ လူနဲ့သလို ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ချွေးအလွန်ထွက်လို့ ဓာတ်ဆားတစ်ထုပ် ဖျော်ရည်သောက်လိုက်ရင် သက်သာနိုင်ပေမယ့် မောင်ဝင်းမျိုးအနေနဲ့ အထက်ကပြောသလို သွေးတိုးရှိမရှိက သိဖို့လိုပြန်ပါတယ်။ သွေးတိုးရှိရင် ဓာတ်ဆားထုပ်သောက်ရင် ပိုဆိုးသွားနိုင်ပါတယ်။

အကောင်းဆုံးအကြံပြုရရင် တိုင်းဆေးရုံကြီးရဲ့ အထူးကုဆရာဝန်တစ်ဦးဦးနဲ့ ပြသပြီး ဆေးကုသခံပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်

ကျွန်တော်တို့မြို့ ဈေးကြီး၏အရှေ့ဘက်အပေါက်တွင် အလှူရှင်တစ်ဦးလှူဒါန်းခဲ့သော ယိုင်နဲ့နဲ့ ရေအိုးစင်လေးတစ်ခု ရှိသည်။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးနေပြီး ရေလှူမည့်သူလည်း မရှိဖြစ်နေသည်။ ထိုရေအိုးစင်ကလေးအတွက်ရေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လှူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် တစ်နေ့ကို မုန့်ဖိုး ၂၀၀-ကျပ် ရသည့်အထဲမှ ၁၀၀-ကျပ်ခန့်သာ မုန့်စားသည်။ ကျန် ၁၀၀-ကျပ်ကို ရေအိုး၊ ရေခွက်နှင့် အုပ်ဆောင်းတို့ဝယ်ရန် ဖယ်ထားသည်။ ၁၀-ရက်ပြည့်သောအခါ ငွေ ၁၀၀၀-စုမိသွားပြီ။ ထိုငွေပမာဏဖြင့် ပစ္စည်းပစ္စယ အကုန်ဝယ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအခါတွင် ကျွန်တော့်အလှူအကြောင်းကို ဖခင်... ပြောပြရာ ဖခင်က အားပေးလျက် ယိုင်နဲ့နဲ့ဖြစ်နေသော ရေအိုးစင်လေးကို လိုက်လံပြုပြင်ပေးသည်။

နောက်တစ်နေ့ကစပြီး ရေအလှူပြုခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။ နံနက် ၆-နာရီအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့အိမ်ဘေးရှိ အဝီစိစက်ရေတွင်းမှရေကို ရေပုံးအလတ်စားဖြင့် သယ်၍ နှစ်ခေါက်ထည့်ရသည်။ ဈေးအရှေ့ဘက်နှင့် ကျွန်တော်တို့အိမ်သည် အတန်ငယ် ဝေးပါသည်။ သို့ပေမယ့် အလှူပြုရန် ပြင်းပြနေသည့်စိတ်ကြောင့် ပင်ပန်းသည်ဟု မထင်ခဲ့ပါ။

ထိုသို့ တစ်ရက်မျှမပျက်ဘဲ ရေလှူနေခြင်းကြောင့် ရေအိုးစင်၏နံဘေးရှိ ဆိုက်ကားဂိတ်မှ အနွေးယာဉ်လုပ်သားများက ကျေးဇူးတင်မဆုံး ရှိကြသည်။ ကာယအလုပ်ကို ပင်ပန်းစွာ လုပ်နေရခြင်းကြောင့် သူတို့အတွက် ရေတစ်ခွက်မှာ အင်မတန် အဖိုးတန်လှသည်။ ယခုတော့ ကျွန်တော်၏ ရေအလှူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်းတို့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသတော့ ပြေပျောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

များမကြာပါ။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအားလုံးသည် အဒေါ်ရုံရာမြတ်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်

တော်တို့သွားစဉ် ကျွန်တော့်ရေအိုးစင်လေး ခြောက်ကပ်နေမည်စိုး၍ အနွေးယာဉ်ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်မရှိခိုက် နေ့စဉ် ရေကုသိုလ်ပြုပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ ဦးလေးကြီးကလည်း လက်ခံသည့်အတွက် စိတ်အေးစွာ ခရီးထွက်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ကားဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ခရီးအတန်ရောက်လာပြီး တစ်နေရာအရောက်တွင် ကျွန်တော်တို့စီးလာသော ကားသည် စက်ချို့ယွင်းသွားသည်။ ကားပေါ်ပါ ခရီးသည်အားလုံး ခေတ္တဆင်းပေးကြရသည်။ နွေရာသီ၏ နေမင်းကြီးက ပူချင်တိုင်းပူနေသည်။ ခရီးသည်များလည်း နဖူးခွေးများ စို့နေပြီး ရေဆာနေကြပုံပေါ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်တောင်ကြီးများကိုသာ တွေ့ရသည်။ သောက်ရေအတွက် အခက်ကြုံနေရသည်။ ထိုစဉ် ကျွန်တော်သည် မိမိ၏ရေအလှူကို မျက်စိထဲ၌ မြင်ယောင်လာကာ ရေရရှိရန် သစ္စာပြုမိသည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော့်ရှေ့တည့်တည့်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်တောင်နံရံတွင် မေးတင်ထားသော ရေအိုးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ခုနက်က မျက်စိမှောက်၍လား မသိ။ ရေအိုးရှိမှန်း မသိခဲ့ပါ။

ရေအိုးတွင် ရေအပြည့်ရှိနေသည်။ အေးမြကြည်လင်သောရေဖြစ်၍ နွေဥတု၏ ပင်ပန်းမှုဒဏ်ကို အံတုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ကုသိုလ်ရောင်ပြန်ဟပ်မှုအပေါ် အလွန်ယုံကြည်သွားသည်။ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမတရားများကိုလည်း ပိုမို၍ လေးနက်စွာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ အလှူပြုချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ရန် စေ့ဆော်ခဲ့သော ကျွန်တော်၏ဖခင်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်မိသည်။ ကောင်းမှုပြုလျှင် ကောင်းမှုအကျိုးကို တန်ပြန်အကျိုးခံစားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ရဲသူရ (ပုတီးကုန်း)

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၂၁

မြန်မာစကားပုံများ

ကရီးမက ဆန်းရွှံက

နှပ်ပစ်ခံရ

ကချေသည်သည် ကနေကျအတိုင်းမကဘဲ ဆန်း
ပြားစွာ ကမိသောကြောင့် ပရိသတ်၏ ကိုယ်ထိလက်
ရောက် ရှုတ်ချခြင်းခံရသကဲ့သို့ မိမိအလုပ်ကို မိမိလုပ်
နေကျအတိုင်း မလုပ်ဘဲ မဆင်မခြင် ဆန်းပြားစွာ ပြု
လုပ်မိသောကြောင့် ပစ်တင်ရှုတ်ချခြင်း ခံရသည်။

ကုသိုလ်တစ်ပဲ ငရဲတစ်ပိဿာ

ကုသိုလ်ဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်လုပ်သော်
လည်း လုပ်ပုံကိုင်ပုံ မလျော်ကန်လျှင် အကုသိုလ်များ
စွာ ဖြစ်ရသကဲ့သို့ ကောင်းစေလို၍လုပ်သော်လည်း
လုပ်ပုံကိုင်ပုံ မလျော်ကန်လျှင် အကျိုးထက်အပြစ်က
များစွာပိုသည်။

ခရုခါးတောင်းကျိုက်ဖမ်း

ခရုငယ်ကို အလွယ်တကူ ကောက်ယူရုံဖြင့် ရနိုင်
ပါလျက်နှင့် ပုဆိုးခါးတောင်းကျိုက်၍ အင်တိုက်အား
တိုက် ဖမ်းမိသကဲ့သို့ အလုပ်တစ်ခုကို အလွယ်တကူ
ပြီးနိုင်ပါလျက် မလိုအပ်ဘဲ ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်
သည်။

မပြေးသော် ကန်ရာရီ

မပြေးပါဟု ငြင်းဆိုသော်လည်း ပြေးရန် ခြေကန်၍ အားယူခဲ့သည့် ခြေရာရှိနေသကဲ့သို့ အမှုကိစ္စတစ်ခုကို မပြုလုပ်ပါဟု ငြင်းဆိုသော်လည်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း အထောက်အထား ရှိနေသည်။

မပြည့်သည့်အိုး ဘောင်ဘင်ခတ်

ရေမပြည့်သည့်အိုးသည် သယ်ယူရာ၌ ဘောင်ဘင်ခတ်၍ အသံပြည်သကဲ့သို့ မပြည့်သောသူသည် ထည်ကြည်ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိပေ။

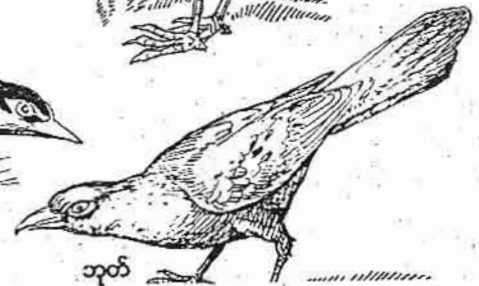
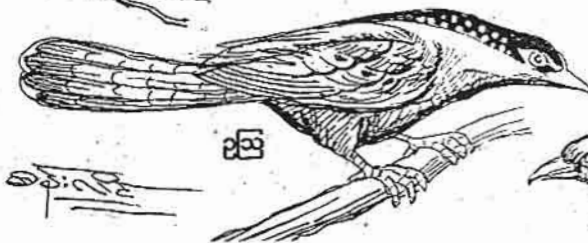
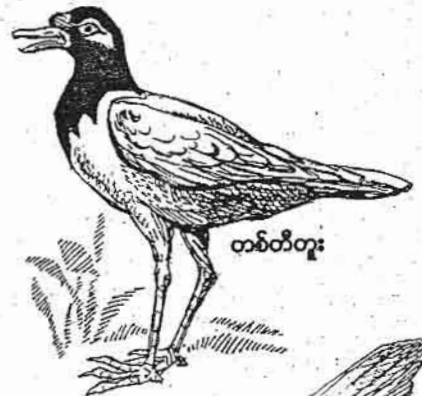
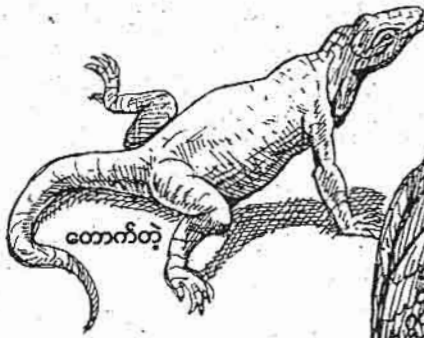
ကုန်းပေါ်ရောက်မှ ရေမမွမ်းစေနှင့်
ရေနစ်သူကို ဆယ်ယူ၍ ကုန်းပေါ်ရောက်ပြီးမှ
ဆက်လက်မပြုစုသဖြင့် ရေမွမ်း၍ တိမ်းပါးခြင်း မဖြစ်
စေသင့်သကဲ့သို့ ခက်ခဲစွာ ဆောင်ရွက်၍ အောင်
မြင်ပြီးမြောက်သလောက်ရှိမှ လျော့ရဲပေါ့ဆမှုကြောင့်
ဆုံးရှုံးပျက်စီးသွားရခြင်းမျိုး မဖြစ်စေသင့်။

ခလုတ်တိမှ အမိတ

ဖြောင့်ဖြူးသောလမ်းကို လျှောက်နေစဉ် မိခင်ကို
သတိမရ၊ ခလုတ်တိုက်မိသောအခါမှ 'အမယ်လေး'
ဟု အမိကိုတသကဲ့သို့ ဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့ရခါမှ ကိုး
ကွယ်ရာကို သတိရသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဖော် မသူတော် ၇-ပါး

တောက်တဲ့၊ ဖီးကွက်၊ ရွှေပြည်စိုး၊ ယောက်ဖခွေးခေါ်၊ ဥဩ၊ တစ်တီတူး၊ ဘုတ် ဟူသော
တိရစ္ဆာန် ၇-ကောင်သည် မိမိအမည်ကို ထုတ်ဖော်သဖြင့် မသူတော်စာရင်းဝင်များ ဖြစ်ကြသကဲ့သို့၊
မိမိရုဏ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟကြားဝါသူသည်လည်း မသူတော်စာရင်းဝင်သူဖြစ်သည်။
အကိုး ။ ။ မြန်မာစကားပုံ (မြန်မာစာအဖွဲ့ ဦးစီးဌာန)

သူလိုလူများ

အသက်ချင်းလဲသူ

မင်းယုဝေ

၁၉၄၁-ခု၊ ဇူလိုင်လ ကုန်ခါနီး နေ့တစ်နေ့၌ ပိုလန်နိုင်ငံရှိ အော့စဝစ်နာဒီအကျဉ်းစခန်းမှ အကျဉ်းသားတစ်ယောက်သည် တိတ်တဆိတ်ထွက်ပြေးသွားလေသည်။ နာဒီ ဂျာမန်စစ်သားများသည် အကျဉ်းသား ထွက်ပြေးသွားသည်ကို ချက်ချင်း မသိကြ။ ညနေဘက် လူစစ်ချိန်သို့ ရောက်သောအခါတွင်မှ သိရှိကြပေသည်။

နာဒီထောင်မှူးသည် အကျဉ်းသားထွက်ပြေးသည်ကို လွန်စွာ ဒေါသဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူက အကျဉ်းသားများအား ထွက်ပြေးသူကို ပြန်လည်ဖမ်းမိအောင် ရှာဖွေစေမည်။ အကယ်၍ ၂၄-နာရီအတွင်း ပြန်မဖမ်းမိပါက ဒဏ်ခတ်သည့်အနေဖြင့် ထိုအကျဉ်းသားနေထိုင်ရာ အဆောင်အမှတ်-၁၄ ရှိ အကျဉ်းသားများထဲမှ ၁၀-ယောက်ကို ရွေးထုတ်သတ်ပစ်မည်ဟူ၍ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့် ချမှတ်လိုက်လေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် သူသည် သူ၏ နာဒီစစ်သားအချို့အား အကျဉ်းသားကို လိုက်လံရှာဖွေဖမ်းဆီးရန် စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

အဆောင် ၁၄-၌ စုစုပေါင်းအကျဉ်းသား ၆၀၀-ရှိသည်။ သူတို့သည် ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန်သူ ရာဇဝတ်သားများမဟုတ်ပေ။ ပိုလန်နိုင်ငံကို ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ထားသည့် နာဒီဂျာမန်များ၏ မတရားဖမ်းဆီးခြင်းခံရသော အကျဉ်းသားများ ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့အထဲတွင် လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ စစ်သား၊ ဘုန်းကြီး အရပ်သား စသည်ဖြင့် လူအမျိုးမျိုး ပါဝင်ပေသည်။

နာဒီအကျဉ်းစခန်း၌ သေခြင်းတရားသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်ပေ။ အကျဉ်းသားများစွာမှာ အလုပ်ဒဏ်ပိ၍လည်းကောင်း၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးရ၍လည်းကောင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရ၍လည်းကောင်း၊ မတရားသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရ၍လည်းကောင်း မကြာခဏပင် သေဆုံးကြရပေသည်။ သို့ရာတွင် လူသားတို့ ဓမ္မတာ မသေသေးသရွေ့ တစ်နေ့နေ့တွင် လွတ်မြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ အကျဉ်းသားတိုင်းက မျှော်လင့်ချက်ထားကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ သူတို့အထဲမှ ၁၀-ယောက်ကို ရွေးချယ်သတ်ဖြတ်မည်ဟူ

အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ခံရသောအခါ သူတို့ခမျာများမှာ နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်ကြရရှာပေသည်။ ထွက်ပြေးသော အကျဉ်းသားကို ပြန်မတွေ့ပါက ၁၀-ယောက်သည် အကြောင်းမဲ့ အသတ်ခံရပေတော့မည်။ ထိုအသတ်ခံရမည် ကံဆိုးသူ ၁၀-ယောက်ထဲတွင် မိမိများ ပါဝင်နေမည်လားဟူ၍ အမျိုးမျိုးတွေးတောပူပန်ကြသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့အားလုံးပင် တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ကြတော့ပေ။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ထုံးစံအတိုင်း လူစစ်ရန် နာဇီထောင်မှူးက အကျဉ်းသားအားလုံးကို တန်းစီစေသည်။ ထိုနောက် လူစစ်သည်။ ပြီးသောအခါ အဆောင် ၁၄-ရှိ အကျဉ်းသားများမှတစ်ပါး ကျန်အကျဉ်းသားအားလုံးကို အလုပ်လုပ်ကိုင်ရန် သွားခွင့်ပြုလိုက်သည်။ အခါတိုင်းဆိုလျှင် အဆောင် ၁၄-ရှိ အကျဉ်းသားများသည်လည်း လူစစ်ပြီးပါက နာဇီစစ်သားများဆိုင်းစေရာ အလုပ်များကို သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရသည်။ ယနေ့မူ သူတို့သည် အလုပ်မလုပ်ရတော့ဘဲ တန်းစီလျက် ရပ်နေရသည်။ သူတို့သည် နံနက်ပိုင်းအချိန်မှစ၍ တစ်နေ့လုံး ရပ်နေရသည်။ နေသည် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြီးနေသည်။ သူတို့အထဲမှ အချို့မှာ နေဒဏ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ညောင်းညာလွန်း၍လည်းကောင်း၊ အားအင်ချည့်နဲ့၍လည်းကောင်း မဟန်နိုင်ကြ၊ ယိမ်းယိုင်ကာ လဲကျမတတ်ရှိနေရာ နာဇီကျွန်မန်စစ်သားများက ရက်ရက်စက်စက်ပင် ရိုက်နှက်ကန်ကျောက်ကြသည်။ ဤတွင် မဟန်နိုင်သူ ဒုက္ခသည်များအား ကျန်အဖော်များက ပိုင်းဝန်းဖေးမပေးထားရသည်။

သို့ဖြင့် ညနေ ၆-နာရီအချိန်သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်တွင် နာဇီကျွန်မန်ထောင်မှူး ဗိုလ်မှူးကြီးဖရစ်ရှ်သည် အကျဉ်းသားများရှိရာသို့ ရောက်လာသည်။ သူက ထွက်ပြေးသူအကျဉ်းသားကို လိုက်လံရှာဖွေရာ မတွေ့ရကြောင်း၊ ထိုအကျဉ်းသားထွက်ပြေးသည်မှာ ၂၄-နာရီစေ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ယမန်နေ့က အမိန့်ချမှတ်

ထားသည့်အတိုင်း ယခုအကျဉ်းသား ၆၀၀-ထဲမှ ၁၀-ယောက်ကို ရွေးထုတ်ကာ သတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုလေသည်။

သို့ပြောဆိုပြီးလျှင် သူသည် အကျဉ်းသားများကို လိုက်လံကြည့်ရှုကာ “ဟေ့ မင်းလာခဲ့၊ ဟေ့ မင်းလာခဲ့” ဟု ဆိုပြီးလျှင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရွေးထုတ်လိုက်သည်။ ရွေးထုတ်ခြင်းခံရသော ကံဆိုးသူ ၁၀-ဦးမှာ အကျဉ်းသားများရှေ့တွင် ညှိုးငယ်စွာ ရပ်နေကြသည်။ ထို ၁၀-ဦးထဲတွင် ဖရန်စစ်ဂါယွန်စကီးအမည်ရှိ ပိုလန်စစ်သားတစ်ဦးလည်း ပါဝင်သည်။ သူ့မှာ ချစ်ဇနီးနှင့် သားကလေးနှစ်ယောက်ရှိသည်။ သူတို့သည် ဝါဆောမြို့၌ ရှိနေကြသည်။ သူသည် သည်အကျဉ်းစခန်းမှနေ၍ နေ့စဉ်မပြတ် ဇနီးနှင့် သားကလေးများကို လွမ်းဆွတ်တသနေသူဖြစ်သည်။ တစ်နေ့သောအခါ သည်အကျဉ်းစခန်းမှ လွတ်မြောက်ပြီးလျှင် သားမယားနှင့် ပြန်လည်ဆုံစည်းရလိမ့်မည်ဟူ၍ ကြီးစွာသောမျှော်လင့်ချက် ထားရှိသူဖြစ်သည်။ ယခုသူသည် အကြောင်းမဲ့ အသတ်ခံရတော့မည်ဆိုသောအခါ ဖြေမဆည်နိုင်အောင် ရှိရှာပေသည်။

“ဒုက္ခပါပဲခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ အင်မတန်ချစ်လှတဲ့ ဇနီးနဲ့ လူမမည်သားကလေးနှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် အသတ်ခံရမယ်ဆိုရင် အားလုံးဒုက္ခရောက်ကြရတော့မှာပဲခင်ဗျာ” ဟူ၍ သူသည် ပြောဆိုကာ ကျူကျူပါအောင် ငိုရှာလေသည်။

“ထောင်မှူးကြီးခင်ဗျား၊

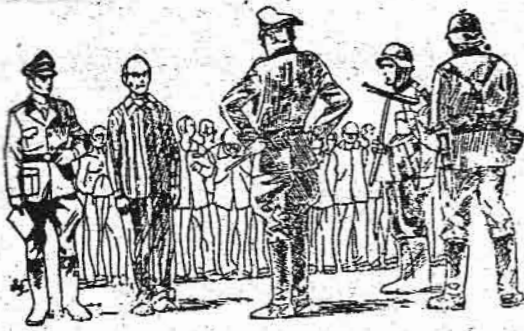
ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။

ကျေးဇူးပြုပြီး သူ့ကို မသတ်ပါနဲ့။

သူ့အစား ကျွန်တော့်ကိုသတ်ပါ။

သူ့အစား ကျွန်တော်

အသေခံပါမယ်” ဟူ၍ ...

မည်သို့ပင်ရှိစေ နာဇီများကား ဂရုမပြု၊ ရွေးထုတ်ထားသူ ၁၀-ဦးကို ခေါ်ဆောင်သွားမည်ပြုကြသည်။ ထိုအခါ တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားသည်။ အကျဉ်းသားများထဲမှ အကျဉ်းသားတစ်ဦးသည် ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး ရွေးထုတ်ထားသူ ၁၀-ဦးနှင့်အတူ ဝင်ရောက်ရပ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအကျဉ်းသား၏အပြုအမူကို နားမလည်သဖြင့် နာဇီထောင်မှူးက အော်ဟစ်မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဟေ့ ဝက်မသား ပိုလန်ကောင်၊ ဘာလုပ်တာလဲကွ။”

ဘေးမှ နာဇီစစ်သားများကလည်း ထိုအကျဉ်းသားကို သေနတ်များဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကြသည်။ အကျဉ်းသားကား တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိပေ။ နာဇီထောင်မှူးအား တည်ငြိမ်စွာဖြင့် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ငိုကြွေးနေသူ ဂါယွန်စကီးကို လက်ညှိုးထိုးပြကာ “ထောင်မှူးကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး သူ့ကို မသတ်ပါနဲ့။ သူ့အစား ကျွန်တော့်ကိုသတ်ပါ။ သူ့အစား ကျွန်တော် အသေခံပါမယ်” ဟူ၍ အေးဆေးသောအသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“မင်း ရှုံးနေသလားကွ။”

နာဇီထောင်မှူးက နားမလည်ဟန်ဖြင့် လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ အကျဉ်းသားက တည်ငြိမ်စွာ ဖြန်ပြောသည်။

“ကျွန်တော် မရှုံးပါဘူး။ သည်လောကမှာ ကျွန်တော်ဟာ သားမရှိ၊ မယားမရှိနဲ့ တစ်ကောင်ကြွက်ပါ။ ဟိုသူ့ခမျာမှာတော့ သားမယားရှိပါတယ်။ သူ့သေသွားရင် သူ့ကို မှီခိုနေတဲ့ ဇနီးနဲ့ကလေးတွေ ဒုက္ခရောက်ရှာမှာပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို မသတ်ဘဲ သူ့ကိုယ်စား ကျွန်တော့်ကိုသတ်ဖို့ ခွင့်တောင်းတာပါခင်ဗျာ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ။”

“မင်း ဘယ်သူလဲ၊ မင်းအလုပ်အကိုင်က ဘာလဲ။”

“ကျွန်တော့်နာမည် ကော်လ်ဘေးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးပါ။”

နာဇီထောင်မှူးသည် ထူးဆန်းလှသော အကျဉ်းသားကို အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ထို့နောက်မှ သူက “ကောင်းပြီ၊ မင်းတောင်းဆိုချက်ကို ငါ ခွင့်ပြုတယ်” ဟူ၍ ပြောလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် သူက နာဇီစစ်သားများအားလည်း “ဟိုကောင်ကိုချန်ခဲ့၊ သူ့ကိုခေါ်သွား” ဟူ၍ အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

သည်လို ပြုနိုင်ခဲ့သည့် အံ့ချီးဖွယ်အမှုကြီးကို ပြုခဲ့သူ ဘုန်းတော်ကြီး ကော်လ်ဘေး၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ မက္ကစီမီလုံမာရီယာကော်လ်ဘေး ဖြစ်သည်။ သူသည် ပိုလန်လူမျိုးဖြစ်၏။ သူ့ကို ၁၈၉၄-ခုနှစ်တွင် ပိုလန်တောရွာကလေးတစ်ရွာ၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ဘုန်းတော်ကြီးလုပ်ရန် ရည်မှန်းချက်ထားပြီးလျှင် ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့ခမျာ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အဆုတ်ရောဂါရရှိသဖြင့် ကျန်းမာရေးမကောင်းရှာပေ။ သို့ရာတွင် ဉာဏ်ပညာ အလွန်ထက်မြက်၍ ပညာထူးချွန်သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အသက် ၂၁-နှစ်အရွယ်တွင် အီတလီနိုင်ငံ၊ ရောမတက္ကသိုလ်တစ်ခုမှ ပါရဂူဘွဲ့ ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီး

ဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးဘဝသို့ ကူးပြောင်းပြီး တစ်နှစ်အကြာတွင် သိသလိုရှိဘာသာရပ်တွင် ပါရဂူဘွဲ့ ထပ်မံရရှိပြန်သည်။ သူသည် ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းချုပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါက ကြီးမြင့်သောနေရာသို့ ရောက်ရှိမည်မှာမှန်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူသည် အလားအလာရှိသောနေရာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် သူ့ဇာတိဖြစ်သော ပိုလန်နိုင်ငံသို့ပြန်ကာ ထာဝရဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ကို ပြန့်ပွားရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် “ဓမ္မမဂ္ဂဇင်း” တစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေလေသည်။ ထုတ်ဝေစဉ် သူ့မှာ အဖော်မရှိ၊ တစ်ဦးတည်း ကြိုးပမ်းရပေသည်။ သူ၏ မနားမနေ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် မဂ္ဂဇင်းသည် တစ်စတစ်စ အောင်မြင်လာသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးအများကလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီလာကြလေသည်။

သူ၏မဂ္ဂဇင်းသည် စောင်ရေ ၆၀၀၀၀-သို့ ရောက်လာ၍ ကူညီဆောင်ရွက်သော ဘုန်းတော်ကြီးများလည်း များပြားလာသောအခါ နေရာအဆောက်အအုံလိုလားပေသည်။

သို့ဖြင့် သူသည် ၁၉၂၇-ခုတွင် ဝါဆောမြို့မှ ၂၅-မိုင်ကွာဝေးသော ကွင်းပြင်ကြီးတစ်ခု၌ မယ်တော်မာရီ၏ရုပ်တုကို ရှေးဦးစွာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် အဖော်ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ အကူအညီဖြင့် ထိုနေရာမှာပင် နောင်အခါ ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးဆုံးသော ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဖြစ်လာမည့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့ပေသည်။ ၁၉၃၉-ခုတွင် ထိုကျောင်းကြီး၌ ဘုန်းတော်ကြီးပေါင်း ၇၅၀-သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သည်။ ဓမ္မမဂ္ဂဇင်းကိုလည်း လစဉ် စောင်ရေ တစ်သန်းအထိ ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပေသည်။ (ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဝေ

(မင်းယုဝေ၏ ‘သူတို့လူများ’ စာအုပ်မှ)

မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ

- ၁။ What good in a gold comb to a bald man.
ဆံပင်မရှိသူအဖို့ ရွှေဘီးသည်ပင် အသုံးမတည့်ပါ။
- ၂။ Lose nothing for want of asking.
မေးမြန်းခြင်းဖြင့် အရှုံးမရှိပါ။
- ၃။ Poverty is the mother of all arts and trades.
ဆင်းရဲမွဲတေမှုသည် အတတ်ပညာတို့၏ မိခင်ပင်ဖြစ်သည်။
- ၄။ Every man is the architect of his own fortune.
လူတိုင်း ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးသူများ ဖြစ်ကြသည်။
- ၅။ There is no hand to catch time.
အချိန်ကို ဖမ်းထားနိုင်သောလက် မရှိပါ။
- ၆။ Postpone not a good action.
ကောင်းသောအလုပ်ကို အချိန်မဆိုင်းပါနှင့်။
- ၇။ Associate with the good and you will be one of them.
ကောင်းသောသူများနှင့်ပေါင်းလျှင် သင်လည်း လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာမည်။
- ၈။ Believe only half what you hear.
ကြားရသမျှ၏ ထက်ဝက်ကိုသာ ယုံကြည်ပါ။
- ၉။ Better a good heart than a fair face.
မျက်နှာလှခြင်းထက် နှလုံးလှခြင်းက ပိုကောင်းသည်။

ဦးထိန်ဝင်း (ထွေ/အုပ်)

အကိုး ။ ။ 3000 Proverbs by Sam Phillips

Good will publishing house India.

စာစီစာကုံးပြင်ပွဲ

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် (၂၈၄)

လမြတ်ကဆုန်

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် ၂၈၄-ဖြစ်သော “လမြတ်ကဆုန်” စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲသို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာစီစာကုံး ၆၂-နှစ် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံးလိုလိုပင် ကဆုန်လသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် အထွတ်အမြတ်ထားရာ လမြတ်တစ်လဖြစ်ကြောင်း ရေးဖွဲ့တင်ပြထားကြသည်ကို အားတက်ဖွယ်တွေ့မြင်ရပါသည်။

ထိုအထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုရ စာစီစာကုံးအဖြစ် မလင်းဝတ်ရည်ထွေး၏ စာစီစာကုံးကို အဖွဲ့က ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

အဖွဲ့က “မလင်းဝတ်ရည်ထွေး၏ စာစီစာကုံးသည် (က) ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်။ (ခ) ကဆုန်လ၏ မြင်ကွင်းသရုပ်ကို ပေါ်လွင်အောင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်။ (ဂ) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ကဆုန်လကို အထွတ်အမြတ်လအဖြစ် အဘယ်ကြောင့် သတ်မှတ်ထားကြသည်ကို ဖွင့်ဆိုရေးသားတင်ပြနိုင်သည်။ (ဃ) ကဆုန်လတွင် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် ကျင်းပရခြင်းအကြောင်းနှင့် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် စတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံသမိုင်းကိုလည်း ရှာဖွေလေ့လာ တင်ပြနိုင်သည်။ (င) စီစဉ်တင်ပြပုံကောင်းသည်။ (စ) အရေးအသားကောင်းသည်” ဟူ၍ မှတ်ချက်ချပါသည်။

မလင်းဝတ်ရည်ထွေးသည် အ-ထ-က(ခွဲ)၊ သုံးမိုင်မြို့သစ်၊ လပွတ္တာမြို့နယ်မှ နဝမတန်း(က)ကျောင်းသူဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပြဆရာမှာ ဦးဌေးဝင်းဖြစ်သည်။

လက်ရွေးစင်စာစီစာကုံး

ယှဉ်ပြိုင်ကြသူများထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုမရသော်လည်း ကောင်းမွန်သဖြင့် အောက်ပါ ၅-ဦး၏ စာစီစာကုံးများကို လက်ရွေးစင်အဖြစ်သတ်မှတ်၍ တစ်ဦးလျှင် ၃၀၀/- စီ ချီးမြှင့်ပါသည်။ နယ်မှဆုရရှိသူများအတွက် ဆုငွေများကို စာတိုက်မှတစ်ဆင့်ပေးပို့ပါသည်။

- မမျိုးမြတ်မြင့်မိုးရီ၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့။
- မောင်ကောင်းမြတ်ထက်၊ ဒသမတန်း၊ အ-ထ-က(၁)၊ ရေနံချောင်းမြို့။
- စောညီမင်းထင်၊ သတ္တမတန်း(က)၊ အ-ထ-က၊ စစ်ကွင်းမြို့။
- မောင်အောင်လင်းသန်း၊ နဝမတန်း(ခ)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့။
- မဖူးပြည့်စုံကျော်၊ သတ္တမတန်း(ခ)၊ အ-ထ-က၊ ပေါင်းတည်မြို့။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀/- ချီးမြှင့်မည်။)

၂၀၇။ မြို့ပြနက်ခင်း

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

၂၀၈။ ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

အယ်ဒီတာ

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၂၉

အကောင်းဆုံးဆုရတစ်စုံတကုံး

လမြတ်ကဆုန်

မလင်းဝတ်ရည်ထွေး

ထက်ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်တိုက်တို့ အံ့
မှိုင်းကာ ရွာမလိုဟန်ပြင်၍ တဂျွန်းဂျွန်း တဂျိုမ်းဂျိုမ်း
အသံများ ကြားလာရပေပြီ။ နွေလည်း မကုန်သေး၊
မိုးလည်း မကူးသေးသောအချိန်ကို ရောက်လာခဲ့ပေ
ပြီ။ ဤအချိန်တွင် တောင်သူလယ်သမားဦးကြီးများက
လည်း လယ်ဆင်းရန်၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ
များကလည်း အတန်းသစ်ကို တက်ရောက်ရန်၊ လုပ်
သားပြည်သူအပေါင်းတို့ကလည်း မိမိတို့ဆိုင်ရာဆိုင်
ရာလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မိုးကိုမျှော်နေ
ကြပါသည်။ ဂါမန်နွေ၏ အငွေ့အသက်များက ပျောက်
ပြယ်တော့မည်ဖြစ်ပြီး ဝသန်ကာလ၏ အရိုင်းအယောင်
များ ဝင်ရောက်လာတော့မည် ဤအချိန်အခါသမယ
သည်ကား အခြားမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာလူမျိုးတို့
အတွတ်အမြတ်ထားရာ ကဆုန်လပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးများသည် ကဆုန်လကို အတွတ်
အမြတ်ထားကြပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
ကဆုန်လသည် ကျွန်ုပ်တို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အတွတ်
အမြတ်ထားလောက်သော ဂုဏ်ပုဒ်များ ပြည့်စုံနေခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ‘ဗျာဒိတ်၊ ဖွားမြင်၊ ဗောဓိပင်၊ စံဝင်
နိဗ္ဗာန်နန်း’ ဟူသော စကားနှင့်အညီ ကဆုန်လပြည့်
နေ့သည် ထူးခြားသည့် ဝိသေသလက္ခဏာများဖြင့်
ပြည့်စုံလှသော နေ့ထူးနေ့မြတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရားလောင်း သုမေဓာ
ရှင်ရသေ့သည် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားထံမှ ဘုရား
စင်စစ် ကေနိဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ခံယူတော်မူခဲ့
သည်။ ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဖွားမြင်တော်
မူခဲ့သည့်နေ့မှာလည်း ဤကဆုန်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်
သည်။ ဖွားဖက်တော်တစ်ပါးဖြစ်သော မဟာဗောဓိပင်
ပေါ်ထွက်ခဲ့သည့်နေ့မှာလည်း ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထ
မင်းသား ဖွားမြင်ခဲ့သည့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်
သည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘုရားဖြစ်တော်မူသောနေ့
မှာလည်း ကဆုန်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ
မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခဲ့သည့်နေ့မှာ
လည်း ဤကဆုန်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့သော ဝိသေသဂုဏ်ပုဒ်များနှင့် ပြည့်စုံလှ
သော ကဆုန်လကို ‘လမြတ်ကဆုန်’ ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်
လှပေသည်။ ကဆုန်လကို ရေပြတ်သောလ၊ ရေသွန်း
လောင်းသောလဟူ၍ အနက်ဖွင့်ဆိုကြပါသည်။
‘ကဆုန် နယုန်၊ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်’ ဟူသော စကားနှင့်
အညီ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်လောက်အောင် ပူအိုက်သောလ
ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကဆုန်လတွင် ကောင်း
ကံ၌ မိုးသားတိမ်တိုက်များ အံ့ဆိုင်းနေတတ်ပါသည်။
တစ်ခါတစ်ရံ မိုးသက်လေပြင်းများ ကျရောက်တတ်
ပါသည်။ မြန်မာကဆုန်လသည် အင်္ဂလိပ် မေလတွင်
ကျရောက်လေ့ရှိပါသည်။

ကဆုန်လ၏ ရာသီဥတုမှာ ထွန်းလင်းတောက်ပ
ပြီး သာယာလှပါသည်။ တန်ခူးလ ဖက်ဆွတ်ပြီးကြောင့်
ပြုထွက်လာသော မြက်နုကလေးများ ညှိုးဖွမ်းစေ

သောလ ဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒအခေါ်အားဖြင့် ဤလကို ပြဿရာသီဟု ခေါ်သည်။ ဝိသာခါနက္ခတ်သည် လမင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထွန်းပသည်။ ရာသီရုပ်မှာ နွား လားဥဿဘရုပ်ဖြစ်သည်။ ရာသီပန်းမှာ စကားဝါပန်း ဖြစ်သည်။

ကဆုန်လတွင် ထင်ရှားသောပွဲတော်မှာ ညောင် ရေသွန်းပွဲတော် ဖြစ်ပါသည်။ ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် ကျင်းပရသည့်ရည်ရွယ်ချက်ကို အမျိုးမျိုး ဖော်ပြကြ သည်။ အချို့က မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဖွားဖက်တော်လည်းဖြစ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ တရားထိုင်ရာ မဟာရွှေပလ္လင်ကြီးလည်း ဖြစ် သည့်အတွက် ဤမဟာဗောဓိညောင်ပင်ကို ရေသွန်း လောင်းကြသည်ဟု ဆိုသည်။ အချို့ကမူ ကဆုန်လ သည် ပူပြင်းသောကြောင့် မဟာဗောဓိပင်ကြီး မညှိုး နွမ်းမပျက်စီးဘဲ ဆက်လက်တည်တံ့နေရန် ရေပူဇော် ပေးခြင်းဖြင့် ကာကွယ်ကြသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာ အခွန်ရှည်တည်တံ့ရေးအတွက် ရှေးရှုကျင်းပသော ပွဲတော်တစ်ခုဖြစ်သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်သည် ယနေ့ခေတ် မှ ကျင်းပကြသည်မဟုတ်။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်ကပင် ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကို စတင် ကျင်းပခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူခိုက် လူအများသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ လာရောက်ပူဇော် ကြသည်။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံတွင် မြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီ ကြံချီတော်မူခိုက်နှင့် ကြုံကြိုက်သည့်အခါ မျိုးတွင်ကား မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးကြရပေ။ ထို့ ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်က မိမိကိုယ်စား ပူးမြော်နိုင်ရန် အရှင်အာနန္ဒာအား မူလဗောဓိပင်မှ မျိုးစေ့ကို ဆောင်ယူစိုက်ပျိုးစေသည်။ ဘုရားရှင်၏

တန်ခိုးတော်ကြောင့် ညောင်ပင် ရုတ်ချည်းပေါ်လာပါ သည်။ ဘုရားရှင်သည် ထိုညောင်ပင်အောက်၌ တစ် ညတာ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားပါသည်။ ထိုမဟာ ဗောဓိပင်ကား အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကြီးမှူးစိုက်ပျိုး သော ဗောဓိပင်ဖြစ်သောကြောင့် အာနန္ဒာဗောဓိပင်ဟု အမည်တွင်လေသည်။ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး နှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် ထိုမဟာဗောဓိညောင် ပင်ကို သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားရှင် ပူဇော် သကဲ့သို့ နံ့သာ၊ ပန်းမန်၊ ဆီမီးတို့ဖြင့် နေ့စဉ်ကြည် ညှိစွာ ပူဇော်ပါသည်။

ကဆုန်လသို့ ရောက်သည့်အခါတွင် ရာသီဥတု သည် ပူပြင်းလှသည်။ 'မြို့ခြေငယ်စွန်းပါလို့၊ နေဝန်း ငယ်စက်ရုံနီ၊ တောက်လောင်ငယ်ထိန်သည်၊ ဖလ် သူရိန်တေစာကြောင့်၊ ပူများပါကဲ့တဲ့လကိုလေး' ဟူသည့် မဟာအတုလမင်းကြီး ရေးဖွဲ့ခဲ့သည့် လွမ်းချင်း လာကဲ့သို့ပင် နေမင်းဖလ်ဝါ၏ အပူရိုန်က ပြင်းလှပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးနှင့် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မဟာဗောဓိပင် မညှိုးရော် စေရန် ရေသွန်းလောင်းပူဇော်ကြပါသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် စတင်ပေါ်ပေါက် လာသည်ဟု အချို့က ထင်မြင်ယူဆကြသည်။

ကဆုန်လသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အထွတ်အ မြတ်ထားရာ လမြတ်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ဥတုရာသီ အားဖြင့် ကဆုန်လသည် နွေရာသီ၏ နှောင်းပိုင်းဖြစ် သည်နှင့်အညီ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတို့ကလည်း မိမိတို့၏ အရည်အချင်းအလိုက် အတန်းသစ်သို့ တက် ရောက်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေကြသည့် အချိန်ဖြစ် သည်။ မြို့ပြများမှ မိဘများကလည်း မိမိတို့သားသမီး များ လာမည့်စာသင်နှစ်အတွင်း ချောမွေ့စွာ ပညာ သင်ယူနိုင်ရန် သားသမီးများ တိုးတက်ရာတိုးတက် ကြောင်းများ ပြုလုပ်ပေးကြသည်။ တောရွာများမှ မိဘ

များကလည်း မိမိတို့မိဘအများစု ခေတ်ပညာမတတ်သော်လည်း မိမိတို့သားသမီးများ ခေတ်ပညာတတ်ဖြစ်ရေးအတွက် နဖူးကချွေး ခြေမထိကျစေကာမူ မည်သည့်မည်မျှ အားသစ်မာန်သစ်ဖြင့် ကြိုးပမ်းနေကြပါသည်။ ဤမျှ ပူပြင်းလှသော ကဆုန်လတွင် သားသမီးတို့အပေါ်ထားရှိသော မိဘတို့၏ မေတ္တာရိပ်ကား အေးမြလှပေစွ။

ထို့ပြင် ဤလသည် ကျွန်ုပ်တို့မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်သည့် တောင်သူလယ်သမားဦးကြီးများ၏ အားသစ်မာန်သစ်တို့ ဖွေးဖွားရာ အချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ နွေစပါးစိုက်ကြသော တောင်သူလယ်သမားကြီးများသည် မိုးရောက်သောအခါ စပါးရောင်း၍ လက်ဖျားငွေသီးတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ မိုးစပါးစိုက်သည့် တောင်သူလယ်သမားများဆိုလျှင်လည်း လာမည့်မိုးရာသီကို စပါးစိုက်ရန် မျှော်လင့်လျက် အားသစ်များ ပြည့်လွှမ်းနေကြပါသည်။ မျိုးစပါးများ စုဆောင်းနေကြပါပြီ။ ဤသို့လျှင် ကဆုန်လသည် လူတန်းစားအလွှာအသီးသီး၏ အားသစ်မာန်သစ်တို့ဖြင့် ပြည့်လွှမ်းလှပနေပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် လမြတ်ကဆုန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ၁၂-လရာသီထဲတွင် တစ်လအပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ လမြတ်ကဆုန်တွင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ကိုယ်ပွား မဟာဗောဓိညောင်ပင်ကို ရေသပ္ပယ်သော ပွဲတော်၏အလှ၊ ရေအိုးလေးများ ကိုယ်စီရွက်ကာ ညောင်ရေသွန်းရန် လာရောက်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာမိန်းမပျိုတို့၏ အလှ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် 'ပွဲခါညောင်ရေ၊ သွန်းမြဲပေတည့်၊ ရှိသေသဒ္ဓါ၊ ထုံးစဉ်လာဖြင့်၊ မဲစာရပ်သူ၊ တောင်းဆုယူသည်' ဟု လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီးက ဖွဲ့ဆိုရလောက်သော အလှ၊ လူတန်းစားအလွှာအသီးသီး၏ အားသစ်မာန်သစ်အလှတို့ဖြင့် ပြည့်စုံနေပါသည်။ ဤလမြတ်ကဆုန်သည်

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀/- ချီးမြှင့်သည်။)

- ၁။ ၇-တန်း၊ ၈-တန်း၊ ၉-တန်း၊ ၁၀-တန်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ပါဝင်ရေးသား ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- ၂။ ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ ကျောင်းသုံးပလာစတစ်ဖြင့် ၃-မျက်နှာမှ ၅-မျက်နှာအထိ ရေးရမည်။ မင်မြင့် စာမျက်နှာတစ်ဖက်တည်းသာရေးရမည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ရမည်။ ထုတ်ဝေပြီး စာစီစာကုံးစာအုပ်များ၌ ပါရှိသော စာစီစာကုံးနှင့် အခြားပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး စာစီစာကုံးများကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်စေ၊ အစအဆုံးဖြစ်စေ ကူးယူရေးသား ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။ ကိုယ်ပိုင်ရေးသားချက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသားပူးတွဲပေးပို့ရမည်။
- ၃။ ကျောင်းလိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် အတန်း၊ အသက်တို့ကိုပါ ဖော်ပြရမည်။
- ၄။ သက်ဆိုင်ရာ မြန်မာစာဆရာ၏ မိမိအတန်းသားဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိမိတပည့် ကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ပူးတွဲပေးပို့ရမည်။
- ၅။ အချိန်ပီပေးပို့သော စာစီစာကုံးများထဲမှ အကောင်းဆုံးတစ်ပုဒ်ကို အဖွဲ့ကရွေးချယ်၍ "မင်္ဂလာမောင်မယ်" စာစောင်တွင် ဖော်ပြမည်။
- ၆။ ကန့်သတ်ထားသော နေ့ရက်ပတ်စီ ပေးပို့ရမည်။
- ၇။ ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများသည် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရမည်။

အကဲဖြတ်အဖွဲ့

မင်္ဂလာမောင်မယ်(စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ)

နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးလည်း ရှင်သန်နေသော မဟာဗောဓိပင်များနှင့်အတူ အခွန်ရှည် တည်တံ့ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းနေမိပါတော့သည်။

မလင်းဝတ်ရည်ထွေး

နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(ခွဲ)၊

သုံးခိုင်မြို့သစ်၊ လပွတ္တာမြို့နယ်။

ပုဆိန်သွေးချိန်

တစ်ခါက အလွန်သန်မာသော သစ်ခုတ်သမား တစ်ဦးသည် သစ်ကုန်သည်တစ်ဦးထံတွင် အလုပ် တောင်းရာ ရရှိခဲ့သည်။ လုပ်ခနှင့် အလုပ်အကိုင်အခြေ အနေက အမှန်ကောင်းမွန်သည်။ ထို့ကြောင့် သစ် ခုတ်သမားသည် အကောင်းဆုံးအလုပ်လုပ်ရန် သန္တုန် ချထားသည်။

အလုပ်ရှင်က သူ့ကို ပုဆိန်တစ်လက်ပေးပြီး သစ် ခုတ်ခိုင်းသည်။ ပထမနေ့တွင် သစ်ခုတ်သမားသည် သစ်ပင် ၁၈-ပင် ခုတ်ယူလာနိုင်ခဲ့သည်။

“ငုတ်ယူတယ်ကွာ။ ဒီပုံအတိုင်း ဆက်လုပ်ဟေ့” ဟု အလုပ်ရှင်က ပြောသည်။ အလုပ်ရှင်၏စကား ကြောင့် အလွန်စိတ်ဓာတ်တက်ကြွသွားသည့် သစ် ခုတ်သမားသည် နောက်တစ်နေ့တွင် ပိုမိုကြိုးစားသည်။ သို့သော် သူသည် သစ်ပင် ၁၅-ပင်ကိုသာ ခုတ်နိုင်ခဲ့ သည်။ တတိယနေ့တွင် သူက ပိုမိုကြိုးစားသည်။ သို့သော် သစ်ပင် ၁၀-ပင်ကိုသာ ခုတ်နိုင်တော့သည်။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ သစ်ပင်ခုတ်နိုင်သည်မှာ နည်းသ ထက်နည်းလာသည်။

“ငါ့ရဲ့အင်အားတွေ ဆုံးရှုံးလာတာပဲ ဖြစ်ရမယ်” ဟု သစ်ခုတ်သမားက တွေးမိသည်။ သူက အလုပ်ရှင်

ထံ သွားရောက်တောင်းပန်ရင်း မည်သို့ဖြစ်နေသည် ကို သူ နားမလည်နိုင်ကြောင်း ပြောပြသည်။

“မင်းပုဆိန်ကို ဘယ်အချိန်က နောက်ဆုံးသွေးခဲ့ တာလဲ” ဟု အလုပ်ရှင်ကမေးသည်။

“ကျွန်တော့်မှာ ပုဆိန်သွေးဖို့ အချိန်မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော် သစ်ပင်တွေကို ခုတ်ဖို့ကြိုးစားရင်းနဲ့ပဲ အချိန်တွေ ကုန်နေခဲ့တယ်ဗျာ။”

* * *

ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝသည်လည်း ဤသာကေ လေးအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန် တော်တို့သည် သစ်ပင်ခုတ်ဖို့ အလုပ်ရှုပ်နေသည့် အတွက် ပုဆိန်သွေးရန် အချိန်မယူဖြစ်ကြပေ။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အပန်းဖြေရန်အတွက်၊ စဉ်းစားတွေးခေါ်ရန်အတွက်၊ စိတ်ကိုငြိမ်းချမ်းအောင် လေ့ကျင့်ရန်အတွက်၊ လေ့လာသင်ယူပြီး ကြိုးပြင်းရန် အတွက် အချိန်လိုပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ပုဆိန် သွေးရန် အချိန်မယူပါလျှင် ငြီးငွေ့မှုဖြစ်လာပြီး ကျွန် တော်တို့၏ထက်မြက်မှုများ ဆုံးရှုံးရမည်သာဖြစ်ပါတော့ သည်။

စည်သူထက် (မအူပင်တက္ကသိုလ်)

Ref: www.academictips.org

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၃၃

ဖားက မြွေကိုမျိုခြင်း

ဖားသည် မြွေ၏အစာဖြစ်သဖြင့် မြွေက ဖားကို မျိုသည်မှာ မထူးဆန်းပါ။ သို့သော်လည်း ဖားက မြွေကို ပြန်မျိုသည်မှာကား ထူးခြားအံ့သြဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်ုပ်တို့တိုင် ကြုံဖူး၊ တွေ့ဖူး၊ မြင်ဖူးပါပြီ။

၁၆-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ကော့မှူးမြို့နယ်၊ ကျိုက်ထော်စံပြကျေးရွာ၊ အုံးပင်စုပိုင်းရပ်ကွက်၊ ဦးစိုးကြည်၊ ဒေါ်အေးအေးတို့၏ အိမ်ရှေ့တွင် ရိုးရိုးဖားပြုတ်တစ်ကောင်က အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဟောက်တစ်ကောင်အား မျိုနေခြင်းကို ကိုယ်တိုင်မြင်ရပါသည်။ အချိန်က ညနေ ၆-နာရီခွဲအချိန် ဖြစ်သည်။

လူများကလည်း တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး၊ မမြင်ဖူးသဖြင့် ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုကြသည်။ မြင်ရသူတိုင်းပင် အံ့သြ

ထိတ်လန့်ဖြစ်ကြရသည်။ ဖားကလေးက အကောင်သေးသော်လည်း မြွေကို အားစိုက်၍ မျိုရသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။

မြွေဟောက်က ပါးပျဉ်းကလေးထောင်၍ ပေါက်သော်လည်း ဖားကို မထိပေ။ မြွေဟောက်သည် ဒေါသထွက်သဖြင့် အနီးရှိ လူများကိုပါ ပေါက်လေသည်။ သို့သော် ဖားကလေးက အမြီးကို ခဲထားသဖြင့် ရွေ့လျားမရပါ။

တိရစ္ဆာန်များ အစာမျိုသည်မှာ ခေါင်းကစပြီး မျိုတတ်သော်လည်း ဖားကလေးသည် မြွေကို အမြီးမှစ၍ မျိုနေပါသည်။ အမြီးကို ဖားကလေးက အစေးတွေ ကပ်ထားသဖြင့် မြွေသည် လှုပ်ရှား၍မရ ဖြစ်နေသည်။ ဖားကလေးသည် ညနေ ၆-နာရီခွဲမှစ၍မျိုရာ ၂-နာရီခွဲမျှ ကြာပါသည်။ ဖားကလေးသည် မြွေကို မျိုထားသဖြင့် ဗိုက်ကြီးဖောင်းလာပါသည်။ ကြည့်ရင်း၊ ကြည့်ရင်း ဖားသည် အကောင်ကြီးလာပါသည်။ အံ့ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ကျိုက်ထော်-ခင်မိုးအေး(ဘီအေ)

ဖားက မြွေကို မျိုနေပုံ။

ယဉ်ကျေးမွေ့နုစ်
အားသစ်ဆောင်သယ်
မင်္ဂလာမောင်မယ်

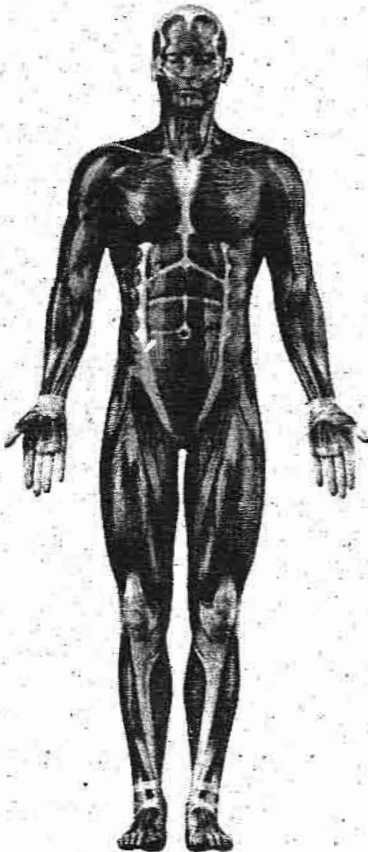
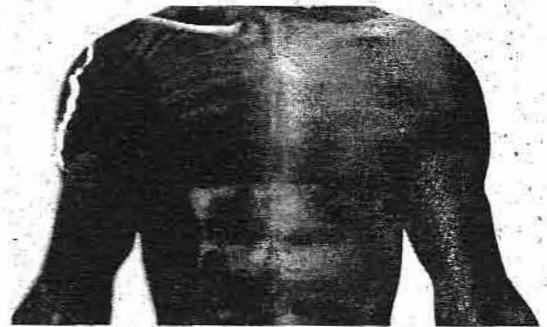

သင်္ဃာတိ

ရှိန်မင်းကို

**ကြွက်သားများသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
အဘယ်ကြောင့် အရေးပါသည်ကို သိပါစေ**

မှန်ပါသည်။ ကြွက်သားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးများကဲ့သို့ပင် အရေးပါသော အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို မျိုးစုံလှုပ်ရှားနိုင်

ရန် ကြွက်သားများက ထောက်ပံ့ပေးထားသည်။ ကြီးမားလေးလံသော ကျောပိုးအိတ်ကို လွယ်လွယ်ရန်၊ စမတ်ကျကျ ပခုံးတွန့်နိုင်ရန်မှအစ သမီးဝေရန်၊ မျက်နှာပင့်ရန်အထိ ကြွက်သားများက လုပ်ဆောင်ပေးကြသည်။ ကြွက်သားများမရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့မျှ မတတ်မတ်ရပ်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထို့အတူ ပြေးနိုင်လွှားနိုင်၊ ထိုင်နိုင်ထနိုင်တော့မည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ခန္ဓာကိုယ်အပေးချိန်၏ ထက်ဝက်ခန့်မှာ ကြွက်သားများဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

* * *

**ကျွန်ုပ်တို့ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်ရန်
ကြွက်သားထုက
မည်သို့ကူညီသည်ကို သိပါစေ**

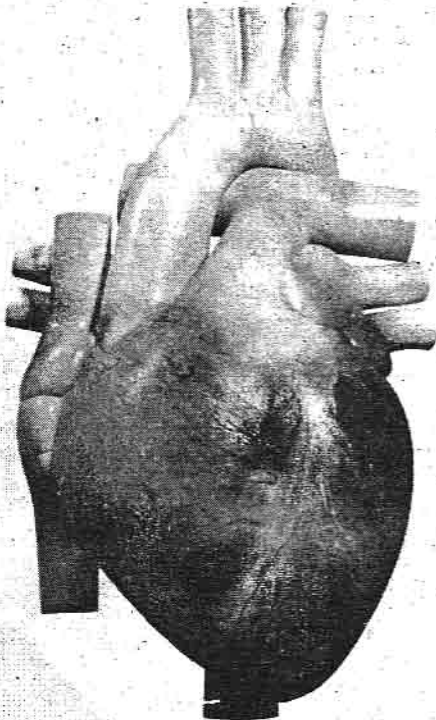
ခန္ဓာကိုယ် လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်းမှာ ကြွက်သားထုက ထောက်ပံ့ပေးသော ခွန်အားကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကြွက်

သားများကို များပြားလှသော အမျှင်တစ်ရှူးများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပြီး အရိုး၊ အဆစ်တို့ဖြင့် တွဲဆက်ထားသည်။ အာရုံကြောများမှတစ်ဆင့် ပို့လွှတ်လိုက်သော စေခိုင်းချက်များကို ကြွက်သားများက အရိုး၊ အဆစ် စသည်တို့ဖြင့် အုပ်စုလိုက် စည်းချက်ညီ လှုပ်ရှားပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ် ရွေ့လျားမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းဖြစ်သည်။

* * *

ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကြွက်သားအုပ်စု မည်မျှရှိသနည်း

အဓိကကြွက်သားအုပ်စု ၃-စုရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ အရိုးနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သား၊ ကလီစာများနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သားနှင့် နှလုံးကြွက်သားတို့ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်ကို အရိုးများဖြင့် ထောက်ပံ့ထားသည်ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအရိုးစုနှင့်တွဲဆက်၍

ခန္ဓာကိုယ်လှုပ်ရှားမှုများကို တွန်းအားပေးသော ကြွက်သားများကို အရိုးနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သားများဟု ခေါ်သည်။ ထိုကြွက်သားများကို တစ်ရှူးမျှင်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး အစင်း၊ အကြောင်းအမျှားအဖြစ် တည်ရှိသည်။ ၎င်းတို့ကို တစ်နည်းအားဖြင့် စိတ်ဖြင့် စေခိုင်း၍ရသော ကြွက်သားဟုလည်း ခေါ်ဆိုနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံကြောစနစ်မှတစ်ဆင့် စေခိုင်းချက်များအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဥပမာ-လက်မြှောက်ခြင်း၊ ခြေထောက်ကွေးခြင်းစသည့် လှုပ်ရှားမှုများဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးစုနှင့်ဆိုင်သောကြွက်သားပေါင်း ၆၅၀-ကျော်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

* * *

ကလီစာနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သားအုပ်စုကို သိပါစ

ကလီစာနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သားအုပ်စုသည် ခန္ဓာမေဒဆိုင်ရာ ရုပ်ပုံကားချပ်များတွင် တွေ့မြင်ရသော အစင်းအမြောင်းပါ ကြွက်သားစုကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ ၎င်းတို့သည် အတွင်းအင်္ဂါ၊ ကလီစာများတွင်သာ တွေ့မြင်နိုင်သည့် ကြွက်သားစုဖြစ်သည်။ ဥပမာ-နှလုံးအနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ကြွက်သားများ၊ အစာချေအင်္ဂါအဖွဲ့အစည်းရှိ ကြွက်သားများနှင့် သွေးကြောများအတွင်းရှိ ကြွက်သားများဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကိုမူ အရိုးစုနှင့်ဆိုင်သော ကြွက်သားများကဲ့သို့ စိတ်ဖြင့်စေခိုင်း၍ မရပေ။ ၎င်းတို့သည် အာရုံကြောစနစ်၏ ထိန်းချုပ်ခံများ မဟုတ်ဘဲ အလိုအလျောက် ဖြစ်တည်နေသော သီးခြားစနစ်တစ်ခုမှ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့တွင် အရိုးစုကြွက်သားတို့ကဲ့သို့ အစင်းအမြောင်းများ မရှိဟု သိရသည်။

ရှိန်မင်းသိ

ကျေးဇူးရှင်

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်

ဖြိုးသန့်ကျော် (လွိုင်ကော်)

ကျွန်တော်အမည် အောင်ဖြိုးသူဟု ခေါ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်တို့ရွာရှိ အခြေခံပညာ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် အဋ္ဌမတန်းအောင်မြင်ပါသည်။ ထို့နောက် နဝမတန်းကို ကျွန်တော်တို့ရွာနှင့် နိုင် ၂၀-ကျော်ဝေးသော မြို့ပေါ်ရှိ အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ယူရပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့်နည်းတူ အခြားကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများလည်း မြို့ကျောင်းကို တက်ကြပါသည်။ ထိုသို့ မြို့ပေါ်ရှိကျောင်းတွင် ပညာသင်ယူကြသည့်အခါ အချို့မှာ ဆွေမျိုးများအိမ်တွင် နေထိုင်၍ ကျောင်းတက်ကြပြီး အချို့မှာ အဆောင်မှားနေ၍ ကျောင်းတက်ကြပါသည်။

ကျောင်းအတူတက်သူများတွင် ကျွန်တော်သည် အခြားကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကဲ့သို့ ကျူးရှင်မယူနိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်မိဘများမှာ ငွေကြေးချို့တဲ့ဆင်းရဲကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျောင်းက ဆရာ၊ ဆရာမများကိုသာ အားကိုး၍ ပညာကို ကြိုးစားသင်ယူရပါသည်။

တစ်နေ့သောကျောင်းပိတ်ရက်တစ်ရက်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရေစရာဗလားစာအုပ်များ တွက်နေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ရာအဆောင်နှင့် နီးဝေးမှာရှိသော စာအုပ်အရောင်းဆိုင်သို့ စာအုပ်များဝယ်ရန် ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ထိုစာအုပ်ဆိုင်

တွင် စာရေးကိရိယာတွေ စုံလင်သလို လစဉ်ထုတ်စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းများနှင့် ကျာနယ်များကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗလားစာအုပ်များကို မဝယ်မီ အခြားစာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များကို လိုက်လံကြည့်ရှုနေမိသည်။

ထိုတွင် စာအုပ်လေးတစ်အုပ်၏ မျက်နှာဖုံး၌ ဆေးရောင်စုံဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ထိုစာအုပ်လေးအား ယူကြည့်လိုက်သည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ပထမဆုရှင် တူးချွန်ကျောင်းသားလေးတစ်ဦး၏ပုံ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုစာအုပ်လေး၏ထိပ်တွင် “မင်းယုဝေ စိစဉ်သည့် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရှစ်ပုံ” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ဝင်စားသဖြင့် စာအုပ်မျက်နှာဖုံးမှစ၍

တစ်ခွက်ခြင်း လှန်ကြည့်မိပါတော့သည်။ ထိုအခါကျ
မှ ထိုစာအုပ်လေးမှာ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားလူ
ငယ်များအတွက် ရည်ရွယ်၍ ထုတ်ဝေထားသော စာ
အုပ်ကလေးဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်မိပါတော့သည်။

စာအုပ်လေးထဲတွင် ၆-ဘာသာ၊ ၅-ဘာသာ၊
၄-ဘာသာ၊ ၃-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားများအကြောင်းကို ဖော်ပြပေးထားသကဲ့
သို့ ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် မြန်မာစာ စာစီ
စာကုံးပြိုင်ပွဲများ၊ အင်္ဂလိပ်စာပေးစာရေးနည်းနှင့်
အင်္ဂလိပ်စာ စာစီစာကုံးရေးနည်းများကို ထည့်သွင်း
ပေးထားပါသည်။ စာအုပ်လေးကို အစအဆုံး ဖတ်
ကြည့်သည့်အခါ သုတ၊ ရသ အတော်စုံလင်လှသည်။
တစ်ခါမျှ မဖတ်ဖူးသေးသော စာအုပ်လေးကို ဖတ်
လိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ထိုစာအုပ်လေးကို
အလွန်သဘောကျသွားသည်။ ထိုစာအုပ်လေးထဲမှာ
ပါရှိသည့် ထူးချွန်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေကို
လည်း အလွန်အားကျသွားသည်။ မိမိလည်း တက္က
သိုလ်ဝင်တန်းရောက်လျှင် ထူးထူးချွန်ချွန်နှင့် နှစ်ချင်း
ပေါက်အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ချက် ချလိုက်မိသည်။

ထို့ပြင် ယခုအချိန်မှစ၍ မင်္ဂလာမောင်မယ်စာအုပ်
လေးကို လစဉ်ပြတ် ဝယ်ယူဖတ်ရှုစော့မည်ဟုလည်း
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် လိုအပ်သော
ဗလာစာအုပ်များနှင့် ဖတ်လက်စမင်္ဂလာမောင်မယ်
စာအုပ်လေးကို ဝယ်ယူ၍ နေထိုင်ရာ အဆောင်လေး
သို့ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုနှစ် နဝမတန်းကို အစွမ်းကုန်
ကြိုးစားပါသည်။ ထိုနှစ် နဝမတန်းကို ကောင်းမွန်စွာ
ဖြေဆိုနိုင်ပြီး အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် နဝမတန်းအောင်မြင်၍ တက္ကသိုလ်
ဝင်တန်းသို့ တက်ရောက်ရပါသည်။ နှစ်စမှစ၍
မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်ပါ မြန်မာစာစာစီစာကုံးများ
ကို လေ့လာပြီး အကြိမ်ကြိမ်ရေးသား၍ လေ့ကျင့်

သည်။ အင်္ဂလိပ်စာစီစာကုံးနှင့် ပေးစာရေးနည်းများ
ကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစား၍ လေ့ကျင့်သည်။
လပတ်စာမေးပွဲများတွင်လည်း ကောင်းမွန်စွာ ဖြေဆို
နိုင်ပါသည်။ သို့ဖြင့် တစ်လပြီးတစ်လ ကုန်ဆုံး၍
အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးဖြေဆိုရန် အချိန်ကျရောက်
လာပါပြီ။ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးမှာလည်း လပတ်
စာမေးပွဲတွေလို ကောင်းစွာ ဖြေဆိုနိုင်ပါသည်။ ဘာ
သာရပ် ၆-မျိုးထဲမှ မြန်မာစာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာကို ဖြေ
ဆိုရသည်မှာ အားအရဆုံးဖြစ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်စာရင်းထွက်သည့်နေ့
သို့ ရောက်ရှိလာပါပြီ။ ကျွန်တော်သည် ရင်ခုန်ခြင်း
များစွာဖြင့် အောင်စာရင်းသွားကြည့်သည်။ ကျွန်တော်
အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော် ကျွန်တော်မျှော်မှန်းထားသည့် မြန်မာစာနှင့်
အင်္ဂလိပ်စာ နှစ်ဘာသာ ဂုဏ်ထူးထွက်သောကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေး
ပွဲကြီးမှာ မြန်မာစာ၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၂-ဘာသာဂုဏ်ထူး
ထွက်ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ မင်္ဂလာမောင်
မယ်စာစောင်၏ ကျေးဇူးတရားကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်ကို နဝမတန်းနှစ်မှစ
၍ လစဉ်ဝယ်ယူဖတ်ရှုပြီး ထိုစာအုပ်လေးထဲမှ ထူးချွန်
ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကို အားကျအတုယူ
ကြိုးစားသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုစာအုပ်လေးထဲမှာ
ပါရှိသည့် ဆုရ မြန်မာစာစာစီစာကုံး၊ အင်္ဂလိပ်စာ
စာစီစာကုံးနှင့် ပေးစာရေးနည်းများကို လေ့လာရေးသား
လေ့ကျင့်ခြင်းကြောင့်တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ယခုကဲ့
သို့ မြန်မာစာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာဂုဏ်ထူး ထွက်ရခြင်းဖြစ်
သည်။ မြင်ဆရာတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်
ပညာရေးကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက နည်းပေးလမ်းညွှန်
ပြခဲ့သည့် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်၏ ကျေးဇူးတရား
ကား ကြီးမားလှပေစွာတကား။

ဇွဲးသန်ကျော် (ဇွဲးသန်ကျော်)

သမိုင်းမဟုတ်တော့ဆိုရင် မေးလို့ရောရာ သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)

အထူးမြူးပုံ (ချူကလီးယားလက်နက်များ)

မေး။ ။ ဆရာကြီးခင်များ၊

အထူးမြူးပုံ (ချူကလီးယားလက်နက်) ကို ပထမဆုံး ပိုင်ဆိုင်သောနိုင်ငံနှင့် ယနေ့ ကမ္ဘာတွင် အထူးမြူးပုံ ပိုင်ဆိုင်သောနိုင်ငံများ၊ အထူးမြူးပုံ ဖျက်ခွမ်းအားကိုးကိုး သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

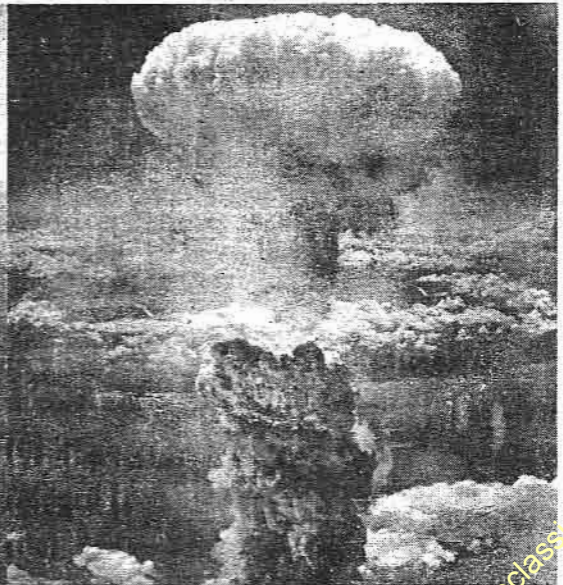
ဦးဝင်းကို၊ ညော်လမ်းညွှန်(ဂျပန်)
ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆-ရက်တွင် နယူးမက္ကဆီကိုပြည်နယ်၊ အလမ်ဗိုဂေါ်ဒိုတွင် ပထမဆုံး အထူးမြူးပုံ ထရီနီတီ

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ အထူးမြူးပုံ (ချူကလီးယားလက်နက်များ)
- ◆ စောလူးမင်းကျောက်စာ တို့ ပါဝင်သည်။

(Trinity)ကို စမ်းသပ်အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာတွင် ပထမဆုံးအထူးမြူးပုံ ပိုင်ဆိုင်သောနိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။ အမေရိကန်တို့သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ မြို့နယ်မြို့ဖြစ်သော ဟိရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစာကီတို့ကို အထူးမြူးပုံ ကြွေချခဲ့ရာ ယနေ့ ချူကလီးယားလက်နက်ကို အခြားနိုင်ငံ

အထူးမြူးပုံ ပေါက်ကွဲနေစဉ်။

တစ်နိုင်ငံအပေါ် စစ်ရေးအတွက် အသုံးပြုခဲ့သည့် တစ်ခု
တည်းသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။

၁၉၅၉-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၉-ရက်နေ့တွင် ဆိုဗီ
ယက်ပြည်ထောင်စုက RDS 1 အဏုမြူဗုံးကို စမ်းသပ်
ဖောက်ခွဲအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ဒုတိယအဏုမြူဗုံးပိုင်ဆိုင်
သော နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ၁၉၅၂-
ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃-ရက်နေ့တွင် Hwowne
အဏုမြူဗုံးကို စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲ အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့်
တတိယအဏုမြူဗုံးပိုင်ဆိုင်သော နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။
ပြင်သစ်နိုင်ငံသည် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၃-
ရက်နေ့တွင် Gerloise Bleue အဏုမြူဗုံးကို ဖောက်ခွဲ
စမ်းသပ်အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် စတုတ္ထအဏုမြူဗုံးပိုင်ဆိုင်
သောနိုင်ငံ ဖြစ်လာသည်။

တရုတ်နိုင်ငံသည် ၁၉၆၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ
လ ၁၆-ရက်နေ့တွင် 59၆ အဏုမြူဗုံးကို စမ်းသပ်ဖောက်
ခွဲ အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ပဉ္စမမြောက် အဏုမြူဗုံးပိုင်သော
နိုင်ငံဖြစ်လာသည်။

ယင်းနောက်၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် ၁၉၇၄-ခုနှစ်၊
မေလ ၁၈-ရက်နေ့တွင် Smiling Buddha အဏုမြူဗုံး
ကိုလည်းကောင်း၊ အစ္စရေးနိုင်ငံသည် ၁၉၇၉-ခုနှစ်
တွင် Vela Oncident အဏုမြူဗုံးကိုလည်းကောင်း၊
ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသည် ၁၉၉၈-ခုနှစ်တွင် Chagia
အဏုမြူဗုံးကိုလည်းကောင်း၊ မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံ
သည် ၂၀၀၆- ခုနှစ်တွင် 2006 အမည်ရှိ အဏုမြူဗုံး
ကိုလည်းကောင်း အသီးသီး အဏုမြူဗုံး ပိုင်ဆိုင်လာ
ခဲ့ကြသည်။

ယနေ့ ကမ္ဘာတွင် အဏုမြူဗုံးပိုင်ဆိုင်သော နိုင်ငံ
များမှာ (၁) အမေရိကန်၊ (၂) ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်
စု(ရုရှား)၊ (၃) ဗြိတိန် (ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း)၊ (၄)
ပြင်သစ်၊ (၅) တရုတ်၊ (၆) အိန္ဒိယ၊ (၇) အစ္စရေး၊
(၈) ပါကစ္စတန်၊ (၉) မြောက်ကိုရီးယားနှင့် (၁၀)
နေတိုးအဖွဲ့ဝင် ဂျာမနီ၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ ကနေဒါ၊ ဂရိ၊

အီတလီ၊ နယ်သာလင်း၊ တူရကီနိုင်ငံတို့ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွက်ပေါ်လာသည့် အစီရင်ခံစာအရ
ကမ္ဘာပေါ်တွင် နျူကလီးယားဗုံး ၆၇,၅၀၀-ကျော်ရှိပြီး
အမေရိကန်နှင့် ရုရှားတို့က ၉၅-ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကို
ထိန်းချုပ်ထားကြောင်း သိရသည်။

ယနေ့လက်ရှိ အမေရိကန်နိုင်ငံဆိုင်သော နျူကလီး
ယားဗုံးတစ်လုံးသည် ဟီရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစကီမြို့များ
ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည့် အဏုမြူဗုံးထက် ၁၀-ဆမျှ ပိုမို
အားပြင်းသဖြင့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုလုံးကို ပျောက်
ကွယ်သွားစေရန် လုံလောက်သည်ဟု ဖော်ပြထား
သည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ထိပ်တန်းနျူကလီးယားနိုင်ငံ ၁၀-
နိုင်ငံအနက် အမေရိကန်၊ ရုရှား၊ ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်၊
တရုတ် ငါးနိုင်ငံတို့က နျူကလီးယားမပြန့်ပွားရေး
စာချုပ်ဝင်နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသည်။ အိန္ဒိယ၊ ပါကစ္စတန်၊
မြောက်ကိုရီးယား ၃-နိုင်ငံတို့မှာ စာချုပ်ဝင်နိုင်ငံများ
မဟုတ်ကြပေ။ အစ္စရေးနိုင်ငံမှာ နျူကလီးယားလက်
နက်နှင့် ပတ်သက်၍ မကြေညာသောနိုင်ငံ ဖြစ်သည်။
ကျန်နိုင်ငံများမှာ နေတိုးအဖွဲ့က နျူကလီးယားလက်
နက် မျှဝေမှုဖြင့် ထားရှိသော နိုင်ငံများဖြစ်ကြသည်။

* * *

စောလူးမင်းကျောက်စာ

မေး ။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

ပုဂံခေတ် စောလူးမင်းကျောက်စာသည် ရာဇကုမာရ်
ကျောက်စာနှင့် ကွာခြား၊ ထူးခြားချက်များ ရှိပါသေး။
သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ရှင်။

ဒေါ်ဇော်ဇော်မြင့်၊ ကထိက၊

သမိုင်းဌာန၊ ဒဂုံတက္ကသိုလ်။

ဖြေ ။ ။ ပုဂံခေတ်တွင် ရေးထိုးခဲ့သော အစော
ဆုံးကျောက်စာများအနက် သက္ကရာဇ် ၄၇၅-ခုနှစ်
(ခရစ်နှစ် ၁၀၁၃-ခုနှစ်)တွင် ကျန်စစ်သားမင်းကြီး၏
သားတော် ရာဇကုမာရ်မင်းသား ရေးထိုးသော ရာဇ

လုပ်အားတန်ဖိုး

စိုးစိုးဌေး (ကြွ)

“ညနေကျောင်းဆင်းရင် သားတို့၊ သမီးတို့ အား ကြလား။”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဆရာမ၊ သားကတော့ သွားစရာ ရှိတယ်။”

“သမီးကလည်း ရေခပ်ရဦးမယ်။”

“အေး၊ မအားတဲ့သူက မလာခဲ့နဲ့။ ဆရာမက မင်းတို့ကုသိုလ်ရမယ့်အလုပ် ခိုင်းမလို့။ ရွာမြောက် ဘက်က ရေတွင်းမှာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ရှုပ်နေ တယ်။ ပြီးတော့ မိုးရာသီတုန်းက မသုံးဘဲထားတဲ့ အတွက် ရေဟောင်းတွေကို ပက်ထုတ်ရမယ်။ ပေါက် ပြားရယ်၊ ရေဆွဲချိုင့်ရယ်ယူပြီး လုပ်အားပေးကြရ အောင်။ အများအကျိုးဆောင်၊ ကိုယ့်အကျိုးလည်း အောင်တာပေါ့။ တကယ်တော့ လောကကြီးမှာ ကိုယ့် အလုပ်ကိုပဲ လုပ်နေမယ်ဆိုရင် ရပ်ရွာတိုးတက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ရှင်းတဲ့လမ်း သာယာသွားမယ်။

ကုမာရ်ကျောက်စာသည် ထင်ရှားသည်။ ထိုကျောက် စာကို မြန်မာ၊ မွန်၊ ပါဠိ၊ ပျူ လေးဘာသာဖြင့် ရေး ထိုးထားသည်။

စောလူးမင်းကျောက်စာကို အနော်ရထာမင်းကြီး၏ သားတော် စောလူးမင်း (၄၃၉-၄၄၆) သည် သက္ကရာဇ် ၄၁၅-ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၀၅၃-ခုနှစ်)တွင် ရေးထိုးခဲ့ သည်။ ထိုကျောက်စာသည် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာ ထက် နှစ်ပေါင်း ၆၀-ခန့်စောသည်။ စောလူးမင်း အသက် ၂၅-နှစ်ခန့်အရွယ်တွင် မိမိကိုယ်အတိုင်းအ ထာပမာဏရှိသော ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ဘုရား၌ လှူဒါန်းသည်။ ရွှေဆင်းတုနှစ်ဆူကို ဌာပနာသည်။ တွန့် ၁၀၀၊ နွားအရှဉ်း ၁၀၊ လယ်ပယ် ၁၀၀-နှင့် ထီးတင်း ၁၀၀၀-တို့ကို ရေစက်သွန်းလှူဒါန်းသည်။ စောလူးမင်းသည် ကျောက်စာတွင် ပါဠိ၊ မြန်မာ၊ မွန်၊ ကျွန်း (သို့မဟုတ်) ယွန်းဘာသာ၊ ဒေဝနာဂရီ

ဘာသာ ခြောက်ဘာသာဖြင့် ဆုတောင်းစာများ၊ ကျိန် စာများ ရေးထိုးခဲ့သည်။ ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာနှင့် ကွာခြားသည်။

ကျောက်စာနှစ်ဖက်တွင် မြန်မာဘာသာဖြင့် ၈- ကြောင်း၊ ပျူ-ပါဠိဘာသာဖြင့် ၁၄-ကြောင်း၊ ပျူစာ သက်သက်ဖြင့် ၇-ကြောင်း၊ ပါဠိဘာသာဖြင့် ၈- ကြောင်း၊ မွန်ဘာသာဖြင့် ၁၅-ကြောင်း၊ ကျွန်း (သို့ မဟုတ်) ယွန်းဘာသာဖြင့် ၄-ကြောင်း၊ ဒေဝနာဂရီ ဘာသာဖြင့် ၂၇-ကြောင်း ပါဝင်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ ရှိရသည်။ စောလူးမင်းကျောက်စာသည် ပုဂံခေတ် ကျောက်စာများအနက် အစောဆုံးနှင့် တိုင်းရင်းဘာ သာအများဆုံး ရေးထိုးထားသည့် ကျောက်စာဖြစ် ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သမိုင်းပါမောက္ခ ဦးမြင့်စော (ငြိမ်း)

ကိုယ်ပက်လိုက်တဲ့ရေတွင်း ကြည်လင်သွားမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပဲ ပီတိဖြစ်ရတယ်။ သိကြားမင်းဖြစ်သွားတဲ့ မာဃလုလင်တောင် ရပ်ကျိုးရွာကျိုး သယ်ပိုးဆောင် ရွက်လို့လေ။ မာဃလုလင်က လမ်းတွေပြင်တယ်။ တံတားတွေဆောက်တယ်။ အမှိုက်တွေရှင်းတယ်။ ရေချမ်းစင်တွေ ဆောက်တယ်။ နောင်ဘဝမှာ သိကြား မင်း သွားဖြစ်တယ်။

“သားတို့၊ သမီးတို့လည်း အမြင်မတော်တာလေး တွေရှိရင် ကြည့်လုပ်ပါ။ ဘယ်သူမလုပ်ဘူးဆိုပြီး တွက် ကပ်တဲ့စိတ် မမွေးပါနဲ့။ ကိုယ်လုပ်တာဟာ ကိုယ့်ရဲ့ တန်ဖိုးပါ။ ကျောင်းမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရွာထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အမြင်မတော်တာလေးတွေ၊ ကောင်းကျိုးစံစားရမယ့် အလုပ်တွေကို ကြည့်လုပ်ကြပါ။ ကဲ ဆရာမတို့ ဆဋ္ဌမတန်းအဖွဲ့၊ ညနေကျရင် လုပ်အားပေးကြမယ်၊ ကုသိုလ်ရချင်တဲ့သူ လိုက်ခဲ့ကြပေါ့။”

ညနေကျောင်းဆင်းသောအခါ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ပုံးခွဲ၍ထွက်ခဲ့ရာ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ အသီး သီးရောက်ရှိလာကြပါသည်။ မအားဘူးဆိုသောသူများ လည်း ပါလာသဖြင့် ဝမ်းသာမိသည်။

“ကဲ လုပ်ကြဟေ့။”

“လူကြီရင် ဘာခံနိုင်မလဲ။”

“တချို့က အမှိုက်ရှင်း၊ တချို့က ရေတွင်းပက် မယ်” ဟုဆိုလိုက်ရာ တက်ညီလက်ညီ လုပ်အားပေး

ကြပါသည်။ ရေတွင်းမှ ရေဟောင်းများကို ပက်ထုတ် နေကြသည်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်မ ပီတိဖြစ်ရပါသည်။ ရေတွင်းပက်နေသည့်သတင်းကြား၍ ရွာထဲမှ ရေခွေး ကြမ်းနှင့် မုန့်များ လာဖို့ကြရာ ပျော်ပျော်ပါးပါး စား ကြသောက်ကြပါသည်။

“ကဲ-သားတို့၊ သမီးတို့ကို ဆရာမ မပြောဘူး လား။ ကုသိုလ်ရပါတယ်လို့။ ခုချက်ချင်း ကုသိုလ်ရ ပြီလေ။ စားရသောက်ရပြီမဟုတ်လား။ မနက်ဖြန် ဆရာမကလည်း မင်းတို့ကို ချီချဉ်ဝေဦးမယ်။ အများ ခပ်လို့၊ ချိုးလို့ရအောင် လုပ်လိုက်တော့ ဝမ်းသာကြ တာပေါ့။ ကောင်းမှုလုပ်တဲ့သူကို အများက အားပေး ကြမယ်။ မကောင်းမှုပြုသူများကို အများက ကဲ့ရဲ့ကြ မယ်။”

နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်မ၏ စာသင်ခန်းထဲ၌ အမှိုက် များလည်း မရှိတော့ပါ။ တွေ့သောသူက အမှိုက် တောင်းထဲ ကောက်ထည့်ပါသည်။ ရေအိုး၊ ရေခွက် များလည်း ဆေးကြောကြသည်။ သူတို့ကိုမခိုင်းဘဲနှင့် သဲများသယ်၍ ဖို့ကြသည်။ အမြင်မတော်သည်ကို ပြုပြင်ရှင်းလင်းကြသည်။ မိမိပြုလုပ်သောအလုပ်သည် မိမိ၏တန်ဖိုးဖြစ်သည်ကို သူတို့ သိရှိသွားကြလေပြီ။

စိုးစိုးဌေး (ကြွေ)

အလွန်အကျွံ အနားယူခြင်း

Too much rest itself becomes a pain.

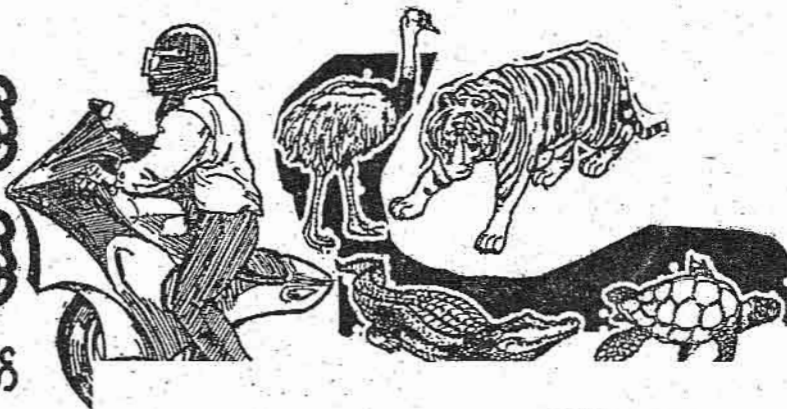
Homer

အလွန်အကျွံ အနားယူခြင်းသည် ဝေဒနာတစ်ခု အလိုလိုဖြစ်လာတတ်သည်။

ဟိုးဟား

(ဂရိစာဆိုကြီး)

အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင် အောင်ဟိန်းထက်

ကားပိုင်ရှင်၏
စိတ်ကူး

အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဒင်းနစ် ကလေတန်ဆိုသူသည် ဂျာမနီနိုင်ငံ ထုတ် ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်ကားငယ်ကလေး နှစ်စီးကို ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း ခိုင်ခံ့ စွာ ဂဟေဆော်၍ ဖန်တီးပြုလုပ်ထား သည်။ ယင်းကားကို အဝေးပြေးလမ်း များ၌ မောင်းနှင်သွားလာရာ မြင်သူ များအဖို့ အံ့ဩမဆုံးရှိကြသည်။

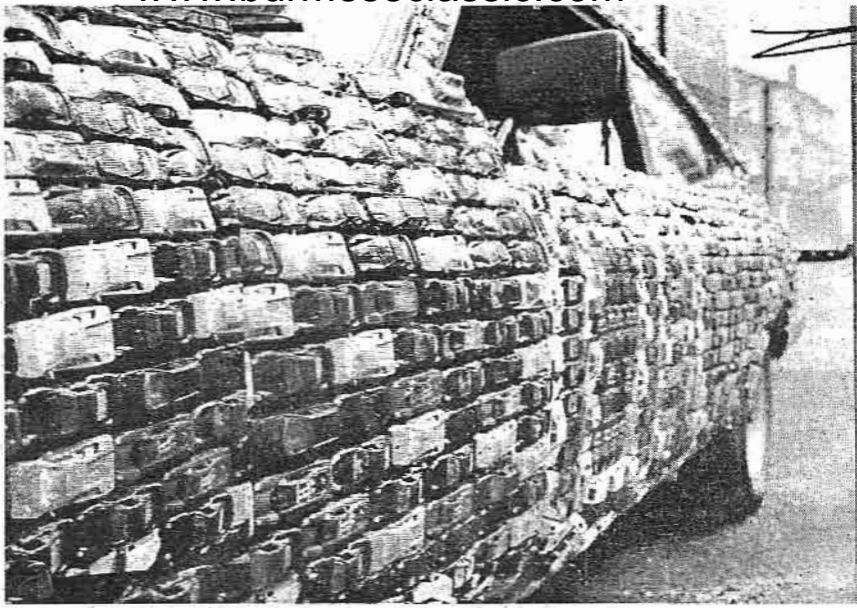
အံ့ဖွယ် ဖန်တီးထားသော မော်တော်ကား

ကလေတန်က ယင်းသို့ ဖန်တီးပြုလုပ်ခြင်းမှာ အကယ်၍ မောင်းနေသည့် ကားတစ်စင်းပျက်သွားပါ က တစ်ဖက်သို့လှန်ကာ ကျန်ကားတစ်စင်းဖြင့် အလွယ် တကူ ဆက်လက်မောင်းနှင်သွားနိုင်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

* * *

အနုပညာရှင်၏ ဖန်တီးမှု

အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အနုပညာရှင် ဂျိမ်းစ်ပိုဒ်သည် ၁၉၈၁-ခုနှစ်ထုတ် ဖိုဒ်ကက်ပရီကားတစ်စီးကို ဝယ် ယူကာ အရုပ်ကားငယ်လေးများဖြင့် ထူးခြားစွာ တန်

အရှပ်ကားငယ်လေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသောကား

ဆာဆင်ခဲ့သည်။ သူသည် ယင်းသို့ပြုနိုင်ရန် အရှပ်ကားငယ်ကလေးပေါင်း ၂၀၀၀-ကို ကုန်စည်ပြွဲတစ်ခုမှ ဝယ်ယူကာ ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း အလှဆင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ အလှဆင်ရာ၌ ကားငယ်ကလေးများ မလုံလောက်သဖြင့် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အရှပ်ကားငယ်ကလေးပိုင်ရှင်များထံ ကြေညာ၍ အလှူခံခဲ့သည်။ သူ၏ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းသောအနေဖြင့် အလှူရှင်များကလည်း လှူဒါန်းကြရာ ကားငယ်ကလေးပေါင်း ၂၃၀၀-ကို ထပ်မံရရှိခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ကားငယ်ကလေးစုစုပေါင်း ၄၃၀၀-ကို အသုံးပြုကာ တန်ဆာဆင်နိုင်ခဲ့သည်။

* * *

အချို့ရည်ဘူးလွတ်များဖြင့် အလှဆင်သူ

အမေရိကန်လူမျိုးများသည် ၁-နှစ်လျှင် အချို့ရည်ဘူး ၁၅-ဘီလျှံဂါလံ သောက်သုံးလေ့ရှိကြသည်ကို စစ်တမ်းများအရ သိရှိရသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ အယ်လ်

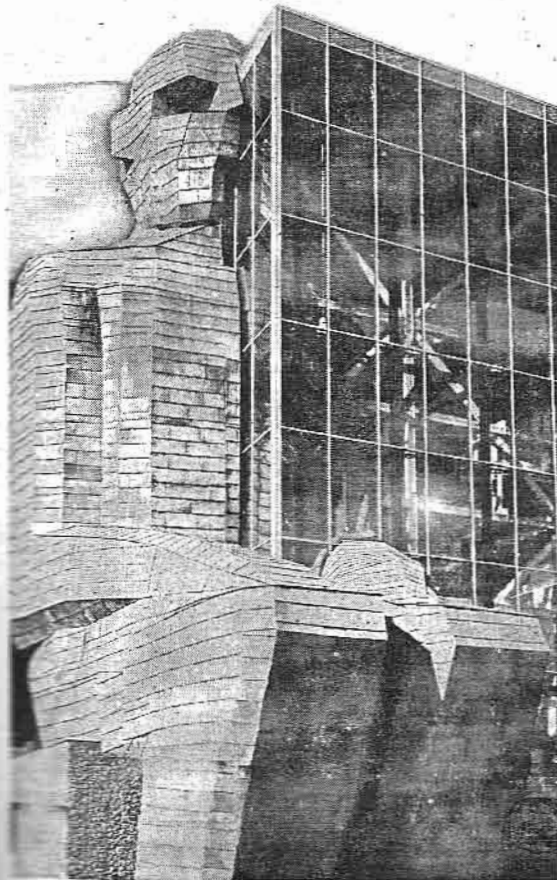
ဆာဗေးဒိုးပြည်နယ်မှ မာရီရာမွန်ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီးသည် အချို့ရည်ဘူးခွံလွတ်များကို တတ်နိုင်သမျှ စုဆောင်းကာ မိမိအိမ်ရှိ နံရံ၊ မျက်နှာကြက်၊ ကြမ်းပြင်များပေါ်တွင် ထိုဘူးခွံလွတ်များဖြင့် အလှဆင်ပြုလုပ်ထားသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်။

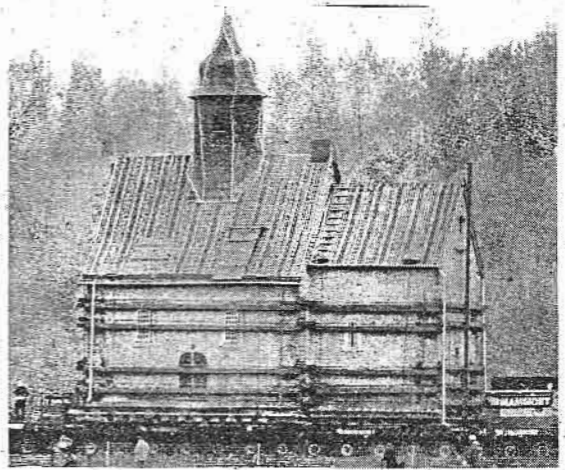
လူပုံသဏ္ဌာန်အဆောက်အအုံကြီး

ဟော်လန်နိုင်ငံ၊ Oegstgeest မြို့ရှိ ကော့မတ်စ် အဆောက်အအုံကြီးတွင် အမြင့် ၁၁၅-ပေရှိသော လူသားကြီးတစ်ယောက် ထိုင်နေပုံရုပ်တုကြီးကို ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသည်။ ယင်းအရုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ခြေဖျားမှ စ၍ ဦးခေါင်းတိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်တက်၍ ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်သည်။

ထိုရုပ်တုကြီးအတွင်းထဲတွင် လူသားများ၌ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို ဖိုက်ဘာဂလပ်(စ်)များဖြင့် ပြုလုပ်ပြသထားသည်။

လူသားပုံသဏ္ဌာန်ဖန်တီးထားသော အဆောက်အအုံကြီး

အံ့ဖွယ်ရွှေ့ပြောင်းမှု

ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ဟက်စ်ဘက်(ဒ်)မြို့မှ နှစ်ပေါင်း ၇၅၀-သက်တမ်းရှိ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးသည် သတ္တုတွင်းများနှင့် နီးကပ်နေသဖြင့် ပျက်စီးမည့်အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ဤတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ အဆောက်အအုံပြောင်းရွှေ့ရေး အတတ်ပညာရှင်များသည် ထိုအဆောက်အအုံကြီးကို သတ္တုတွင်းများနှင့် ၇-မိုင်ခွဲအကွာအဝေးသို့ ရောက်သည်အထိ ပုံစံမပျက်ရွှေ့ပြောင်းပေးခဲ့ကြသည်။

ပြောင်းရွှေ့ရာ၌ သူတို့သည် ရှေးဦးစွာ ဘုရားကျောင်းတည်ရှိရာ မြေနေရာတစ်ဝိုက်ကို ဘုရားကျောင်းအောက်ခြေနှင့်အညီ တူးကြသည်။ ထို့နောက် ၄-လက်မအထူရှိသော သံမဏိပြားများကို ဘုရားကျောင်းအောက်ခြေတစ်ခုလုံးအတွင်းသို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ထိုးသွင်းကြသည်။ ယင်းသို့သွင်းပြီးနောက် ကရိန်းကားကြီးများဖြင့် သံမဏိပြားများကို ချိတ်ဆက်ကာ ဘုရားကျောင်းတစ်ခုလုံးကို ကုန်တင်ကားကြီးပေါ်သို့ ခက်ခဲစွာ တင်ကြသည်။ ထို့နောက် အလိုရှိရာသို့ သယ်ဆောင်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

အောင်ဟိန်းထက်

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (2010).

သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး

သန်းမင်းထွဋ်

မေး။ ဆရာခင်။

အူရောင်ငန်းဖျားခေါ် တိုက်ဖွိုက်ရောဂါအကြောင်း ရေးသားထားသော ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် တိုက်ဖွိုက် မေရီ (Typhoid Mary) ဟု ခေါ်သော နာမည်တစ်ခုကို ကြားဖူးလိုက်ပါသည်။ အဆိုပါ တိုက်ဖွိုက်မေရီဆိုသည် မှာ တိုက်ဖွိုက်ရောဂါကို ပထမဆုံး ချော့စွေတွေ့ရှိသူ ဆရာဝန်တစ်ဦး၏အမည် ဖြစ်ပါသလား။ သူ့အကြောင်း ကို သိရှိလိုပါသဖြင့် ရှင်းလင်းပြန်ကြားပေးပါရန် လေး စားစွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

မထွေးထွေးနု။

ရေချမ်းစင်ကျေးဇူး၊ ပင်းတယမြို့။

ဖြေ။ တိုက်ဖွိုက်မေရီ (Typhoid Mary) ဟု သော အမည်သည် တိုက်ဖွိုက်ခေါ် အူရောင်ငန်းဖျား ရောဂါကို စတင်တွေ့ရှိသူ ဆရာဝန်တစ်ဦး၏အမည် မဟုတ်ပါ။ သာမန် အိမ်စေ့ထမင်းချက် အမျိုးသမီး တစ်ဦး၏အမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့အကြောင်း သည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှသဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ဖြေကြားပေးလိုက်ပါသည်။

တိုက်ဖွိုက်မေရီ၏ အမည်ရင်းမှာ မေရီမာလွန် (Mary Mallon) ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကို ၁၈၆၉-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၃-ရက်နေ့တွင် အိုင်ယာလန်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ အိုင်ယာလန်တွင် အသက် ၁၅- နှစ်အထိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး အသက် ၁၅-နှစ်ပြည့်မြောက် ၄၆ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

အသက် ၄၀-အရွယ် အိုင်းရစ်လူမျိုး အပျိုကြီးမေရီ အလုပ်လုပ်ဖူးသော အိမ်တိုင်းကို ခြေရာခံကြည့်ရာ မေရီ အလုပ်လုပ်ပြီးဆိုလျှင် အလုပ်ဝင်ပြီး ၂-ပတ်အတွင်း အိမ်သားများ တိုက်ဖွိုက်ရောဂါဖြစ်ပွားကြောင်း သတိပြုမိလာပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ...

သော ၁၈၈၄-ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

အမေရိကန်တွင် နေထိုင်စဉ်အတွင်း သူ့အသက် ၃၁-နှစ်အရွယ်တွင် ထမင်းချက်အလုပ်ကို စတင်လုပ် ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ နယူးယောက်မြို့တော်ရှိ မာမာရီနက် (Mamaroneck) အမည်ရှိ ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ထမင်း ချက်အလုပ်ကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအိမ်သို့ သူ့အလုပ်ဝင်ပြီး ၂-ပတ်အကြာတွင် အိမ်သူအိမ်သား များ အားလုံးသည် တိုက်ဖွိုက်ခေါ် အူရောင်ငန်းဖျား ရောဂါ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြပါသည်။ မေရီမှာမူ ရောဂါမဖြစ် ပွားလိုက်ပါ။ အိမ်သားများမှာလည်း ရောဂါမှ ပျောက် ကင်းသက်သာသွားသောအခါ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားကြပါသည်။ မေရီမှာလည်း ထမင်းချက်ဦး စာချုပ် ၁-နှစ်ပြည့်မြောက်သောအခါ မာမာရီနက်မြို့

ရှိ အခြားအိမ်တစ်အိမ်သို့ ထပ်မံပြောင်းရွှေ့သွားပြန်ပါသည်။

မာဟာကတန်မြို့နေအိမ်တွင်လည်း မေရီရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင် အိမ်သူအိမ်သားများ အားလုံးသည် ဖျားနာပြီး တိုက်ဖျက်ရောဂါ ကူးစက်ခံရပြန်ပါသည်။ ထိုအထဲမှ အဝတ်လျှော်အမျိုးသမီးကြီးမှာ အဖျားနာတာရှည်ပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရပါသည်။ မေရီမှာမူ မည်သို့မျှမဖြစ်၊ နေကောင်းမြဲ နေကောင်းနေပါသည်။

မာဟာကတန်မြို့အိမ်တွင် အမှုထမ်းပြီးနောက် မေရီသည် ထိုမြို့ရှိ ရှေ့နေမိသားစုတစ်စုထံသို့ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ပြန်ပါသည်။ ထိုအခါတွင်လည်း အိမ်သား ၈-ယောက်ရှိသော နေအိမ်တွင် ၇-ဦး တိုက်ဖျက်ရောဂါ ဖြစ်ပွားပြန်ပါသည်။ မေရီမှာမူ မည်သို့မျှ မဖြစ်လိုက်ရပါ။

၁၉၀၆-ခုနှစ်တွင် မေရီသည် အိုင်စတာအမည်ရှိ ကမ်းခြေသောင်စပ်မှ အိမ်တစ်အိမ်တွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထိုအိမ်သို့ရောက်ပြီး နှစ်ပတ်အတွင်းမှာပင် အိမ်သား ၁၁-ယောက်အနက် ၁၀-ဦးမှာ တိုက်ဖျက်ခေါ် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါဖြင့် ဆေးရုံတက်ရောက်ကြရပြန်ပါသည်။ ထိုအိမ်မှတစ်ဆင့် မေရီသည် နောက်ထပ် အိမ် ၃-အိမ်တွင် ထမင်းချက်အလုပ်ကို ဆက်လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ မေရီအလုပ်ဝင်သောအိမ်တိုင်းသည် တိုက်ဖျက်ခေါ် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ မဖြစ်ဖူးသည့်အိမ် မရှိတော့ပါ။

၁၉၀၆-ခုနှစ်တွင်ပင် အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ သုတေသနပညာရှင် ဒေါက်တာဂျော့ချ်ဆောပါး (George Soper) သည် မေရီအလုပ်လုပ်သော မိသားစုတစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်မိပါသည်။ ဆောပါးသည် အသက် ၄၁-အရွယ် အိုင်းရစ်လူမျိုး အပျိုကြီးမေရီ အလုပ်ထုပ်ဖူးသော အိမ်တိုင်းကို ခြေရာခံကြည့်ရာ မေရီ

အလုပ်လုပ်ပြီးဆိုလျှင် အလုပ်ဝင်ပြီး ၂-ပတ်အတွင်း အိမ်သားများ တိုက်ဖျက်ရောဂါဖြစ်ပွားကြောင်း သတိပြုမိလာပါတော့သည်။ သူ့တွေ့ရှိချက်ကို ဆေးပညာဂျာနယ်တွင် ရေးသားတင်ပြပြီး မေရီကို အရှာထွက်ရပါတော့သည်။

မေရီမှာ တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်နေရသူဖြစ်ရကား မေရီကို တော်တော်နှင့် မတွေ့နိုင်ပါချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ပန်းခြံလမ်းရှိ အိမ်တစ်အိမ်တွင် တိုက်ဖျက်ဖြစ်နေကြောင်း သတင်းရရာမှ ထိုအိမ်တွင် မေရီရှိနေကြောင်း သိရှိသွားပါတော့သည်။ ဆောပါးက မေရီကို သူမကိုယ်ထဲတွင် တိုက်ဖျက်ရောဂါပိုးရှိနေကြောင်း၊ ထိုပိုးမှာ မသန့်ရှင်းသော လက်မှတစ်ဆင့် အစားအစာများကို ကူးစက်၊ ထိုကမှ အိမ်ရှင်မိသားစုကို ကူးစက်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ မေရီက ဆောပါး၏အဆိုကို လက်မခံပါ။ ဆောပါးကိုပင် ရန်တွေ့လွှတ်လိုက်ပါသေးသည်။

၁၉၀၇-ခုနှစ်တွင်မူ နယူးယောက်မြို့တော် ကျန်းမာရေးဌာနသည် မေရီအား ရဲနှင့်အတူ လာရောက်ဖမ်းဆီးပြီး လူသူများနှင့် ဝေးဝေးနေအောင် ခွဲထားလိုက်ပါသည်။ မေရီအား မေးမြန်းကြည့်ရာ မေရီက သူသည် လက်ဆေးရမှာ အလွန်ပျင်းသူဖြစ်ကြောင်း၊ အစာမစားခင် လက်ဆေးသည့်အကျင့်မရှိကြောင်း ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။ သူ့အကြောင်းကို အမေရိကန်ဆေးပညာဂျာနယ်တွင် တိုက်ဖျက်မေရီအမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးရေးခဲ့ရာမှ တိုက်ဖျက်မေရီအမည်သည် ဆေးပညာလောကတွင် ထင်ရှားလာခဲ့ပါသည်။

မေရီသည် ၁၉၁၀-တွင် သူမ ထမင်းချက်အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ပါတော့မည်ဟူသော ခံဝန်ချက်ဖြင့် သီးခြားခွဲထားရာမှ လွတ်လာခဲ့ပါသည်။ သို့သော် မေရီသည် ကတိမတည်ခဲ့ပါ။ မေရီတရောင်းဟု အမည်ပြောင်းပြီး ထမင်းချက်အလုပ်ကိုပင် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်

ခဲ့ပါသည်။ ၅-မိနစ်အတွင်း တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ခြေရာဖျောက်ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရင်း ဆော့ပါးတို့ ဆရာဝန်များကို မျက်ခြည်ပြတ်အောင် လှုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၁၅-တွင် နယူးယောက်မြို့တော် အမျိုးသမီးဆေးရုံတစ်ခုတွင် လူနာ ၂၅-ဦးမှာ တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်ဖျိုက်ရောဂါဖြစ်ပွားနေကြောင်း အာဏာပိုင်များ သိရှိခဲ့ကြပါသည်။ လူ ၂၅-ဦးစလုံးမှာလည်း အိုင်းရစ်လူမျိုး အသက် ၄၀-ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ထိစပ်နေကြောင်း သိမြင်လာပါသည်။ ရဲအရာရှိများသည် ထိုသူကို လိုက်လံရှာဖွေရာ ၁၉၁၅၊ မတ်လ ၂၇-တွင် ထိုသူကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါတော့သည်။ ထိုသူကား အခြားမဟုတ်၊ အမည်ပြောင်းထားသော မေရီပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုကမှ နောက်ပိုင်းတွင် မေရီကို ရဲတို့က လူနှင့် မထိမတွေ့စေတော့ဘဲ သီးခြားခွဲထားလိုက်ပါတော့

သည်။ မေရီသည် အသက် ၆၃-နှစ်အရွယ်တွင် လေငန်းရောဂါဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ၆-နှစ်အကြာ ၁၉၃၈၊ နိုဝင်ဘာ ၁၁-တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ သူ့အလောင်းကို ရင်ခွဲစစ်ဆေးကြည့်ရာ သူ့သည်းခြေအိတ်တွင် တိုက်ဖျိုက်ဦးများ မြောက်မြားစွာ ခိုအောင်းနေကြောင်း ဖော်ထုတ်သိရှိနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မေရီအနေဖြင့် အစားအစာကိုင်တွယ်ရာတွင် လက်ဆေးခြင်းအကျင့် မပြုလုပ်ခဲ့သဖြင့် လူ ၅၀-ခန့်မှာ တိုက်ဖျိုက်ရောဂါ ကူးစက်ခံလိုက်ရပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့် မင်္ဂလာမောင်မယ်များအနေဖြင့် လက်ဆေးခြင်းအမှုကို မပေါ့မဆဘဲ စနစ်တကျလက်ဆေးကာ တိုက်ဖျိုက်ရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးနိုင်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။

သန်းမင်းထွဋ်

ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင် ဆရာသန်းမင်းထွဋ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင် ဆရာသန်းမင်းထွဋ်သည် ပင်းတယ်မြို့နယ်ဆေးရုံမှ ဆေးရုံအုပ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာသန်းမင်းထွဋ် (မြို့နယ်ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာနမှူး) ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာသန်းမင်းထွဋ်(ဝဲ)သည် ၇-၃-၂၀၁၄ နေ့တွင် 7 Day News ဂျာနယ်က ချီးမြှင့်သော 7 Day News ဂျာနယ် HEROE ဆု ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကောင်းဆုရှင် (၂၀၁၃) အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရပါသည်။

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

Simple Essays

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစီစာကုံးများ

အုန်းဝမ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

My Pet Parrot

Cats, dogs, birds, rabbits and gold fish are common pets in many houses of our country. We usually have some pity on them. Some people keep cats as their pets. Some keep dogs as their pets. Some keep fish or rabbits as their pets. Some keep birds like parrots, doves and Indian grackles as their pets.

My pet animal is a parrot. Its colour is green. It is a male bird. My aunt gave him to me as a birthday present last September. I named him "Talkie" because he is very talkative. He can speak like us. He can understand what we talk to him. Now, he is about two years old. I feed him well and bring him up properly. I always feed him peas, peanuts, rice, corns, guava, etc. He likes peanuts and guava very much. Sometimes, he wants to talk with me. When I come back home from school, he always greets me. At that time, I usually feed him peanuts bought from my school. Although he is kept in a cage, I always take him out whenever I read magazines or watch TV. "Talkie" is a bird that understands the human words and clever. He never flies away. As he listens to my words, he always sits only on a small bar made for him on the table. My family loves him very much. "Talkie" is very helpful to us. Whenever he sees the stranger at the gate of our house, he makes a sharp and loud voice to alarm us. So, he is very useful to us. We all treat him as a member of our family. Some of my friends also love him.

In conclusion, Talkie is typically an animal, but he always looks after our house as a man. Not only my father but also my mother love him very much. Therefore, I am very proud of possessing that lovely parrot, Talkie.

ကျွန်ုပ်၏အချစ်တော် ကြက်တူခွေး

ကြောင်များ၊ ခွေးများ၊ ငှက်များ၊ ယုန်များနှင့် ရွှေငါးတို့သည် ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်ရှိ အိမ်များတွင် ပွေးလှေ့ပွေးထရှိသော အချစ်တော်တိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် သူတို့အပေါ်တွင် ကြင်နာသနားလေ့ရှိကြပါသည်။ အချို့လူများသည် သူတို့၏အချစ်တော်တိရစ္ဆာန်များအဖြစ် ကြောင်များကို

မွေးကြပါသည်။ အချို့သည် သူတို့၏အချစ်တော်တိရစ္ဆာန်များအဖြစ် မွေးများကို မွေးကြပါသည်။ အချို့သည် သူတို့၏ အချစ်တော်တိရစ္ဆာန်များအဖြစ် ယုန်များကို မွေးကြပါသည်။ အချို့သည် သူတို့၏ အချစ်တော် တိရစ္ဆာန်များအဖြစ် ကြက်တူရွေး၊ ချိုးငှက်များနှင့် သာလိကာငှက်များကဲ့သို့သော ငှက်များကို မွေးမြူကြပါသည်။

ကျွန်တော်၏အချစ်တော်တိရစ္ဆာန်မှာ ကြက်တူရွေးဖြစ်ပါသည်။ သူ၏အရောင်မှာ အစိမ်းရောင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အထီးဖြစ်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော စက်တင်ဘာလက မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ကျွန်တော့် အဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို ပေးခဲ့သည်။ သူသည် စကားအလွန်များသောကြောင့် သူ့ကို ကျွန်တော်က 'တော်ကီ' ဟု အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ စကားပြောနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို ဘာပြော သည်ကိုလည်း သူနားလည်ပါသည်။ ယခု သူသည် ၂-နှစ်သားအရွယ် ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့ကို ကောင်းစွာကျွေးမွေးပြီး ကြီးပြင်းလာအောင် မွေးမြူပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့ကို ပဲစေ့များ၊ မြေပဲများ၊ ထမင်း၊ ပြောင်းဖူးများနှင့် မာလကာသီး စသည်တို့ကို ကျွေးလေ့ရှိပါသည်။ သူသည် မြေပဲနှင့် မာလကာသီးကို အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် စကားပြောချင်ပါသည်။ ကျွန်တော် ကျောင်းမှ ပြန်လာသောအခါတွင် သူသည် ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော် သည် ကျောင်းမှဝယ်လာသော မြေပဲများကို သူ့ကို ကျွေးလေ့ရှိပါသည်။ သူ့ကို လှောင်အိမ်နှင့် ထားသော် လည်း ကျွန်တော် မဂ္ဂဇင်းများ ဖတ်သည့်အခါ သို့မဟုတ် တီဗွီကြည့်သည့်အခါတိုင်း သူ့ကို အပြင်သို့ ထုတ် ထားလေ့ရှိပါသည်။ 'တော်ကီ' သည် လူစကားနားလည်သော ငှက်တစ်ကောင်ဖြစ်ပြီး လိမ္မာပါသည်။ သူသည် အဝေးသို့ ဘယ်တော့မှ ပျံသွားလေ့မရှိပါ။ သူသည် ကျွန်တော်၏စကားကို နားထောင်သောကြောင့် စားပွဲပေါ် တွင် သူ့အတွက် ပြုလုပ်ပေးထားသော ဘားတန်းပေါ်တွင်သာ ထိုင်နေလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော့်မိသားစုက သူ့ကို အလွန်ချစ်ကြပါသည်။ 'တော်ကီ' သည် ကျွန်တော်တို့အတွက် အလွန်အကူအညီရပါသည်။ အိမ်ဝတ်ဝ တွင် လူစိမ်းတစ်ဦးကို သူမြင်သောအခါတိုင်း စူးရှကျယ်လောင်သော အသံပြုလုပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို သတိပေး နှိုးဆော်လေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် အလွန်အသုံးဝင်ပါသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော် တို့အားလုံးက မိသားစုဝင်တစ်ဦးကဲ့သို့ ဆက်ဆံပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းအချို့ကလည်း သူ့ကို ချစ်ကြပါသည်။

နိဂုံးချုပ်ရသော် 'တော်ကီ' သည် ငှက်တစ်ကောင်မျှသာဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့၏ အိမ်ကို လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ပါသည်။ အဖေသာမက အမေကလည်း သူ့ကို အလွန်ချစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် 'တော်ကီ' ကဲ့သို့သော ချစ်စရာကောင်းသည့် ကြက်တူရွေးကို ပိုင်ဆိုင်ရသဖြင့် ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Glossary (ခက်ဆစ်အဖြေ)

pet	(n) - အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်၊ အသည်းစွဲ	Indian grackle	(n) - သာလိကာ
pity	(v)(n) - သနားသည်၊ သနားခြင်း	talkative	(adj) - အလွန်စကားများသော
dove	(n) - ချိုးငှက်	feed	(v) - ကျွေးမွေးသည်။
		guava	(n) - မာလကာသီး
		peas	(n) - ပဲစေ့များ

Simple Letters

လွယ်ကူပြီးရှေးဟောင်းပေးစာများ

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

You are Than Than Oo and your address is No. 21, Myaung Mya Street, Sanchaung Township, Yangon. Write a letter to your friend, Nilar Aung who lives in Monywa, telling her you have paid a visit to the Book Fair held at Myanmar Event Park on 28 January, 2014.

No.21, Myaung Mya Street,
Sanchaung Township,
Yangon.

Date :

Dear Nilar Aung,

How's everything with you? I am fine and wish you the same. All of us here remember you and your family. Sometimes, we talk about you. Have you revised your school lessons? I have just finished revising my lessons once.

I want to tell you that I have paid a visit to the Book Fair held at Myanmar Event Park, Shin Saw Pu Street in Sanchaung Township from 25 to 28 January 2014. I went there on 28 January with my sister at about 9:30 am. There were more than 100 book shops which displayed various kinds of books related to education, English Language, Japanese Language, Medicine, Science, Management, Economics, Business, etc. My sister and I bought some books from there. In this Book Fair, there were art talks, signing ceremonies of the writers, meetings of writers and readers and so on. There were a lot of people visiting there. This Book Fair was alive with many book admirers. It took about three hours for us in the fair. This Book Fair was very suitable for anyone who loves books, I think. I expect that the Book Fair will be held next year again.

peanuts

(n) - မြေပဲများ

bring up

(v) - ပြုစုပျိုးထောင်သည်။

greet

(v) - နှုတ်ဆက်သည်။
ကြိုဆိုသည်။

sharp

(adj) - ချွန်ထက်သော၊ စူးရှသော

treat

(v) - ပြုစုသည်၊ ဆက်ဆံသည်။

cage

(n) - လှောင်အိမ်

proud

(adj) - ဂုဏ်ယူသော

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၅၁

Let me stop my letter here as I have to help my mother in the kitchen. When you have time, reply to me, please. I am looking forward to hearing from you.

Your loving friend,
Than Than Oo

သင်သည် သန်းသန်းဦးဖြစ်ပြီး သင့်လိပ်စာမှာ အမှတ်-၂၁၊ မြောင်းမြလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့တယ်။ မုံရွာမြို့မှာနေတဲ့ သင့်သူငယ်ချင်းနီလာအောင်ထံသို့ ၂၈-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့က Myanmar Event Park မှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ စာအုပ်ပွဲတော်ကို သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြတဲ့ စာတစ်စောင် ရေးသားပါ။

အမှတ်-၂၁၊ မြောင်းမြလမ်း၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
နေ့စွဲ ။ -----

ခင်မင်ရပါသောနီလာအောင်၊

အစစအရာရာ ဘယ်လိုလဲ။ တို့လည်း နေကောင်းပြီး မင်းတို့လည်း ထပ်တူထပ်မျှ နေကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်။ ဒီမှာရှိတဲ့ တို့တွေအားလုံး မင်းနဲ့ မင်းမိသားစုကို သတိရပါတယ်။ တစ်ခါတလေ မင်းတို့အကြောင်းကို ပြောဖြစ်တယ်။ မင်းရဲ့ ကျောင်းသင်ခန်းစာတွေ ပြန်လှန်လေ့ကျင့်ပြီးပြီလား။ တို့ကတော့ ကျောင်းသင်ခန်းစာတွေကို တစ်ကြိမ် ပြန်လှန်လေ့ကျင့်ကျက်မှတ်ပြီးပြီ။

ဇန်နဝါရီလ ၂၅-ရက်ကနေ ၂၈-ရက်နေ့အထိ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရှင်စောပုလမ်း၊ Myanmar Event Park မှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ စာအုပ်ပွဲတော်ကို တို့သွားခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြချင်လို့ပါ။ ဇန်နဝါရီလ ၂၈-ရက်နေ့က အစ်မနဲ့အဘူ အဲဒီကို နံနက် ၉-နာရီခွဲလောက်မှာ သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ပညာရေး၊ အင်္ဂလိပ်စာ၊ ဂျပန်စာ၊ ဆေးပညာ၊ သိပ္ပံပညာ၊ စီမံခန့်ခွဲမှု၊ ဘောဂဗေဒ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အစရှိတာတွေနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ စာအုပ်မျိုးစုံ ခင်းကျင်းပြသထားတဲ့ စာအုပ်ဆိုင်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော်ရှိတယ်။ အစ်မနဲ့ တို့ကတော့ အဲဒီမှာ စာအုပ်နည်းနည်းဝယ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီစာအုပ်ပွဲတော်မှာ အနုပညာဟောပြောပွဲတွေ၊ စာရေးဆရာတွေရဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲတွေ၊ စာရေးသူများနဲ့ စာဖတ်သူများရဲ့ တွေ့ဆုံပွဲတွေ စတာတွေရှိတယ်။ လူတွေအများကြီး အဲဒီကိုလာကြတယ်။ ဒီစာအုပ်ပွဲတော်က စာအုပ်မြတ်နိုးသူများစွာနဲ့ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေတယ်။ အဲဒီပွဲထဲမှာ တို့တွေ သုံးနာရီလောက်ကြာခဲ့တယ်။ စာအုပ်ချစ်မြတ်နိုးသူ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီစာအုပ်ပွဲတော်က အလွန်သင့်တော်တယ်လို့ တို့ထင်တယ်။ စာအုပ်ပွဲတော်ကို နောက်နှစ်မှာ ထပ်ကျင်းပမယ်လို့ တို့မျှော်လင့်တယ်။

မီးဖိုထဲမှာ အမေ့ကို ကူညီစရာရှိလို့ စာကို ဒီမှာပဲ ရပ်ခွင့်ပြုပါ။ မင်း အချိန်ရရင် တို့ဆီကို ကျေးဇူးပြုပြီး စာပြန်ပါ။ မင်းဆီက အကျိုးအကြောင်းတွေကို စောင့်မျှော်နေပါမယ်။

မင်းရဲ့ ချစ်သူငယ်ချင်း
သန်းဦး
နေနိုးဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

အင်္ဂလိပ်စကားပြော

Conversational English

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

3 A. Are these same size / price / weight?

- ဒါတွေက အရွယ်အစား/ဈေးနှုန်း/အလေးချိန် အတူတူလား။

B. No, this one's bigger/cheaper/lighter:

- မဟုတ်ပါ။ ဒါက ပိုကြီးတယ်/ပိုဈေးသက်သာတယ်/ပိုပေါ့တယ်။

4. A. Which one is the cheapest/strongest/ most expensive?

- ဘယ်ဥစ္စာက ဈေးအပေါဆုံး/အခိုင်ခန့်ဆုံး/ဈေးအကြီးဆုံးလဲ။

B. This is the cheapest / strongest / most expensive.

- ဒီဥစ္စာက ဈေးအပေါဆုံး/အခိုင်ခန့်ဆုံး/ဈေးအကြီးဆုံးပါ။

လေ့ကျင့်ရန်

1. You are buying a watch for yourself.

Practise this dialogue with the salesperson. Make up suitable replies and choose words the below.

သင်သည် သင့်အတွက် နာရီတစ်လုံး ဝယ်ယူပါမည်။ အရောင်းဝန်ထမ်းနှင့် ဤစကားပြောခန်းကို လေ့ကျင့်ပါ။ သင့်တော်သော တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းများကို အောက်ဖော်ပြပါ စကားလုံးများ ရွေးချယ်ပြောဆိုပါ။

that silver one

= ဒီငွေရောင်နာရီ

that black one

= ဒီအနက်ရောင်နာရီ

the Seiko

= ဆီကိုနာရီ

the Omega

= ဝိုမီဂါနာရီ

a cheaper one

= ဈေးပေါတာတစ်ခု

any cheaper ones

= ဈေးပေါတာတစ်ခုခု

a less expensive ones

= နည်းနည်းဈေးမကြီးတာတစ်ခု

A. Can I help you?

ကျွန်တော် ဘာများကူညီနိုင်ပါသလဲ။

B. Yes, I want to buy

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ဝယ်ချင်လို့ပါ။

A. Certainly. Is it for yourself?

ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ခင်ဗျားအတွက်လား။

B.

A. Well, do you like any of these?

အင်း၊ ဒီအထဲကရော မကြိုက်ဘူးလား။

B. Can I see

..... ကျွန်တော် ကြည့်နိုင်ပါသလား။

A. Here you are.

ရော့ ဒီမှာပါ။

B. Hmnm. This one's very nice. How much

is it?

ဟင်း... ဒီဥစ္စာ အတော်လေးကောင်းတယ်။

ဘယ်လောက်ပါလဲ။

- A.
 B. Oh, that's more than I wanted to spend.
 Have you got?
 အိုး- ကျွန်တော်သုံးနိုင်တာထက် ပိုများနေတယ်။
 ဒီထက် ရှိပါသလား။

A. How about this one? It's only
 ဒီဥစ္စာဆိုရင်ရော ဘယ်လိုလဲ၊ အဲဒါက
 ထဲပါ။

B. Yes, this is nice. I'll take it, please.
 ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီဥစ္စာက ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်
 ယူပါမယ်ခင်ဗျာ။

2.. B is buying a coat.
 B က ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည် ဝယ်ယူပါမည်။

B. Can I try on this?
 ကျွန်တော် ဒီ ကို ဝတ်ကြည့်နိုင်ပါသ
 လား။

A. Yes, of course. How does it fit?
 ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်။ ဘယ်လိုနေပါသလဲ။

B. It's not big Have you got a
 one in the same colour?
 အဲဒါက သိပ်ကြီးပါ။ ဒီအရောင်အတိုင်း
 နောက်ထပ် ရှိပါသလား။

A. Try this. This one's
 ဒါလေး စမ်းကြည့်ပါ။ ဒီဥစ္စာက

B. Yes, this is about the right
 ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါကတော့ မှန်ပါတယ်။

3. B is buying a pair of shoes.
 B က ရူးဖီနပ်တစ်ရံ ဝယ်ယူပါမည်။

B. I want to try on these shoes, please.
 ကျွန်တော် ဒီရူးဖီနပ်ကို စမ်းစီးကြည့်ချင်ပါတယ်။

A. Certainly.
 ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ်။

B. Oh, they're Have you got any
 bigger ones?
 အိုး-အဲဒါက ဒီထက်ကြီးတာ ရှိသေး
 လား။

A. In that same style?
 ဒီပုံစံအတိုင်းလား။

B. Yes, please.
 ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ။

A. Let me see. Try these and see how they
 fit.
 ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ ဒါတွေကို စမ်း
 ကြည့်ပါ။ ဘယ်လိုနေလဲ သိရအောင်။

B. I'm afraid they are still too
 အဲဒါတွေက အရမ်း နေတော့ ကျွန်တော်
 စိတ်မကောင်းပါဘူး။

A. Well, try this pair. These are the
 ones we've got.
 ကောင်းပြီ၊ ဒီတစ်စုံ စမ်းကြည့်ပါဦး။ ဒါတွေက
 တော့ ကျွန်တော်တို့မှာရှိတဲ့ တွေပါပဲ။

B. Oh, these are better, thanks.
 အိုး ... ဒါတွေက ပိုကောင်းတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါ
 တယ်။

ကွမ်းကိုး ■ BREAKTHROUGH

by J.C.Richards M.N.Long

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

နယ်မှ စာမူရှင်များသို့
 နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် စာအုပ်တစ်အုပ်
 အစား စာအုပ်ဖိုး ၅၀၀-ကျပ်ကို စာမူနှင့်အတူ ပေး
 ပို့ပါသည်။
 အယ်ဒီတာ

ထူးဆန်းသော မြေအိုးကြီး

ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း

ရှေးသရောအခါက တရုတ်ပြည်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် လယ်သမားတစ်ဦး ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် သူ၏လယ်ကွက်အတွင်းမှ ရွှံ့စေးများဖြင့် အလွန်ကြီးမားသော မြေအိုးကြီးတစ်လုံးကို ပြုလုပ်လေသည်။

မကြာမီ ထိုမြေအိုးကြီး ပြီးသွားသည်။ လယ်သမားသည် ထိုမြေအိုးကြီးကို ဆေးကြောရန်အတွက် သူ၏အိမ်သို့ ယူဆောင်သွားသည်။ အိမ်သို့ရောက်သော် ဇနီးသည်အား မြေအိုးကြီးကို ကောင်းစွာဆေးကြောပေးရန် ပြောသည်။ ဇနီးသည်လည်း “ကောင်းပါပြီ” ဟုဆိုကာ မြေအိုးကြီးကို စတင်ဆေးကြောသည်။ ဤသို့ဆေးကြောပြီးနောက်တစ်ပြိုင်နက် မြေအိုးကြီးတစ်လုံးသည် စုတ်တံများဖြင့် ပြည့်သွားတော့သည်။ သူတို့သည် စုတ်တံများကို ကြိုးစား၍ အကြိမ်ကြိမ်ယှက်သည်။ သို့သော် စုတ်တံများမှာ ပြန်၍ပြည့်လာပြန်သည်။ စုတ်တံများမှာ များပြားလွန်းသဖြင့် သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် နောက်ဆုံးတွင် စုတ်တံများကို ဖယ်၍မနိုင်တော့ပေ။ သူတို့သည် စုတ်တံများကို ဆုတ်ချရာ ငွေအတော်အသင့်ရရှိပြီး ချောင်ချောင်သည်လည်း ဖြစ်လာကြသည်။

တစ်နေ့သော် ထိုမြေအိုးကြီးထဲသို့ ငွေဒဂါးတစ်ပြား မတော်တဆကျသွားသည်။ ငွေဒဂါးကျသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အိုးထဲရှိ စုတ်တံများအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အိုးတစ်လုံးလုံး ငွေဒဂါးများဖြင့် ပြည့်သွားလေတော့သည်။ သူတို့မိသားစုသည် ငွေအမြောက်အမြားရရှိသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလာကြသည်။ လယ်သမားတွင် အသက်အရွယ်အိုမင်းသော အလုပ်သမားအဘိုးအိုတစ်ယောက်ရှိသည်။ အဘိုးအိုသည် အင်အားချည့်နဲ့ပြီး ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။ လယ်သမားသည် ထိုအဘိုးအိုအား အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူဟူ၍ ရိုသေလေးစားရကောင်းမွန်းမသိ။ သနားညှာတာရကောင်းမွန်းလည်းမသိပေ။ သူသည် အဘိုးအိုအား အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်းကာ အလုပ်များကို မညှာမတာခိုင်းစေသည်။ အဘိုးအိုကလည်း မညည်းမညူလုပ်ကိုင်ပေးရှာသည်။ အဘိုးအို တဖြည်းဖြည်း အင်အားချည့်နဲ့လာသော်လည်း သူက မမူ။ အလုပ်များကို ခိုင်းစေသည်။ အဘိုးအိုသည် အလုပ်လုပ်ရင်း ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာလာကာ အခါ လယ်သမားက “အဘိုးအိုသည် ဖျင်းရိသည်။ အလုပ်မလုပ်လို၍ လိပ်ညှာနေသည်” ဟု စွပ်စွဲသည်။

တစ်နေ့သော် အဘိုးအိုသည် အလုပ်လုပ်ရင်းမှ ရုတ်တရက် အားပြတ်ကာ မြေအိုးကြီးအတွင်းသို့ အရှိန်လွန်၍ လဲကျသွားသည်။ အဘိုးအိုသည် ထို နေရာတွင်ပင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားရှာသည်။

အဘိုးအိုသေဆုံးသွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မြေ အိုးကြီးတစ်ခုလုံးတွင် အဘိုးအို၏ရုပ်အလောင်းများဖြင့် ပြည့်နှက်သွားတော့သည်။ လယ်သမားသည် အလောင်း ကောင်များကို မြေအိုးကြီးအတွင်းမှ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထုတ်ယူကာ သင်္ဂြိုဟ်ရသည်။ အလောင်းများမှာ များ ပြားလွန်းသဖြင့် သူသည် သင်္ဂြိုဟ်၍ မနိုင်နိုင်အောင်

ပင် ဖြစ်လာတော့သည်။ သင်္ဂြိုဟ်စရိတ်အဖြစ် သုံးရ သဖြင့် သူ့တွင်ရှိသော ငွေများအားလုံးမှာလည်း ကုန် သွားတော့သည်။ မြေအိုးကြီးမှာလည်း ကွဲသွားသဖြင့် သူသည် နောက်ထပ်ငွေများ ထပ်မံ၍ မရနိုင်တော့ဘဲ ယခင်ကကဲ့သို့ပင် ဆင်းရဲသားဘဝသို့ ပြန်ရောက်သွား လေတော့သည်။ ဤသည်မှာ လူကြီးသူမကို မရှိသေ ဘဲ စော်ကားမိသည့်အတွက် နောက်ဆုံးတွင် ဆိုးကျိုး ခံစားရခြင်းပင်။

(တရုတ်ပုံပြင်)

ဒေါက်တာခင်မီဝင်း

ပန်းတိုင်သို့

ခရီးတစ်ဝက်၊ လမ်းတစ်ဝက်နှင့်
လျော်လျက်တက်ကျိုး၊ သည်ပုံမျိုးသို့
အဆိုးမျိုးစုံ၊ နောင်တွေ့ကြုံဟု
တုန်လှုပ်ချောက်ချား၊ ဖြစ်မသွားသင့်။

အဆိုးသည်ပုံ၊ နောင်တွေ့ကြုံက
ဘယ်ပုံဘယ်သွင်၊ ဘယ်နည်းဆင်၍
ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်း၊ လျှောက်မည့်လမ်းကို
ဆက်လှမ်းချီတက်၊ မပျက်ကွက်ဘဲ
ရှေ့ဆက်နိုင်ရေး၊ ရည်မျှော်တွေးလော့။

လောကလူ့ဘုံ၊ ဒုက္ခဘုံတည်
သည်ပုံသည်မျိုး၊ ကောင်းအဆိုးတို့
တစ်မျိုးမတွေ့၊ တစ်မျိုးတွေ့မည်
တွေ့သည်ကာလ၊ ဘဝလှအောင်
လုံ့လနှင့်စွဲ၊ အားမာန်တွဲလျက်
ရဲရဲဝံ့၊ နောက်မတွန့်ဘဲ
စွန့်စွန့်စားစား၊ ဖြတ်သန်းသွားလျှင်
မှန်းထားရွယ်ရည်၊ ပန်းတိုင်ဆီသို့
တေးသီရင်းပင်၊ ရောက်နိုင်တကား။

အောင်ထွန်းလင်း (ချောက်)

သမ္မာအာဇီဝ

နုနုရွှေ (ပညာရေး-ငြိမ်း)

သမ္မာအာဇီဝဆိုသည်မှာ ကောင်းသောအသက်
မွေးဝမ်းကျောင်းပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု လူအများနားလည်
သဘောပေါက်ထားကြပါသည်။ စာရေးသူသည်လည်း
သမ္မာအာဇီဝဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို အများနားလည်သ
ကဲ့သို့သာ နားလည်ထားပြီး လေးလေးနက်နက်တွေး
တောစဉ်းစားခြင်း မပြုမိပါ။ တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ
သည် ရောဂါဝေဒနာတစ်ခုကြောင့် ရန်ကုန်သို့ ဆေး
ကုသရန်သွားရသည်။ ရန်ကုန်တွင် တက္ကစီဌာနီးသော
အခါကျမှ သမ္မာအာဇီဝ၏အဓိပ္ပါယ်ကို လေးလေးနက်
နက် စဉ်းစားတွေးတောမိပါတော့သည်။

စာရေးသူသည် တာမွေမြို့နယ်၊ ယုနေပလာဇာ
အနီးတွင်နေထိုင်သော သူငယ်ချင်း မလဲ့အိမ်၌ တည်းခို
မိသည်။ စာရေးသူ ဆေးကုသသည့် အထူးကုဆေး
ခန်းသည် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ အနောက်ပိုင်းဆေး
ရုံကြီးဘေးတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။ သူငယ်ချင်းမလဲ့
၏အိမ်မှ ထိုဆေးခန်းသို့ ခုနစ်ရက်ဆက်တိုက် ဆေး
ကုသရန် သွားရသည်။

ပထမနေ့တွင် စာရေးသူနှင့် မလဲ့တို့ ဆေးခန်း
နေရာပြောပြီး တက္ကစီဌာနရာ ကားဆရာက သုံးထောင့်
ငါးရာဟု ပြောပါသည်။ မလဲ့က များကြောင်းပြောပြီး
ဈေးဆစ်ရာ မရသဖြင့် နောက်တစ်စီး ငှားပါသည်။
နောက်ကားဆရာက သုံးထောင်ဟုပြောရာ မလဲ့က
များကြောင်းပြော၍ ဈေးဆစ်ပြန်သည်။ စာရေးသူမှာ
ဆေးခန်းသို့ မြန်မြန်ရောက်ချင်သောကြောင့် “မလဲ့

ရယ် မဆစ်ပါနဲ့တော့၊ သုံးထောင်နဲ့ပဲ စီးကြတာပေါ့”
ဟု ပြောပြီး စီးခဲ့ကြပါသည်။ ဆေးခန်းမှအပြန်တွင်
ကားငှားရာ နှစ်ထောင့်ငါးရာဟုပြောသဖြင့် စာရေးသူ
တို့လည်း ဈေးဆစ်တော့တဲ့ ငှားလိုက်ပါသည်။ နောက်
နေ့များတွင်လည်း တက္ကစီခ နှစ်ထောင့်ငါးရာ ဖေးရပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် ဒီလောက်ခရီးအကွာအဝေးကို
တက္ကစီခ နှစ်ထောင့်ငါးရာယူကြကြောင်း နားလည်လိုက်
ပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူတို့ ဆေးခန်းသို့ ငါးရက်
မြောက်သွားသောနေ့တွင် တက္ကစီဌာနရာ ကားဆရာက
နှစ်ထောင်ဟုသာ ပြောပါသည်။ စာရေးသူက လေးစား
မှုများဖြင့် ကားဆရာ၏မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာ
ရှိရင်းစွဲ လေးစားမှုထက်ပို၍ လေးစားမိပါသည်။ ကား
ဆရာ၏ရုပ်ရည်မှာ တည်ကြည်ခန့်ညားပြီး ရိုးသားပုံရှိ
ပါသည်။ ကားကိုလည်း မနေ့၊ မမြန် ပုံမှန်မောင်းပါ
သည်။ ကားများပိတ်၍ ရပ်နေရလျှင်လည်း ရွှေတိဂုံ
စေတီတော်ကြီးကို စာရေးသူနှင့် မလဲ့တို့ ကြည့်ညို့
ဦးခိုက်သကဲ့သို့ သူလည်း ကြည့်ညို့ဦးခိုက်သည်ကို
တွေ့ရသည်။ တစ်နေ့ကမီးသော ကားဆရာမှာမူ ရှေ့
က ကားများပိတ်နေလျှင် တောက်ခေါက်ပြီး ဆဲနည်းမျိုး
ပုံဖြင့် ဆဲနေပါသည်။ ကားမောင်းလျှင်လည်း တရကြမ်း
မောင်းပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ ဆေးခန်းမှအပြန်တွင်
စီးသောကား၏ ကားဆရာကလည်း နှစ်ထောင်သာ
ပြောပါသည်။

စာရေးသူ စဉ်းစားမိသည်မှာ နှစ်ထောင်ကျပ်သာ ယူနိုင်သောခရီးကို နှစ်ထောင်ငါးရာယူသော ကား ဆရာများမှာ တော်ပါသေးသည်။ သုံးထောင်၊ သုံးထောင်ငါးရာ ကားမယူသော ကားဆရာများမှာ သမ္မာအာဇီဝ မကျတော့ပါ။ သူခိုး၊ စားပြ လုပ်မစားရုံနှင့် သမ္မာအာဇီဝကျကျ အသက်မွေးသည်ဟု မပြောနိုင်ပါ။ အများအားဖြင့် လူတို့သည် “ငါတို့ကတော့ သမ္မာအာဇီဝနဲ့ပဲ အသက်မွေးတယ်” ဟု မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဂုဏ်ယူစွာ ပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။ အမှန်မှာ မိမိသည် တကယ် သမ္မာအာဇီဝကျကျဖြင့် အသက်မွေးနေသည် ဟုတ်ရဲ့လားဆိုသည်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်သင့်ပါသည်။

လူတို့၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်ပေးသော ဆရာဝန်အလုပ်သည် အလွန်မွန်မြတ်သော သမ္မာအာဇီဝအလုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာဝန်များသည် မိမိ၏ မွန်မြတ်လှသောအလုပ်ကို တန်ဖိုးထားသင့်ပါသည်။ အချို့ဆရာဝန်များသည် အခြားဆေးခန်းများတွင်ယူသော နှုန်းထက် အဆများစွာ ပို၍ ယူတတ်ကြပါသည်။ ဤသို့ ဆိုလျှင် မွန်မြတ်သောအလုပ်ကို လုပ်နေသော်လည်း သမ္မာအာဇီဝကျသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လား။ ကျူရှင်ဆရာများလည်း ထိုအတူဖြစ်ပါသည်။ ငွေရေး၊ ကြေးရေးကို ပဓာနမထားဘဲ စေတနာရှေ့တန်းတင်ပြီး သင့်တော်သောနှုန်းထားဖြင့် သင်ကြားပေးသော ကျူရှင်ဆရာများစွာရှိပါသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ငွေမျက်နှာကိုသာကြည့်၍ ကျူရှင်ကြေး အဆမတန် တောင်းမည်ဆိုပါက သမ္မာအာဇီဝ မကျတော့ပါ။ ဆရာဂုဏ်နှင့်လည်း မညီတော့ပါ။

ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို ရောင်းဝယ်နေကြသော ဈေးသည်များလည်း သမ္မာအာဇီဝကျကျဖြင့် စီးပွားရှာသင့်ပါသည်။ တစ်ခါက စာရေးသူ၏သမီးလေး ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ ဆရာဝန်ညွှန်သောဆေးကို ဆေးဆိုင်မှ ဝယ်တိုက်ရာ ဆေးတစ်ပုလင်းကို တစ်ရာနှစ်ဆယ်

ကျပ်ပေးရပါသည်။ ဆေးကုန်သွား၍ နောက်တစ်ပုလင်းကို အခြားဆေးဆိုင်မှ ဝယ်တိုက်ရာ ကိုးဆယ်ကျပ်သာ ပေးရပါသည်။ ပထမဆေးဆိုင်ပိုင်ရှင်သည် သမ္မာအာဇီဝနှင့် အသက်မွေးသည်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောနိုင်ပါမည်လား။ ထိုအချိန်က စာရေးသူရသော အလယ်တန်းပြဆရာမလစာမှာ ရှစ်ရာကျော်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ငွေသုံးဆယ်သည် စာရေးသူအတွက် လွန်စွာ တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။

စာရေးသူသည် ကျောင်းဆရာမတစ်ဦးအဖြစ် ဆယ့်ခြောက်နှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ထမ်းဆောင်စဉ် စာရေးသူကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဆရာ၊ ဆရာမများအကြောင်းကိုလည်း ရေးသားတင်ပြချင်ပါသည်။

ဆရာ၊ ဆရာမများကို ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကျူရှင်မသင်ရဟု အမိန့်စာထုတ်ပြန်ထားပါသည်။ တချို့ ဆရာမများမှာ စားဝတ်နေရေး မပြေလည်မှုကို အကြောင်းပြ၍ နားလည်မှုများဖြင့် ကျူရှင်သင်ကြပါသည်။ ကျူရှင်သင်သည်ကို အပြစ်မပြောလိုပါ။ ကျူရှင်လည်းသင်၊ မိမိတာဝန်ကျသော ကျောင်းတွင်လည်း တာဝန်ကျေစွာ သင်ကြားပေးရပါမည်။ တချို့ကလေးများသည် မိဘက ကျူရှင်မထားနိုင်၍လည်းကောင်း၊ ကျူရှင်ထားနိုင်သော်လည်း သင်သော ဆရာမအိမ်နှင့် ဝေးသည့်အတွက် နီးစပ်ရာ ဆွေမျိုးမောင်နှမများထံတွင် သင်ကြားခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း ဆရာမအိမ်တွင် ကျူရှင်မတက်ကြပေ။

ဆရာမတချို့သည် မိမိထံတွင် ကျူရှင်တက်သော ကလေးများကို အရေးပေးဆက်ဆံခြင်း၊ မိမိထံကျူရှင်မတက်သော ကလေးများကို ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်တွင် မှားလျှင် အမှန်ကို ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြောဆိုသင်ကြားပေးမှု မရှိခြင်း စသည်ဖြင့် ဆရာဂုဏ်နှင့်မညီစွာ ပြုမူပြောဆိုတတ်ကြပါသည်။

ခြေကျိုးငြိမ်း

ရွှေဒေါင်း

တစ်ညသ၌ ကျွန်တော်သည် ဦးစံရှားမရှိခိုက်တွင် မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်နှင့် အပျင်းဖြေ၍ ၁၁-နာရီခွဲသည်နှင့် စာအုပ်ကိုပိတ်ကာ အိပ်ရာသို့ ဝင်တော့မည်အပြုတွင် အိမ်ရှေ့တွင် မြင်းရထားတစ်စီးရပ်၍ လှေကားမှ တစ်စုံတစ်ယောက် တက်လာသောခြေသံကို ကြားရလေ၏။

ခြေသံမှာ ဦးစံရှား၏ခြေသံ မဟုတ်သည်နှင့် ကျွန်တော်တို့အခန်းသို့ မဟုတ်ဘဲ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားပါစေဟု ဆုတောင်းမိစဉ် တံခါးခေါက်သံ ကြားသဖြင့် ထ၍ ဖွင့်ပေးရလေ၏။ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသူမှာ ဆီနီဘားမားကုမ္ပဏီမှ ငွေစာရင်းကိုင် စာရေးကြီး

ဤသို့ပြုမှ ပြောဆိုကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများကြောင့် ယဉာရေးလောကမှ တာဝန်ကျေပွန်ကြသော၊ စေတနာဖြူစင်ကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများအတွက် ဂုဏ်ငယ်စရာဖြစ်ရပါသည်။ မသိနားမလည်သူများက “ဆရာ၊ ဆရာမတွေဟာ ဒီလိုချည်းပါပဲ” ဟု ထင်မြင်သွားလျှင် မခက်ပါလား။ မိမိကြောင့် အများဂုဏ်ငယ်ရမည့် လုပ်ရပ်မျိုးကို မလုပ်သင့်ပါ။ ထိုသို့ လုပ်နေလျှင်လည်း သမ္မာအာဇီဝကျသည်ဟု ပြောနိုင်ပါဦးမည်လား။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့ စဉ်းစားသင့်ပါသည်။

စာရေးသူ စဉ်းစားတွေးတောမိသည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် သမ္မာအာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးသည်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ ခံယူထားပါက သမ္မာအာဇီဝကျကျဖြင့် အသက်မွေးတတ်ရပါမည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း သမ္မာအာဇီဝကျကျဖြင့် အသက်မွေးကြလျှင် ဤကမ္ဘာလောကကြီးသည် အစဉ်ထာဝရ လှပနေမည်ဖြစ်ပါသည်။

နုနုရွှေ (ပညာရေး-ငြိမ်း)

ကိုဘသန်းမြင့်၏နေ့စွဲစာအုပ်မှာ နှလုံးမသာယာသော မျက်နှာဖြင့် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ပစ်လွှဲချကာ ထိုင်ချ လိုက်လေ၏။

သူတို့လင်မယားမှာ ကျွန်တော်တို့နှင့် တစ်မြို့ တည်းသားဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ရံဖန်ရံခါ ကျွန်တော် ထံ အလည်အပတ်လာရောက်တတ်ကြလေရာ ထိုည၌ တွင်ကား စိုးစိုး၏မျက်နှာထားကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် အလည်သက်သက် လာရောက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သိရှိနိုင်ပေ၏။ ကျွန်တော်က မေးမြန်းသဖြင့် ပြောပြ သည်မှာ သူ၏ခင်ပွန်း ကိုဘသန်းမြင့်သည် လွန်ခဲ့သော စနေနေ့ညကတည်းက အိမ်မှထွက်သွားရာ ယခုနေ့ ညတိုင်အောင် ပြန်မလာသေးကြောင်း၊ တနင်္လာနေ့ နှင့် အင်္ဂါနေ့များမှာ ခရစ္စမတ်ပွဲအတွက် တိုက်ပိတ် ထားသော်လည်း နက်ဖြန် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ တိုက်ဖွင့်မည် ဖြစ်၍ ပြန်မလာခဲ့လျှင် အလုပ်ပြုတ်ဖို့ရှိကြောင်း၊ ကိုဘ သန်းမြင့်မှာ ဘိန်းရှူတတ်သည်ဖြစ်၍ ကြည့်မြင်တိုင် ကမ်းနားလမ်းရှိ ဘိန်းခန်းတစ်ခန်းတွင် ရှိလိမ့်မည်ထင် ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုပြီး တွေ့အောင်ရှာဖွေ ၍ အိမ်သို့ လိုက်ပို့ပေးပါမည့်အကြောင်းနှင့် တောင်း ပန်ပြောဆိုလေ၏။

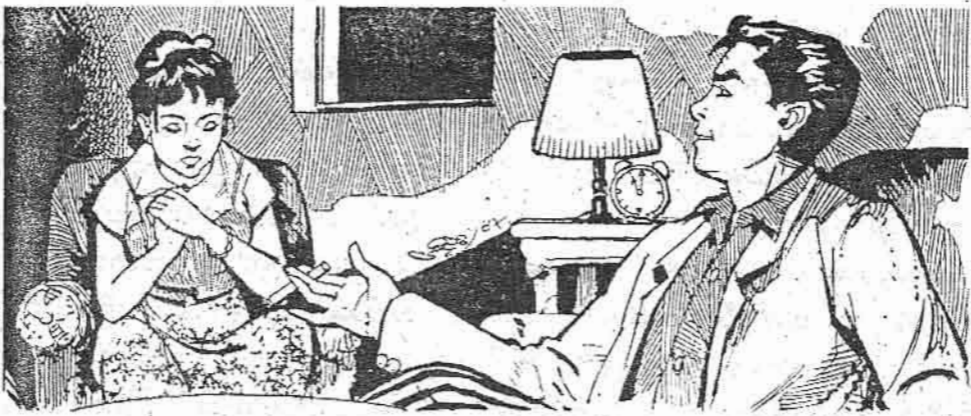
ကိုဘသန်းမြင့်မှာ ကျွန်တော်နှင့် စတင်သိကျွမ်းစဉ် က ဘိန်းကို မဆိုထားဘဲ၊ အရက်မျှပင် နေ့စဉ်သောက် သည့်အထဲက လူမျိုးမဟုတ်ချေ။ တစ်နေ့သ၌ သူငယ် ချင်းသုံးယောက်စု၍ အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီးများအ ကြောင်း နီးနှောကြစဉ် ဒီကွင်စီအမည်ရှိ အင်္ဂလိပ် စာရေးဆရာ ဘိန်းစားကြီးအကြောင်း စကားစပ်မိ၍ ပြောကြရင်း ဘိန်းရှူခြင်းအကြောင်း ရောက်သွားကြ ၍ တစ်ယောက်က ဘိန်းဆိုသည်မှာ အလွန်တရာ စွဲတတ်သောအရာဖြစ်ကြောင်း၊ မည်မျှပင် စိတ်ခိုင်လှ ပါသည်၊ မိမိစိတ်ကို နိုင်လှပါသည်ဆိုစေ ရက်ပေါင်း ၂၀-ခန့်မျှ မှန်မှန်ကြီး ရှူမိပါလျှင် မည်သည့်လူစား မျိုးမှ မခံနိုင်ဘဲ အမှန်မူချ ဘိန်းစွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း နှင့် ပြောဆိုလေ၏။

ကိုဘသန်းမြင့်မှာ တကယ်စိတ်ခိုင်သော လူတစ် ယောက်မဟုတ်သော်လည်း မိမိကိုယ်ကို အလွန်စိတ် ခိုင်သည်ဟူ၍ မှတ်ထင်လေ့ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရ ကား မစွဲစေရဟုပြောလျက် လောင်းတမ်းစားတမ်းပြု လုပ်ဖို့ ဟိတ်ဟန်ထုတ်နေလေ၏။ ထိုအခါ အခြားသူ များက ဖျက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ကိုဘသန်းမြင့်က ကြားဝါလျက်ပင် ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပထမစ၍ ပြောသူ က ငွေ ၅၀-လောင်းရန် အသင့်ရှိကြောင်းနှင့် ပြောရာ အားလုံးက ဖျက်ကြပါလျက်နှင့်ပင် လောင်းစားဖြစ်ကြ လေ၏။ စည်းကမ်းကား တစ်နေ့လျှင် လေးပွဲတိုး နေ့စဉ်မှန်မှန် ရက်ပေါင်း ၂၀-ဘိန်းရှူရမည်။ ၂၀- ရက်မြောက်သောနေ့မှစ၍ ၇-ရက်အတွင်း တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ ဘိန်းမရှူဘဲ နေနိုင်ခဲ့လျှင် ကိုဘသန်းမြင့်က နိုင်၍ ငွေ ၅၀-ရရမည်။ အကယ်၍ ထိုရက်အတွင်း ရှူမိခဲ့သော် ကိုဘသန်းမြင့်ကရှုံး၍ ငွေ ၅၀ ပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။

ကိုဘသန်းမြင့်သည် ရက်ပေါင်း ၂၀-ဘိန်းရှူပြီး ၂၁-ရက်မြောက်သောနေ့မှစ၍ ၇-ရက်တိုင်တိုင် ဘိန်း မရှူဘဲ နေနိုင်ခဲ့သောကြောင့် လောင်းစားသော ငွေ ၅၀-ကို အနိုင်ရခဲ့သည်က မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဘိန်း၏ အရသာကို သိသွားခဲ့လေပြီ။ ရံဖန်ရံခါ အရက်မူးခဲ့ သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပျင်းပြေသဘောနှင့် လည်းကောင်း၊ စိတ်ညစ်ညူးသောကြောင့်လည်း

ကျွန်တော့်မှာ အံ့သြလှသောကြောင့် လွှတ်ခနဲ မအော်မိစေခြင်းငှာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားလိုက်ရသေး၏။ အကြောင်းသော်ကား ယခင်က အဘိုးအို၏ ပိန်ခွက်သော ပါးများသည် ပြည့်ဖြိုးဖောင်းပွလာရုံမျှမက တွန့်လိမ်ပျော့ခွေသော အသားအရေများသည်လည်း တင်းမာချောမွေ့လာပြီးလျှင် ...

www.burmeseclassic.com

ကောင်း ဘိန်းခန်းသို့ ဝင်မိရာ လောင်းစားပြီးသည့် နောက် တစ်နှစ်ခန့်အတွင်းတွင် သေသေချာချာ ဘိန်းစွဲ သောအဖြစ်သို့ ရောက်ရရှာလေတော့၏။

သတင်းသို့သို့ ကြားသိရသည်မှာ ကိုဘသန်းမြင့် နှင့် လောင်းစားသောသူသည် စိုးစိုးကို အပျိုစင်ဘဝက ကိုဘသန်းမြင့်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်လှည့်ခဲ့ဖူးရာ စိုးစိုးက ကိုဘ သန်းမြင့်ဘက်သို့ ပါသွားသည့်အလျောက် ရန်ငြိုးထား ပြီးလျှင် ငွေ ၅၀ အရှုံးခံ၍ လောင်းစားခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။ ထိုသတင်းအတိုင်း ဟုတ်မှန်ခဲ့ပါလျှင် ယုတ်မာ ခြင်း အရာဌာန၌ အတော်ပင် ဉာဏ်သွားသူတစ်ယောက် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါပေသည်။

ကျွန်တော်သည် အဝတ်အစားများလဲလှယ်၍ စိုးစိုး နှင့်အတူ အလုံရပ်ကွက်ရှိ ယင်းတို့နေအိမ်သို့ လိုက် ပြီးလျှင် စိုးစိုးကို ချထားခဲ့ပြီးမှ မြင်းရထားနှင့် ကြည့် မြင်တိုင်ဘက်သို့ ဆက်လက်သွားလေ၏။ စုရတီဈေး ကြီးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ မြင်းရထားကို လွှတ် လိုက်၍ တက္ကစီတစ်စီးကို ခေါ်ပြီးလျှင် ဘိန်းခန်းသို့ မောင်းနှင်ခိုင်းလေ၏။

ကမ်းဘက်ကို ကျောခိုင်းလျက်၊ ဆောက်ထားသော နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးတစ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ တက္ကစီ သမားက ရပ်တန့်၍ “ဒီအိမ်ပဲဆရာ” ဟု ပြသဖြင့် ကျွန်တော်သည် ကားခပေးပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ ဝင် သွားလေ၏။ ခါးလောက်မြင့်သော စင်ကလေးကို

အပေါ်ထပ်ပြုလုပ်၍ အထက်ကတစ်ထပ်၊ အောက်က တစ်ထပ်ဖြင့် တရုတ်စာများကို ခင်းကျင်းကာ ကြွ ခေါင်းအုံးများနှင့် ပြင်ဆင်ထားသော အခန်းကြီးလေး ခန်းတွင် ညစ်စုတ်ပေရေသော တရုတ်များ၊ မြန်မာ များနှင့် ကုလားများသည် စီတန်းကာ ဘိန်းရှုလျက်ရှိ ကြ၏။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ အသင့်အတင့် ပြောင်ပြောင် လက်လက် ဝတ်စားထားသော လူမျိုး ဝင်လာခဲ့သည် ဖြစ်၍ ဘိန်းရှုသောလူများသည် ယစ်မျိုးအရာရှိ ဖြစ် လေသလောဟူသော ကြည့်ခြင်းမျိုးဖြင့် ကျွန်တော်အား ဦးခေါင်းထောင်၍ ကြည့်ကြ၏။ တစ်ခုသောထောင့်၌ စင်ကလေး၏အောက်ထပ်တွင် ဝါးဖျာတစ်ချပ်ပေါ်၌ ကြွခေါင်းအုံးနှင့် မှိုန်းလျက်ရှိသော ကိုဘသန်းမြင့်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

ကိုဘသန်းမြင့်သည် တရုတ်တစ်ယောက် ထိုးပေး နေသော ပြောင်းကို တွန်းဖယ်လျက် “အလိုလေးဗျာ၊ ကိုသိန်းမောင်ကြီးပါကလား။ အိုင်ဆေးကိုသိန်းမောင်၊ ဘယ်နှနာရီလောက် ရှိပြီလဲဗျာ” ဟု မဖွင့်ချင်ဖွင့်ချင် မျက်လုံးများကို ပွတ်လျက် မေးလေ၏။

“၁၁-နာရီ ထိုးပြီဗျာ။”

“ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲဗျာ။”

“အင်္ဂါနေ့လေ၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၅-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ဗျာ။”

“အလိုလေးများ၊ ကျုပ်က တနင်္ဂနွေနေ့မှတ်နေတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်လေ တနင်္ဂနွေနေ့ပါ။ ခင်ဗျားက လူတစ်ဖက်သားကို ထိတ်အောင်လန့်အောင် ဘာကြောင့် လုပ်နိုင်တာလဲဗျာ။”

“မဟုတ်ဘူးဆရာရဲ့၊ ဒီကနေ့ အင်္ဂါနေ့ပျ။ နက်ဖြန် ခင်ဗျားတို့ တိုက်ဖွင့်တော့မယ်။ စိုးစိုးလည်း ခင်ဗျားကို တမျှော်တည်း မျှော်နေရှာတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မရှက်ဘူးလား ကိုဘသန်းမြင့်ရယ်။ ခင်ဗျားဟာ လွန်လွန်းတယ်။”

“လွန်တာတော့ မပြောနဲ့တော့ဗျာ။ ကျုပ်လောက် မိုက်တာ ခွေးပဲရှိတော့တယ်။ ဒီလောက်များ ကြာတယ် မထင်ဘူးဗျာ၊ ကြုတ်ကလေး သုံးကြုတ်၊ လေးကြုတ်၊ ငါးကြုတ်၊ ဘယ်နှစ်ကြုတ်လို့ မမှတ်မိပါဘူးလေ။ ဩော်-စိုးစိုး၊ စိုးစိုး လင်ဆိုးမယား တဖားဖားဆိုတာ လို့ ဖြစ်နေရှာတာပဲ။ ဒါထက် ကျွန်တော့်ထူပါဦးဗျ။ တဆိတ် လိုက်ပို့ပါဦးနော် ကိုသိန်းမောင်။”

“ပို့ပါမယ်၊ လာပါ။”

“ဒါထက် ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ကျသလဲ မေးလိုက်စမ်းပါဦးဗျာ။ ကျွန်တော်တော့ ဟင်းချက်ပြုတ်ဖတ်လို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့နေကုန်ပါပြီ။ ကြည့်လုပ်စမ်းပါဦးဗျ။”

“နေဦး၊ ကျုပ်သွားမေးဦးမယ်။”

ကျွန်တော်သည် ပြောင်းကိုယ်စီနှင့် ရှုလျက်ရှိသော အထက်နှင့်အောက် လူလေးတန်းတို့၏ အကြားမှ ဖြတ်၍ ဘိန်းရောင်းသော တရုတ်၏ အခန်းကလေးသို့ သွားသောအခါ အောက်တန်းတစ်တန်းတွင် တိုင်ကိုမှီလျက် ထိုင်နေသော အရပ်မြင့်မြင့်လူတစ်ယောက်ကို ကျော်လွန်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခြေသလုံးကို ရုတ်တရက် ခြစ်ကုတ်ခြင်းခံရပြီးနောက် “ရှေ့လျှောက်သွားပြီး ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်စမ်း” ဟု တီးတိုးပြောလိုက်သံကို ကြားရလေ၏။ ထိုကဲ့သို့ ပြောလိုက်သောအသံမှာ ပြောင်းကို လက်တစ်ဖက်တွင်ကိုင်လျက် တိုင်ကို

မှီကာ ငိုက်နေသော ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် ပါးရည်များတွန့်လိမ်လျက်ရှိသည့် ဇရာဒုဗ္ဗလအရွယ် အဘိုးကြီး၏ ပါးစပ်မှ ထွက်လာသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မှတ်ရ၏။ နှစ်လှမ်းခန့် လှမ်းပြီးနောက် လှည့်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်မှာ အံ့သြလှသောကြောင့် လွှတ်ခနဲ မအော်မိစေခြင်းငှာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားလိုက်ရသေး၏။ အကြောင်းသော်ကား ယခင်က အဘိုးအို၏ ပိန်ခွက်သော ပါးများသည် ပြည့်ဖြိုးဖောင်းပွလာရုံမျှမက တွန့်လိမ်ပျော့ခွေသော အသားအရေများသည်လည်း တင်းမာချောမွေ့လာပြီးလျှင် အဘိုးကြီးစင်စစ်က ဦးစံရှား ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့်ပေတည်း။

“ဦးစံရှား၊ ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ။”

“တိုးတိုး ဆရာရဲ့ တိုးတိုး၊ ကျုပ် နားကောင်းပါတယ်။ ခင်ဗျားလူကို မြန်မြန်ပြန်လွှတ်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျားနဲ့ တိုင်ပင်စရာလေး ရှိလို့ပါ။”

ကျွန်တော်သည် ကိုဘသန်းမြင့်အတွက် ကျသင့်သောငွေကို တရုတ်ထံ ပေးချေပြီးနောက် ကိုဘသန်းမြင့်နှင့်အတူ ဘိန်းခန်းမှ ထွက်လာခဲ့၍ မြင်းလှည်းတစ်စီးပေါ်သို့ ယင်းအား တင်လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် အပြင်မှစောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။ ၅-မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ လူအိုတစ်ယောက်မှာ ဘိန်းခန်းထဲမှ ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းနှင့် ထွက်လာ၍ ကျွန်တော်နှင့်အတူ တစ်လမ်းနှစ်လမ်းမျှ ကျော်လွန်သည့်တိုင်အောင် ထိုနည်းအတိုင်း လျှောက်လာပြီးမှ ခါးကိုဆန့်တန်း၍ ခါတိုင်း ဦးစံရှား၏ အသွင်အတိုင်း ပြောင်းလဲလိုက်ပြီးလျှင် အားရပါးရ ရယ်မောနေလေ၏။

“ဘယ်နှယ်လဲ ကိုသိန်းမောင်၊ ကျုပ်ကို တိတ်တိတ်ပုန်း ဘိန်းခွဲနေပြီလို့များ မထင်လိုက်မိဘူးလား။”

“ဒီလိုတော့ မထင်ပါဘူး၊ နို့ပေမယ့် ဒီနေရာမှာ တွေ့ရတာ သိပ်အံ့သြတာပဲ။”

“ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျား အံ့သြသလိုပဲ အံ့သြနေတာပဲ။”

“ကျွန်တော်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်တွေ့ရအောင် လာရှာတာကိုးဗျ။”

“ကျုပ်ကလည်း ရန်သူတစ်ယောက်တွေ့ရအောင် လာရှာတာပဲ။”

“ဘယ်လိုရန်သူလဲဗျ။”

“ကျုပ်အလုပ်က ရာဇဝတ်ကောင်ဆိုင်ရင် ရန်သူပေါ့ဗျ။ ကျုပ် စုံထောက်နေတဲ့ အမှုကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သဲလွန်စကလေးများ ရမလားလို့ စနည်းနာကြည့်တာပဲ။ ကျုပ်မှန်းသိရင် အရှင်လတ်လတ် တူးမြှုပ်ပစ်မယ့် လူသုံးလေးယောက် ရှိတယ်။ အမှုကလေးတစ်မှုတုန်းက ကျုပ်လုပ်လိုက်တာ ထောင်ထဲမှာ အတော်နစ်နာသွားလေတော့ ဘိန်းခန်းက ကြမ်းပိုးတွေက ကျုပ်ကို တွေ့ရာသချိုင်းပဲလို့ ကြိမ်းဝါးထားသတဲ့ဗျ။ ဒါကြောင့် ရုပ်ဖျက်ပြီး ဝင်ရတယ်။”

“ပြောတိုင်းလုပ်နိုင်ရင် ခက်ကုန်ရောပေါ့ဗျ။”

“ဪ၊ ကိုသိန်းမောင်က ကြည့်မြင်တိုင်ဘိန်းခန်းအကြောင်း မသိသေးဘဲကိုး။ ဒီဘိန်းခန်းနောက်က ရေထဲပစ်ချလို့ ပုပ်မှပေါ်လာတဲ့အလောင်းပေါင်း ဘယ်နှလောင်းရှိပြီ မှတ်နေသလဲ။ တစ်လောင်းကို ငွေတစ်ရာရရင် ကျုပ်တို့ သူဌေးကြီးတွေ ဖြစ်နေပြီ။”

ကျွန်တော်တို့သည် ပြောရင်းဆိုရင်း ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်လာကြ၍ ဦးစံရှားက လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုခွေးပြီး လေချွန်လိုက်သည်တွင် ပြန်၍ လေချွန်သံတစ်ချက် ကြားရပြီးနောက် တက္ကစီတစ်စီးသည် ကျွန်တော်တို့ရှေ့သို့ ရောက်လာလေ၏။

ကားပေါ်သို့ တက်ကြပြီးနောက် “ကျုပ်တို့ ဒီကနေ့ည ခုနစ်မိုင်ခြံထဲမှ အိပ်ကြရလိမ့်မယ်ဗျ။”

“ဘယ်သူ့ခြံလဲဗျ။”

“ကိုဘလှသိန်းရဲ့ခြံလေ။ သူ့အမှုကို ကျုပ်စုံထောက်နေရတယ်ဗျ။”

“လင်းစမ်းပါဦးဗျ။ ကြားစမ်းပါရစေဦး။”

“ဒီလိုဗျ။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးရှစ်နှစ်လောက်က ပိုက်ဆံတော်တော်ရှိပုံရတဲ့ ကိုဘလှသိန်းဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ခုနစ်မိုင်မှာ ခြံတစ်ခြံဝယ်၊ အိမ်ကြီးတစ်လုံး သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဆောက်ပြီး အစေခံသုံးလေးယောက်နဲ့ တော်တော်သားသားနားနား နေထိုင်တယ်ဗျ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်တုန်းက ကြို့ကုန်းက ပင်စင်အငြိမ်းစားဝန်ထောက်တစ်ယောက်သမီးနဲ့ အကြောင်းပါပြီး သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ရခဲ့တယ်။ သူ့အလုပ်အကိုင်ကတော့ အသက်အာမခံ ကုမ္ပဏီကိုယ်စားလှယ်တဲ့။ မနက်တိုင်း ရန်ကုန်ကို မီးရထားနဲ့သွားပြီး ညနေတိုင်း မီးရထားနဲ့ပြန်တတ်တယ်။ အရွယ်က သုံးဆယ်ကျော်၊ လူပုံက သနားကမား၊ စကားပြောကောင်း၊ အပေါင်းအသင်းဆုံ၊ သားမယား သားသမီးကိုလည်း အင်မတန် ဂရုစိုက်သတဲ့။ အသောက်အစား အကစားမရှိ၊ တည်တည်တံ့တံ့နေထိုင်ပြီး လူချစ်လူခင်လည်း တော်တော်ပေါများသတဲ့။ ကြွေးမြီဆိုလို့လည်းမရှိ။ သူ့နာမည်နဲ့ အင်ရီယယ် ဘဏ်တိုက်မှာ ငွေနှစ်သောင်းကျော် ရှိနေတဲ့အတွက် ငွေရေးကြေးရေး ကျပ်တည်းလို့ရယ်လို့လည်း တွေးစရာမရှိဘူးဗျ။”

“ဆိုပါဦးဗျ။”

“ဒါနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္လာနေ့က ခါတိုင်းထက် ခပ်စောစော အိမ်ကထွက်ပြီး မထွက်ခင်ကလည်း အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စကလေးနှစ်ခုရှိတယ်လို့ သူ့မိန်းမကို ပြောသွားသတဲ့။ ပြီးတော့ သူ့သားကလေးကစားဖို့ သံပတ်မော်တော်ကားကလေးတစ်ခု ဝယ်သွားခဲ့မယ်လို့လည်း ပြောသွားသေးသတဲ့။ ကိုဘလှသိန်းထွက်သွားပြီးတဲ့နောက် သူ့မိန်းမ မခင်တင့်က သူ့မိဘများနေတဲ့ ကြို့ကုန်းသွားလည်တုန်း မန္တလေးမြို့ အဒေါ်တစ်ယောက်ဆီက ကြေးနန်းတစ်စောင် ရသတဲ့။ ဘာကြေးနန်းလဲဆိုတော့ မခင်တင့်မှာထားတဲ့ မန္တလေး

ပစ္စည်းများကို သေတ္တာနဲ့ ရိုက်ပြီး ကြည့်မြင်တိုင် ကမ်း
နားလမ်းက ပွဲစားတစ်ယောက်လက်သို့ လူကြိုနဲ့ ပို့
လိုက်ပြီဆိုတဲ့အကြောင်း၊ ထိုပွဲစားဆီ သွားယူဖို့
အကြောင်းကို အိမ်နံပါတ်နဲ့တကွ ရိုက်ကြားလိုက်
သတဲ့။ ဒါနဲ့ မခင်တင့်က အဲဒီ တနင်္လာနေ့မှာ ကြို
ကုန်းက ကြည့်မြင်တိုင်ကို မီးရထားနဲ့လိုက်၊ ကမ်းနား
လမ်းက ပစ္စည်းကိုသွားယူ။ ပြီးတော့ လန်ချားနဲ့ ခုနစ်
မိုင်ကို ပြန်ခဲ့သတဲ့။ နားလည်ရဲ့လား။”

“နားလည်ပါဗျာ။”

“ဒါနဲ့ ကမ်းနားလမ်းတစ်လျှောက် လန်ချားစီးပြီး
လာခဲ့တုန်း နှစ်ထပ်အိမ်တစ်အိမ် အပေါ်ထပ်ကို မော့
ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ယောက်ျား ကိုဘလုသိန်းမျက်နှာ
ကို ပြတင်းပေါက်က ကွက်ခနဲမြင်လိုက်ရပြီး တစ်
ယောက်ယောက်က နောက်ကနေပြီး ဆွဲချလိုက်သလို
ဖြုတ်ဆို ကွယ်ပျောက်သွားရောတဲ့ဗျာ။ ကိုဘလုသိန်းရဲ့
မျက်နှာထားကလည်း ကြောက်အားလန့်အားကြီးနေ
သလိုလို စိတ်မှာထင်ရသတဲ့။ ဟိုနေ့မနက်က
ကိုဘလုသိန်းဟာ သတ္တလတ်နက်အကျီနဲ့၊ ခေါင်း
ပေါင်းနဲ့ အိမ်ကထွက်သွားသော်လည်း သူ့မြင်လိုက်ရ
တဲ့အခါတုန်းကတော့ စွပ်ကျယ်အကျီကလေးနဲ့၊ ခေါင်း
ပေါင်းလည်း မပါဘူးတဲ့။”

“ဆိုပါဦးဗျာ။”

“မခင်တင့်စိတ်ထဲမှာ သူ့ယောက်ျားဟာ ရန်သူ
တစ်မျိုးတစ်မည် လက်တွင်းသို့ ကျရောက်နေပြီလို့
မှတ်ထင်ပြီး လန်ချားကိုရပ်၊ အိမ်ပေါ်ကို အတင်းတက်
တာကိုးဗျာ။ ကျုပ်တို့ ခုနကထွက်လာခဲ့တဲ့ ဘိန်းခန်း
ကိုပဲဗျာ။ အောက်ထပ်ကဘိန်းခန်း၊ အပေါ်ထပ်က
ထောင်ကဲနေသတဲ့။ ဒါနဲ့ မခင်တင့်က အပေါ်ထပ်
တက်မယ်လုပ်တော့ တရုတ်တွေက လှေကားရင်းက
နေပြီး အတင်းတားဆီးသတဲ့။ ခမျာက လင်ရေးဆို
တော့ မကြောက်နိုင်တော့ဘဲ အတင်းတိုးတက်တော့
တရုတ်တွေကလည်း အတင်းတွန်းထုတ်လို့ ပြန်ထွက်

လာရရောတဲ့။ မခင်တင့်မှာ အကြံရကျပ်ပြီးနေတုန်း
ကံအားလျော်စွာ ဌာနာအုပ်နဲ့ ပုလိပ်နှစ်ယောက် အခန့်
သင့်ရောက်လာပါရော။ မခင်တင့်က ဌာနာအုပ်ကို
အကျိုးအကြောင်းပြောပြလို့ ပုလိပ်ရော မခင်တင့်ပါ
အိမ်ပေါ်တက်ရှာ၊ ရှာပေမယ့် ဘာမှမတွေ့ဘူးတဲ့။
နောက်ဖေးခန်းမှာ ခြေကျိုးသူတောင်းစားတစ်ယောက်
ပဲ တွေ့သတဲ့။ ဒါနဲ့ ခုချက်ချင်း ဘယ်ပျောက်နိုင်စရာ
ရှိပါ့မလဲလို့ အတွေးရခက်ပြီးနေတုန်း စားပွဲကလေး
ပေါ်မှာ စက္ကူသေတ္တာကလေးတစ်လုံးကို မခင်တင့်တွေ့
လို့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကလေးကစားစရာ မော်
တော်ကားကလေးတဲ့ဗျာ။ ဒီတော့ သေချာပြီ၊ ကိုဘ
လုသိန်းကို မြင်လိုက်တာ အမှန်ပဲလို့ယူဆပြီး သေသေ
ချာချာလိုက်ကြည့်ကြည့်တော့ နောက်ဖေးပြတင်းပေါက်
မှာ သွေးစက်တွေ၊ ကြမ်းပေါ်မှာလည်း သွေးစက်တွေ
နဲ့လို့တဲ့ဗျာ။ ပြီးတော့လည်း လိုက်ကာစုတ်တစ်ခုရဲ့
နောက်မှာ ကိုဘလုသိန်းရဲ့ နောက်ပိတ်ဖိနပ်ရယ်၊ ခြေ
အိတ်ရယ်၊ ပဝါရယ်၊ ခြင်းရယ်၊ အဝတ်အစားတွေ
အားလုံးကို ထည့်ထားတာ တွေ့ရပါရောတဲ့ဗျာ။ လူကို
မတွေ့ရဘဲနဲ့ အဝတ်အစားကိုချည်း တွေ့ရတော့ ဘိန်း
ခန်းဟာကလည်း မြစ်ဘက်ကို ကျောခိုင်းပြီး ဆောက်
ထားတဲ့အိမ် ဖြစ်လေတော့ နောက်ဖေးပြတင်းပေါက်က
နေပြီး ကိုဘလုသိန်းကို ရေထဲပစ်ချလိုက်ပြီလို့ တွေး
စရာရှိတော့တာပဲကိုးဗျာ။”

“ဟုတ်မှာပါပဲ၊ ရက်စက်တဲ့ လူစုပဲဗျာ။”

“ကိုင်း၊ ဒီအိမ်အတွင်းက မသင်္ကာစရာကောင်းတဲ့
လူတွေအကြောင်း ပြောပြဦးမယ်။ ဘိန်းခန်းရှင်
ထောင်ကဲက တရုတ်ထဲမှာ အတော်နာမည်ကြီးတဲ့လူ
ဗျာ။ ထောင်လေးငါးခါ ကျဖူးတယ်။”

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ရွှေဥဒေါင်း

(၁၉၁၇၊ ဩဂုတ်လထုတ်

သူရိယမဂ္ဂဇင်း၊ အဖွဲ့-၁၊ အမှတ်-၆)

ရောသင်းနီကုန်းသိုး(၃)

ဇာတ်လမ်း၊ ဗင်းယု၆၀။

ပန်းချီ၊ ကိုဟန်ရွှေ

ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောမှ ပျော်တိုပျော်စရာများဖြင့်
ဟောင်တစ်ခု တည်ဆောက်သည်။

ထိုနောက် နာသုံးဝင်ဆုံးဖြစ်မည် ပစ္စည်းများကို
ရွေးချယ်ယူငင်သည်။

ပေါင်မုန့်ပြောင်း၊ ဆန်၊ အသား၊
အရက်၊ အဝတ်အစား၊ လက်နက်ဓာတ်၊
ဒါတွေအားလုံး ငါအတွက် အဖိုးတန်
ပစ္စည်းတွေပဲ။

ထိုပစ္စည်းများကို ဟောင်ပေါ်တင်၍ တစ်မျိုးရာသို့
ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့တွင် ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောမှယူလာသော
ပစ္စည်းများဖြင့် နာကနာကွယ်ပြုလျက် နိမိတ်
ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သင်္ဘောဖြင့်ပါလာသော
ခွေးကလေးသည် ကျွန်တော်ထံသို့ ရေတူး၍
ရောက်ရှိလာသည်။

နောက်တစ်ခေါက် သင်္ဘောရှိရာသို့ သွား၍ ကြောင်နှစ်
ကောင်ကို အေးယူလာခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောရှိရာသို့ နှစ်ကြိမ်ကြိမ်သွားရောက်၍ ပစ္စည်းများကို သယ်ယူခဲ့သည်။ နာကယ်၍
ရာသီဥတုသာကောင်းမွန်စဉ်ဆိုပါက သင်္ဘောတစ်စင်းလုံးကို တစ်ခါပြီးတစ်ခါ ဖြတ်ကာ သယ်ယူနိုင်မည်
ဖြစ်သည်။ တစ်ကြိမ်တွင် ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောပေါ်ရှိ နံဆွတ်တစ်ခုထဲတွင် ရွှေဒင်္ဂါးများကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။

အခုအချိန်မှာ
ရွှေတို၊ ငွေတို ဆိုတာ
ငါ့အတွက်ဘာမှတန်ဖိုး
မရှိတော့ပါကလား။

ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောပေါ်မှယူလာခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြင့်
တစ်ခါမြေတွင် တစ်ခါတစ်ခါ ယာယီ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။
ထိုနေ့မှာပင် ဗုဒ္ဓတိုင်းကျလာရာ...

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် သင်္ဘောပျက်မှာ လုံးဝ
ပျက်စီးနှစ်မြုပ်သွားသည်ကို ဝမ်းနည်းစွာဖြင့်
မြင်တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်သည် နာမည်တစ်ခုခု ခံရန် ချီတက်နေရာကောင်းကို ရှာဖွေရသည်။ ဘေးရန်ကင်း၍ သဘောများ ဖြစ်သနားသွားလာသည်ကို လည်း သိမြင်နိုင်သောနေရာမျိုး ဖြစ်ရမည်။ သို့ရာတွင် မုတ်တရက် ရှာဖွေမတွေ့ရပါ။

ငါဟာ
ကျောက်ဆောင်
ကျောက်ဆောင်
ထူထပ်တဲ့ ကျွန်းပေါ်
ရောက်နေတာကိုး။

ဒီကျွန်းမှာ တိရစ္ဆာန်
တွေမှတစ်ပါး လူသား ဆိုလို့
တစ်ယောက်မှ မရှိဟန် မတူဘူး။

ကျွန်တော်သည် ငှက်ပြီးတစ်ကောင်ကို သေနတ်ဖြင့်
မစ်လိုက်ရာ ငှက်များက ကြောက်လန့်စွာ နှောက်ပြသည်။

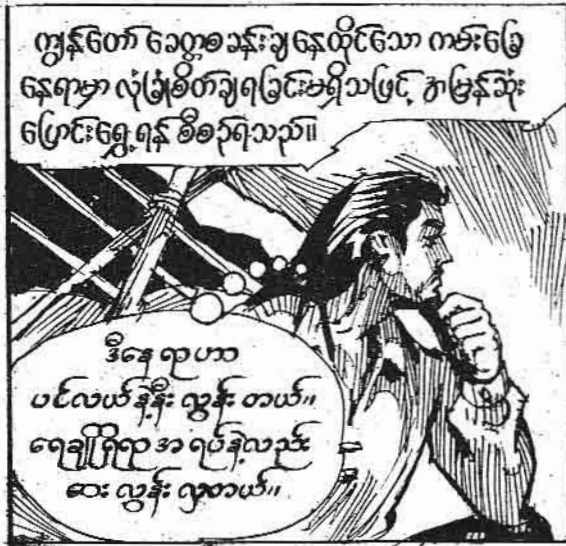
သူတို့အဖို့ သေနတ်သံကို
ပထမဆုံး အကြိမ်ကြား ပူးတာ
ဖြစ်မှာပဲ။

တစ်နေ့ သောတခါ ကျွန်တော်သည် နေ့ရက်တစ်ချိန်
များကို မှတ်သားရန် နာမည်တစ်ခုခု ခံရန်
တစ်ခုခုကို တွေ့ရ...

နေ့စဉ် နာမည်တစ်ခုခု ခံရန် ဖြစ်သည်။

ကရံထားသော ဝင်းခြံမှာ ခိုင်ခံ့ လုံခြုံသဖြင့် ခံတပ်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ ကျန်တော်သည် ခံတပ်ထဲ၌ တံငြိုးတစ်လုံး သောက်ပြီးလျှင် ထိုတံငြိုးထဲ၌ တံငယ်တစ်လုံး ထပ်မံသောက် သည်။ တံငယ်ထဲ၌ သဘောမှယူသော လာသော ပစ္စည်းများကို ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းထားသည်။

ကျန်တော်နေထိုင်ရန် တံငြိုးနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ကို ဝူသဖွယ် ဖြစ်လာစေရန် ထွင်း ဖောက်သည်။

ဤ လုပ်ငန်းများကို လပေါင်းများစွာ ဇွန်ပဲဖြင့် လုပ်ကိုင်ရသည်။ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ် နာမည်ရှိ ထွက်၍ လေ့လာကြည့် ရသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် တောဆိတ်များကိုတွေ့ရှိရာ တစ်ကောင်ကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်သည်။

စား ပို့အသား အတွက်တော မှစရာ မရှိတော့ဘူး။

တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများပြီးဆုံးပြီး
နောက်တစ်နေ့တွင် တြောက်မက်ဖွယ်ခံခြင်း
ခံရကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြုံတွေ့ရသည်။

ကျောက်တောင်ကြီးပြိုကျနေပြီဟု ထင်မှတ်ကာ
ဖြောက်ခွားလန့်ခွားဖြင့် ဝင်းမြဲကို ကျော်လွှား၍
ထွက်ပြေးမိသည်။

မြေကြီးသည် သုံးပြိုင်ခံတိ တုန်လှုပ်ခါယမ်းသည်။

ရဲဘော်စရာ
လျှင်ကြီးပါလား။

သုံးပြိုင်လှပယမ်းလိုက်သော လျှင်သည်
မြေပြင်ပေါ်ရှိ ကြီးမားခိုင်ခန့်သော နာဆောက်
နာနံကြီးများကို လဲကျပျက်ဖွင်းစေသည်သာ
မက မင်္ဂလာရေပြင်ကိုပါ ပြင်းထန်စွာ ထဖြေ
စေသည်။

လျှင်လျှင်နားထိုင်နေကြစဉ် တွေ့ရကတည်းက အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
လေနှင့်တူသည့် အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
ဝင်ရောက် ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့တွင် တွေ့ရကတည်းက အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။

ဘုရား ကယ်တော်မူပါ။

သဘောထားမှန်သော သဘောထားကို ထုတ်ဖော်
ဖော်ပြသည်။

ဒုက္ခရောက်ချိန်တွင်
ငါ့အား တမ်း တဆူတောင်းလော့။
သင်အား ငါကယ်ဆယ်အံ့။

Call on me in
the day of trouble
and I will deliver
thee...

တွေ့ရကတည်းက အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
လျှင်လျှင်နားထိုင်နေကြစဉ် တွေ့ရကတည်းက အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။

ထိုသို့တွင် တွေ့ရကတည်းက အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။
အသံအသံကြားရတော့တာပဲ။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် နိပ်ရာမှနိုးသောအခါ
အများပြောကက ချိမြညလန်းဆန်းနေသည်။

ရက်နာနည်းငယ်အတွင်း နဂါးတိုင်း အားခင်ပြည်ဖြိုး
လာသဖြင့်...

အတန်ကြာသွားသောအခါ တစ်နေရာ၌ စိမ်းလန်းချိမြညသောသစ်ပင်များနှင့် အသီးအနှံပင်များကို
တွေ့ရသည်။ လူသားတို့စိုက်ပျိုးထားသော ဥယျာဉ်သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

လိမ္မော်သီး၊ ခပျစ်သီး၊ ရှောင်ကံသီး၊
သံပရာသီး၊ စုံလို့ပါ ပဲလား။ ဒါတွေကို
သယ်ယူသွားဖို့ အိတ်တွေလုပ်ရမယ်။

နေ့တိုင်ရာတဲသို့ ပြန်ကာ အိတ်ငယ်နှစ်လုံးလုပ်ပြီး
လျှင် ထိုနေရာသို့ တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့သည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

မင်းဝင်း

တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်ပေါင်းစုံ မောင်မယ်ပြိုင်ပွဲကျင်းပ

ပညာရေးဇန်ကြီးဌာန၊ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန (အောက်မြန်မာပြည်) တက္ကသိုလ်၊ ကောလိပ်ပေါင်းစုံ မောင်တက္ကသိုလ်နှင့် မယ်တက္ကသိုလ်ပြိုင်ပွဲကို ၂-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ကျင်းပခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းရှိ စိန်ရတုခန်းမ၌ ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမဆုရှင် မနေရည်ဝင်းလဲ့

ရှေးဦးစွာ မောင်တက္ကသိုလ်ပြိုင်ပွဲကို ကျင်းပသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ဦးရေ ၂၀-တို့က သူတို့၏ ကိုယ်ဟန်အမျိုးမျိုးကို ပြသ၍ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ဦးရေ ၂၀-ထဲမှ ၁၀-ဦးကို ပဏာမအနေဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်လုပွဲကို ကျင်းပရာ ပဏာမရွေးချယ်ထားသော ၁၀-ဦးက သူတို့၏ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ဖာသော ကြွက်သားများကို ထုတ်ဖော်ပြသယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအထဲမှ ပထမဆုကို မောင်ကျော်ဇေယျ (အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ်)၊ ဒုတိယဆုကို မောင်ဟိန်းထက်လင်း (ပုသိမ်တက္ကသိုလ်)၊ တတိယဆုကို မောင်ထက်နိုင်ထွန်း (အနောက်ပိုင်းတက္ကသိုလ်)တို့က အသီးသီး ရရှိခဲ့သည်။

မယ်တက္ကသိုလ်ပြိုင်ပွဲတွင်လည်း ပြိုင်ပွဲဝင်ဦးရေ ၂၀-တို့က သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား ပြေပြစ်လှပကြွေးရှင်းမှုကို ပြသ၍ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲဝင်ဦးရေ ၂၀-ထဲမှ ၁၀-ဦးကို ပဏာမအနေဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်လုပွဲကို ကျင်းပရာ ပဏာမရွေးချယ်ထားသော ၁၀-ဦးက ထပ်မံ၍ သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစား လှပပြေပြစ်မှုကို ပြသယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအထဲမှ ပထမဆုကို မနေရည်ဝင်းလဲ့ (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)၊ ဒုတိယဆုကို မန်းအိမ် (အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ်)၊ တတိယဆုကို မရည်မွန်ပြီး (ထားဝယ်တက္ကသိုလ်)တို့က အသီးသီးရရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆုချီးမြှင့်ပွဲကို ဆက်လက်ကျင်းပရာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လူမှုရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မြင့်သိန်းနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန (အောက်မြန်မာပြည်) ကာယဗလနှင့် ကာယအလှကော်မတီမှ တာဝန် ရှိသူများက ဆုများ ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခဲ့ကြသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၄-၂-၁၄)

ဝက်ဝံကို လယ်ထွန်ခိုင်းသူ

ဆန်မာရီနီနိုင်ငံကို တည်ထောင်သော မာရေး နတ်ဆိုသူသည် ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်ကို အတင်းဖမ်း လျက် ထွန်တုံးတွင်တပ်ကာ လယ်ထွန်စေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ထွန်တုံးတွင်သပ်၍ ထွန် နေကျဖြစ်သော လားကို ထိုဝက်ဝံကြီးက ကိုက်သတ် လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not.

အသက်အငယ်ဆုံး အလှူရှင်

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် စူပါတိုင်ဖွန်းမုန် တိုင်း ဟေယန်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြသော ပြည်သူ များအတွက် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းမှု ပြုခဲ့ကြသူများထဲ တွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ အသက် ၆-နှစ်အရွယ်ရှိ မူကြို ကျောင်းသားလေး ရှိအံ့ရှိသည် အသက်အငယ်ဆုံး အလှူရှင်ဖြစ်သည်။

ရှိအံ့ရှိသည် ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ဟေယန်းမုန် တိုင်းသတင်းကို ကြည့်ရှုရပြီးနောက် မုန်တိုင်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေသူများကို မြင်တွေ့ကာ သနားကရုဏာ သက်မိသည်။ ထိုသူများအား သူစုထားသော မုန့်ဖိုး ငွေများကို လှူဒါန်းချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထို့ ကြောင့် ရှိအံ့ရှိသည် မိခင်ဖြစ်သူ မိဟိုနှင့်အတူ ဖိလစ် ပိုင်သံရုံးသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ သူစုထားသော မုန့်ဖိုး

ရွှိအံ့ရှိက ဂျပန်ယန်း- ၅၀၀၀ လှူဒါန်းနေစဉ်။

ငွေ ဂျပန်ယန်း ၅၀၀၀-ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လှူ ဒါန်းခဲ့သည်။

အကိုး ။ ။ Junior မဂ္ဂဇင်း (၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)

ကွန်ပျူတာမောက်စ် သက်တမ်း ၄၅-နှစ်ပြည့်ပြီ

မောက်စ်သည် ကွန်ပျူတာအသုံးပြုရာတွင် အရေး ပါသော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး မောက်စ်ကို တီထွင်ခဲ့သူမှာ အမေရိကန်လူမျိုး တီထွင် ပါရဂူနှင့် အင်ဂျင်နီယာ ဒေါက်တာကလပ်စ်အန်ဂဲလ်

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး မောက်စ်တီထွင်သူ ဒေါက်ကလပ်စ်အန်ဂဲလ်ဘတ်

ဘတ်ဖြစ်သည်။ အင်တာနက်စနစ်၏ စွန့်ဦးတီထွင်သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်ဟု နည်းပညာမှတ်တမ်းအရ သိရသည်။

အန်ဂဲလ်ဘတ်သည် မောက်စ်တီထွင်မှုဖြင့် နည်းပညာနယ်ပယ်အသီးသီးမှ ချီးမြှင့်သော ဆုများစွာကို ရရှိခဲ့သည်။ မောက်စ်ဖန်တီးမှုနည်းပညာ၏ ဖခင်ကြီးဟုလည်း အများက တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

မောက်စ်ကို ၁၉၆၈-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၉-ရက်နေ့က ပထမဆုံးအကြိမ် စတင်ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ယခုအခါ သက်တမ်း ၄၅-နှစ်ပြည့်မြောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ ပြည်မြန်မာသတင်းဂျာနယ် (၁၉-၁၂-၁၄)

* * *

ဗူဂျီတောင်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူသိများထင်ရှားသည့် ဗူဂျီတောင်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံးတောင်ထွတ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဆီးနင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသော တင့်တယ်လှပ

သည့် ဗူဂျီတောင်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် မိုင် ၆၀-ခန့်အကွာ၊ ဟွန်ရှူးကျွန်းတွင် တည်ရှိသည်။

ဗူဂျီတောင်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အထွတ်အမြတ်ထားရာ တောင်ထွတ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး အမြင့် ၁၂၃၈၉-ပေ ရှိသည်။ တစ်ချိန်က ပေါက်ကွဲခဲ့သည့် မီးတောင်ရှင်လည်းဖြစ်သည်။ ၁၇၀၇-ခုနှစ်က နောက်ဆုံးအကြိမ် ပေါက်ကွဲခဲ့သည်။

၁၈၆၈-ခုနှစ်အထိ ဗူဂျီတောင်ပေါ်သို့ အမျိုးသမီးများ တက်ရောက်ခွင့်မရှိပေ။ ပထမဆုံးတက်ရောက်သော အမျိုးသမီးမှာ ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီး Sir Harry Parkes ၏ဇနီး Lady Fanny Parkes ဖြစ်သည်။ ၁၈၆၉-ခုနှစ်တွင် တက်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဗူဂျီတောင်သို့ နှစ်စဉ် လူပေါင်း ၂-သိန်းခန့် တက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ တက်ရောက်သူ ၃၀-ရာခိုင်နှုန်းမှာ နိုင်ငံခြားသားများဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ Junior စဂ္ဂဇင်း (၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ)

ဗူဂျီတောင်

ယင်ကောင်၏ ထူးခြားချက်

ကျွန်ုပ်တို့အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ တွေ့ရှိရသော ယင်ကောင်များသည် နားနေရာမှ ထပ်သည့်အခါ ရှေ့သို့ ပျံလေ့မရှိဘဲ နောက်သို့ ပျံလေ့ရှိသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (1984)

* * *

ကမ္ဘာ့လူဦးရေ အထူထပ်ဆုံးမြို့များ

ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူဦးရေအထူထပ်ဆုံး မြို့များအဖြစ် အောက်ပါမြို့တော်များကို သတ်မှတ်ထားသည်။

- (၁) တိုကျို (ဂျပန်) - လူဦးရေ ၃၄ သန်း၊
- (၂) ဆိုင်းလ် (တောင်ကိုရီးယား) - လူဦးရေ ၂၄ သန်း၊

တိုကျိုမြို့

ဆိုင်းလ်မြို့

- (၃) ကန်တို (တရုတ်) - လူဦးရေ ၂၄ သန်း၊
- (၄) မက္ကဆီကိုစီးတီး (မက္ကဆီကို) - လူဦးရေ ၂၃ သန်း၊
- (၅) ဒေလီ (အိန္ဒိယ) - လူဦးရေ ၂၃.၂ သန်း၊
- (၆) မွမ်ဘိုင်း (အိန္ဒိယ) - လူဦးရေ ၂၂.၈ သန်း၊
- (၇) နယူးယောက် (အမေရိကန်) - လူဦးရေ ၂၂.၂ သန်း၊
- (၈) ဆော်ပိုလို (ဘရာဇီး) - လူဦးရေ ၂၀.၉ သန်း၊
- (၉) မနီလာ (ဖိလစ်ပိုင်) - လူဦးရေ ၁၉.၆ သန်း၊
- (၁၀) ရှန်ဟိုင်း (တရုတ်) - လူဦးရေ ၁၉.၁ သန်း၊

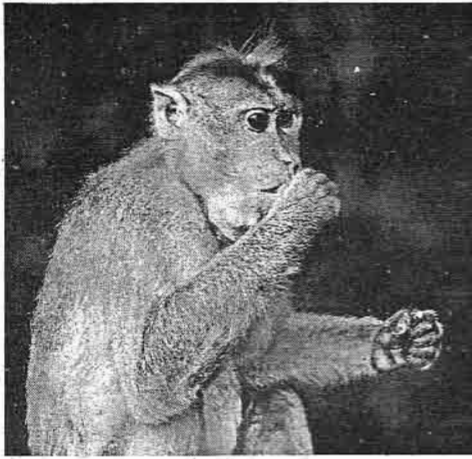
အကိုး ။ အင်တာနက်

* * *

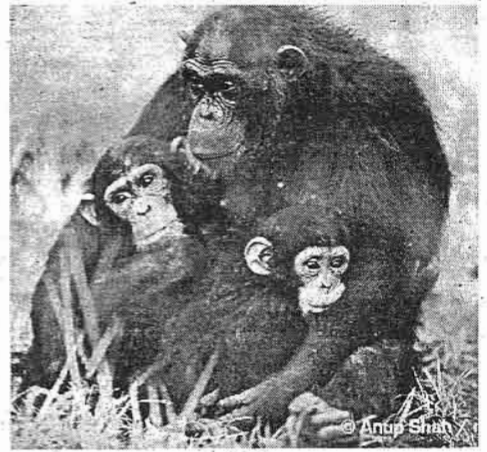
အဆင့်အမြင့်ဆုံး နို့တိုက်သတ္တဝါများ

- ၁။ မျောက် - Monkey
- ၂။ ချင်ပန်စီမျောက်ဝံ - chimpanzee
- ၃။ အော်ရန်အူတန်လူဝံ - orang-utan
- ၄။ မျောက်လွှဲကျော် - gibbon
- ၅။ ဘာဘွန်မျောက် - baboon
- ၆။ ဂေါ်ရီလာလူဝံ - gorilla

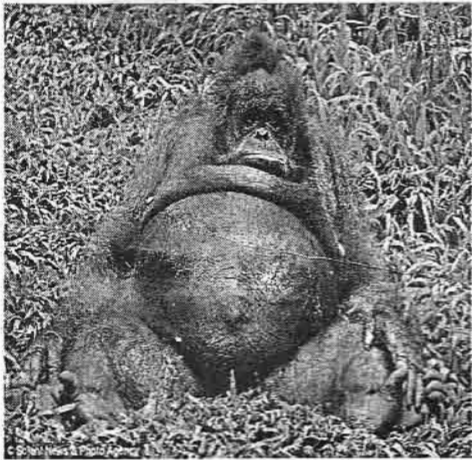
အကိုး ။ ကျောင်းသားသုံး အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ အဘိဓာန်

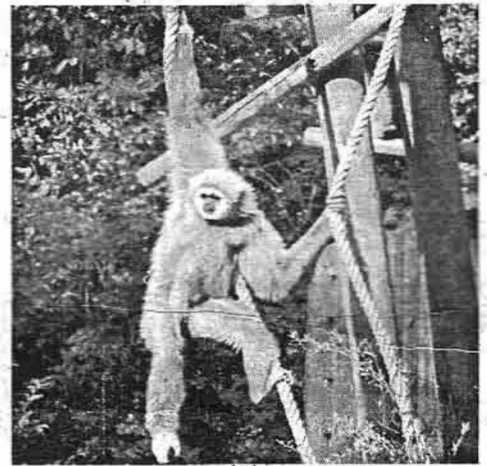
(၁)

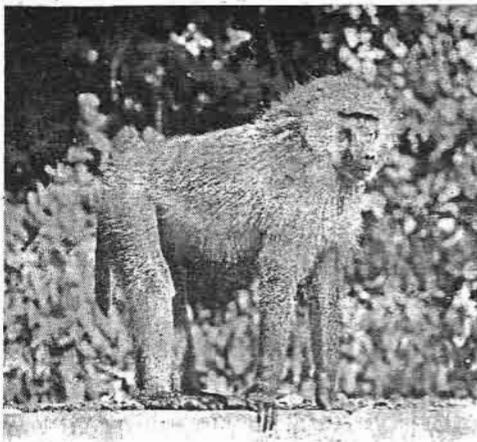
(၂)

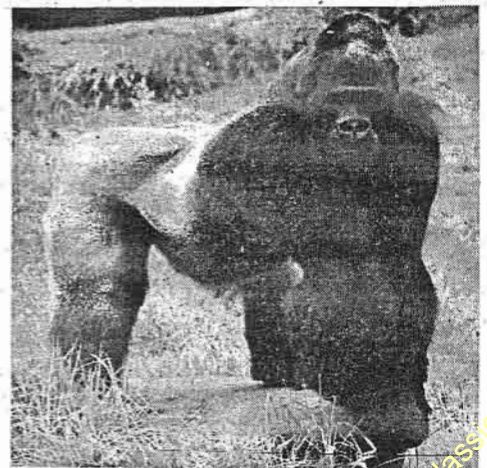
(၃)

(၄)

(၅)

(၆)

ရွှေကမ္ဘာလုံး ရုပ်ရှင်ဆုရသူ ရရှိကြသူများ

(၁) မင်းသမီး ကိတ်ဘလန်ချက်၊ (၂) မင်းသမီးအေမီအဒမ်၊ (၃) မင်းသမီး ဂျနီဇာလောရင့်၊

(၄) မင်းသား မက်သရူးမက်ကွန်နာဂရေး၊ (၅) မင်းသား လီယိုနာဒိုဒီကာပရီယို၊ (၆) မင်းသား ဂျာရက်လက်တို

ရွှေကမ္ဘာလုံး ရုပ်ရှင်ဆုစီးမြင့်ပွဲကျင်းပ

၇၁-ကြိမ်မြောက် ရွှေကမ္ဘာလုံးရုပ်ရှင်ဆုပေးပွဲ (Golden Globes Award) အခမ်းအနားကို ၁၂-၁-၂၀၁၄ နေ့က အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ရှိ ဟိတန်ဟော်တယ်၊ ဘီဟာလီခန်းမ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုဆုပေးပွဲတွင် ဒါရိုက်တာဒေးဗစ်အိုရပ်ဆဲ ရိုက်ကူးသည့် American Hustle ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားက အကောင်းဆုံး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဆု ဆွတ်ခူးသွားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ယင်းဇာတ်ကားဖြင့် မင်းသမီး အေမီအဒမ်က အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင်မင်းသမီးဆုနှင့် မင်းသမီး ဂျနီဇာလောရင့်က အကောင်းဆုံးအမျိုးသမီးဇာတ်ပို့ဆုတို့ကိုလည်း ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ကြသည်။

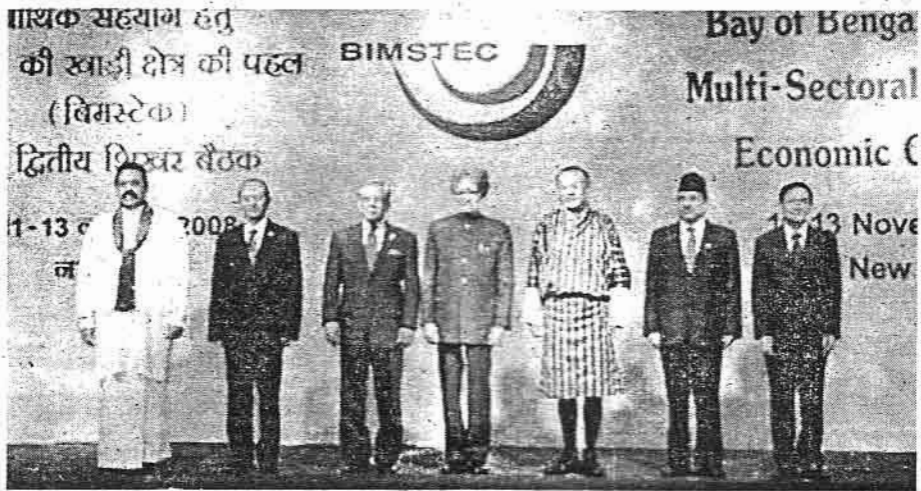
ယင်းနှောက်တွင် ဒါရိုက်တာ စတိဗ်မက်ကွင်းရိုက်ကူးသည့် 12 Year's a slave ဇာတ်ကားက အကောင်း

ဆုံး ဒရမ်မာရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဆု ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပြီး နာမည်ကြီးမင်းသား မက်သရူးမက်ကွန်နာဂရေးက Dallas Buyers Club ဇာတ်ကားဖြင့် အကောင်းဆုံး ဒရာမာမင်းသားဆု ဆွတ်ခူးသွားခဲ့သည်။ ထိုဇာတ်ကားတွင် ၎င်းနှင့်အတူ ပူးတွဲသရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ဂျာရက်လက်တိုက အမျိုးသားဇာတ်ပို့ဆု ဆွတ်ခူးခဲ့သည်။

ဒါရိုက်တာဇီးအယ်လင်ရိုက်ကူးသည့် Blue Jasmine ဇာတ်ကားဖြင့် မင်းသမီးကိတ်ဘလန်ချက်က အကောင်းဆုံး ဒရာမာမင်းသမီးဆု ဆွတ်ခူးသွားခဲ့သည်။ တိုက်တန်းနစ်ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဖြင့် နာမည်ကျော်ခဲ့သော မင်းသားလီယိုနာဒိုဒီကာပရီယိုက The Wolf of Wall Street ဟာသဇာတ်မြူးကားဖြင့် အကောင်းဆုံးမင်းသားဆု ဆွတ်ခူးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

* * *

ဘင်းမ်စတက် (BIMSTEC)အဖွဲ့

ဘင်းမ်စတက် (BIMSTEC)ဆိုသည်မှာ စီးပွားရေး ဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများနှင့် များစွာသော စက်မှု၊ လက်မှုကဏ္ဍများအတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမဟာဏ္ဌာနချုပ်အဖြစ် ဘင်္ဂလားပင်လယ်နှင့် ထိစပ် လျက်ရှိနေသည့် မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ နီပေါ၊ ဘူလ်တန်နိုင်ငံ ၇-နိုင်ငံတို့ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသည့် အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။

ဘင်းမ်စတက်အဖွဲ့ကြီးကို ၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ တွင် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ စတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်က ထိုင်း၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ ၄-နိုင်ငံဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် မြန်မာ နိုင်ငံ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၃-ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် နီပေါ နှင့် ဘူလ်တန်နိုင်ငံတို့ ပါဝင်လာခဲ့သည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

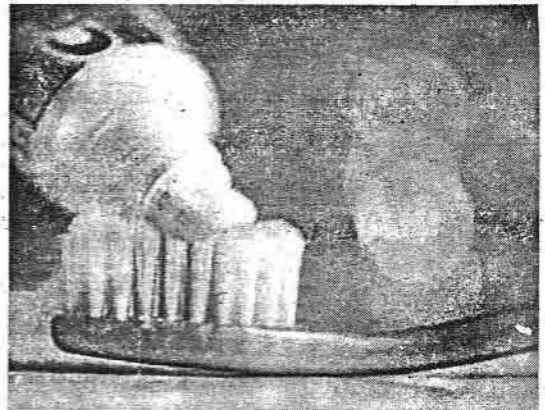
သွားတိုက်ဆေးဘူး

ကျွန်ုပ်တို့နေ့စဉ်အသုံးပြုနေသော သွားတိုက်ဆေး ဘူးများ၏ အောက်ခြေတွင် အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်

စသဖြင့် လေးထောင့်ကွက်ကလေးတစ်ကွက် ပါရှိ သည်။ ယင်းအကွက်ကလေးများသည် အလှအဖြစ် ထည့်သွင်းထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ သွားတိုက်ဆေးပြု လုပ်ရာတွင် ထည့်သွင်းထားသော ပါဝင်ပစ္စည်းအမျိုး အစားကို ခွဲခြားဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။

အရောင် ပါဝင်ပစ္စည်း

- အစိမ်းရောင် - သဘာဝ
 - အပြာရောင် - သဘာဝ + ဆေးဝါး
 - အနီရောင် - သဘာဝ + ဆေးဝါး
 - အနက်ရောင် - ဓာတုဆေးဝါးသီးသန့်
- အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ
အတိုကောက်စာလုံးများ

(ယခင်လမှအဆက်)

45. MHTS - Myanmar Hotels and Tourism

မြန်မာဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေး
လုပ်ငန်း

46. IRO - International Refugees Organization

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဒုက္ခသည်များ
အဖွဲ့

47. NCHRD - National Center for Human Resource Development

48. CHRD - Center Human Resource Development

လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးမှု
ဌာန

49. SLRD - Settlement and Land Records Department

ကြေးတိုင်နှင့် မြေစာရင်းဦးစီးဌာန

50. SEATO - South East Asia Treaty Organization

အရှေ့တောင်အာရှ စစ်စာချုပ်အဖွဲ့
ဝင်နိုင်ငံများ

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းဝင်း

- အယ်ဒီတာအဖွဲ့ - တိုက်အမှတ်-(၁/၄)၊ ပထဝီ(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးစောဝင်းသိမ်း၊ ၁၀၃-ဒီ၊ သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - (အဖုံး+အတွင်းစာသား) ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)၊ ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၂၉၀၉၇၃
- ကွန်ပျူတာ - ခင်ချိုဆက်
- ဖြန့်ချိရေးဌာန - မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေဖြန့်ချိရေး၊ အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထွေ(ဝဲ)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း(၀၁-၃၇၄၉၃၂)
- တန်ဖိုး - ရန်ကုန် ၃၀၀/-၊ နယ် ကားခ + ၃၀၀/-၊ ရထား ၃၀၀/-။
နယ် စာတိုက် V.P.P (ရွေးယူစနစ်)တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့်မပို့ပါ။)
စာတိုက် R.L (ကြိုတင်ပေးငွေစနစ်) တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၀)အုပ်အောက်မှာယူလိုသူများအတွက်
စာအုပ်တန်ဖိုး ၃၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။
(၆-လစာငွေကြိုသွင်းရန်)၊ (၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-)၊(၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+
စာပို့ခ ၄၀၀/-)၊(၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၇၀၀/-)၊(၆-အုပ်မှ ၉-အုပ်
စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၁၀၀၀/-)၊ စောင်ရေ - ၂၀၀၀။